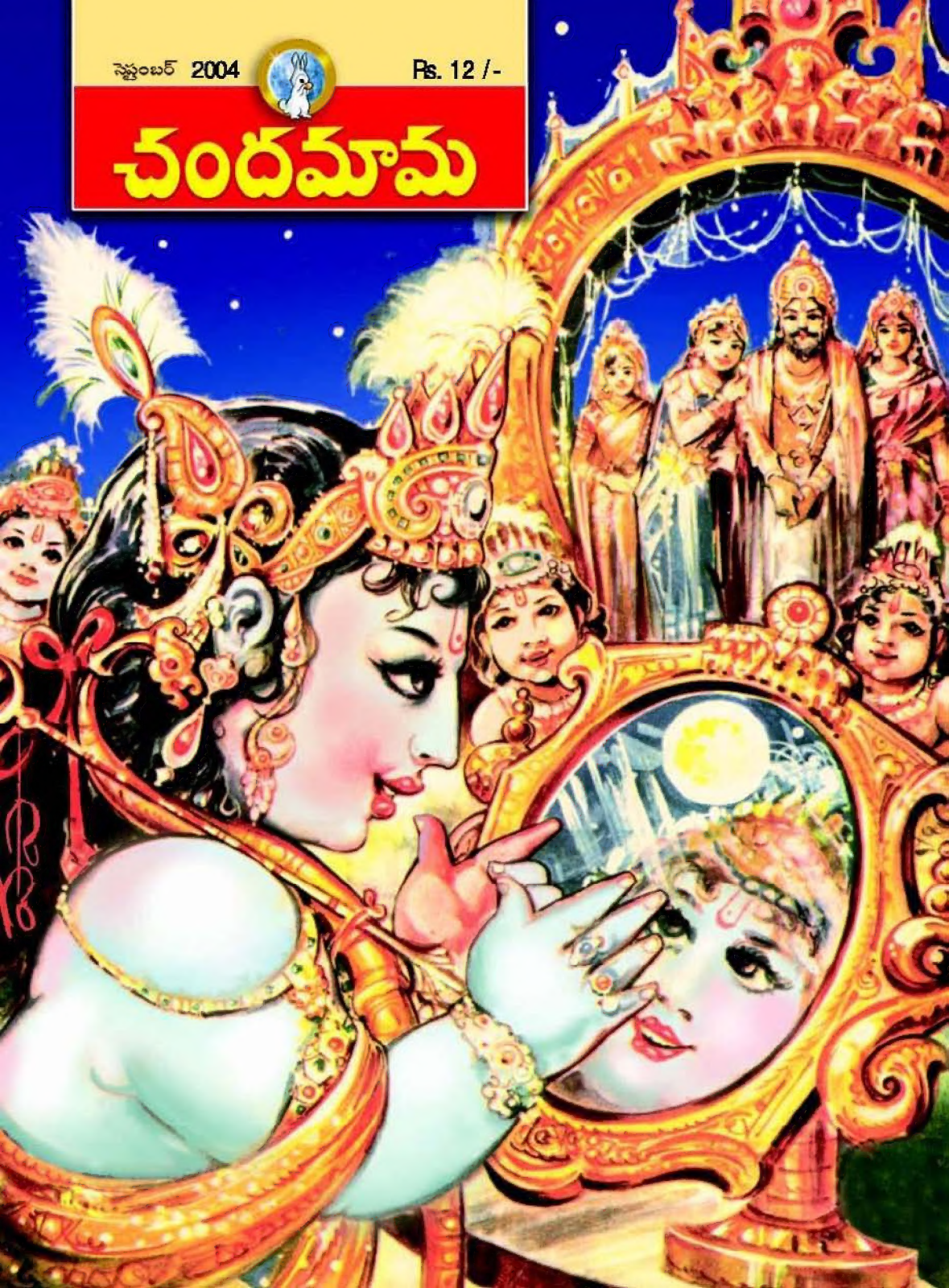

సెప్టెంబర్ 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

ఇక్కడి ఏడు సముద్రతీర ఆలయాలలో
ఆరింటిని సముద్రం కబళించిందట.
అద్భుతమంటులం మనం.

అత్యంత మనోహరమైన మామల్లపురం సముద్రతీర ఆలయం దక్షిణ భారతదేశంలోని అతి పురాతన దేవాలయాలలో ఒకటి. క్రీ.శ. 8వ శతాబ్ద ప్రారంభంలో నిర్మించబడిన ఈ దేవాలయం పర్యాటకులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తూ, తమిళనాడులోని అద్భుత ఆలయాలలో ముఖ్యమైనది. మామల్లపురంలోని అద్భుతమైన తవట్టు (ప్రపంచంలోనే రెండవ పెద్ద మరిమిల అతి పెద్ద శిల్పం), ఐదు రథాలు, గుహాలయాలు చూడాలి సముద్రతీర ఆలయం అంటే ప్రాశస్త్యం కలిగినా, చెన్నై నగరానికి 55 కి.మీ. దూరంలో ఉన్న మామల్లపురాన్ని తప్పక సందర్శించండి.

రెండు పురాతన
అద్భుతాలను
ఇంకా చూడలేదా?

experience yourself

For details on TTDC's attractive package tours with excellent accommodation and transport facilities, please contact: TTDC, Tamilnadu Tourism Complex, Wallajah Road, Chennai - 600 002, Tamilnadu, India. Ph. 91-044-25386785 / 25361640. Fax: 91-044-25362772. E-mail: ttdc@md3.vsnl.net.in Website: www.tamilnadutourism.org For online bookings: www.ttdconline.com. Call: Chennai 91-044-25389857, 25383333. New Delhi 91-011-23745427. Mumbai 91-022-24110118. Goa 91-0832-2226390. Bangalore 91-080-22286181. Hyderabad 91-040-27667492. Kolkata 91-033-22437432.

SHUBHA MANGALA
COLLECTIONS

జీవితంలో మధురమైన
 సమయాలతో పెనవేసుకొనే
 శుభమంగళ పట్టుపస్త్రాలు

జాతీయ పురస్కారం అందుకొన్న చేనేతకళాకారుల
 హస్తకళానైపుణ్యంతో తయారుచేయబడినవి.

POTHYS

Adornment of Silks
 Chennai ❖ Tirunelveli ❖ Srivilliputhur

Idleness

భల్లూక
మాంత్రికుడు - 11

13

ఆత్మాభిమాని!
(జే.క)

19

గుణపాఠం
నేర్చుకున్న
మతబోధకుడు!

42

విష్ణు కథ - 9

45

ఈ సంచికలో...

★ వెండిపంకుండు! ... 8 ★ గోవర్ధన దివస్విక ... 9 ★ భల్లూక
మాంత్రికుడు - 11 ... 13 ★ ఆత్మాభిమాని! (జే.క) ... 19 ★ ఉత్తమ
ఉపాధ్యాయుడు అంటే ...? ... 25 ★ భారత దర్శిని ... 28
★ రంగాచారి జిస్యం ... 29 ★ వార్తలలో బాలలు ... 33 ★ కథల
పాటీ ... 34 ★ చందమామ కబుర్లు ... 35 ★ కేశవ జానపద కథ:
కర్ణాటాదంపుడు కొచ్చుట్టి! ... 36 ★ లంచగొండి ... 41 ★ విదేశ
పై రహదారులు (రహస్య) గుణపాఠం నేర్చుకున్న మతబోధకుడు! ... 42
★ విష్ణు కథ - 9 ... 45 ★ విదేశాల కథలు: కొరియా జానపద కథ -
దయ్యాల సంచి ... 51 ★ బుణవిష్ణు క్తి ... 55 ★ ఆర్య - 15 ... 59
★ ప్రతి నీటిబొట్టు విలువైనది! ... 63 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ... 64 ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ... 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail:

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పంపేందుకు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రెస్టెజ్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటర్న్ పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements @chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

విషాద దుర్ఘటన!

ముంటలలో చిక్కుకున్న తన చెల్లెలిని, మరో చిన్నారిని కాపాడడంలో అపూర్వ ధైర్య సాహసాలు ప్రదర్శించిన ఓ కుర్రవాడు, మరో పసిబిడ్డను కాపాడడానికి వెళ్ళి, వుండు తూర్పు పేష్టి వీధి కూలడంతో, ఆ వుంటలకు అప్రోచ్ అవుతున్న గుర్తు తెలియ కుండా వూడి పొయ్యాడు! ఇటీవల కుంభకోణం పట్టణంలోని ఒక పాఠశాలలో జరిగిన ఘోర అగ్ని ప్రమాదంలో తొంభైమందికిపైగా పిల్లలు కాలి కరిగిపోయారు. మరెందరో తీవ్ర గాయాల పాలయ్యారు. అందరూ పది, పన్నెండేళ్ళ లోపువారే.

ఆ సమయంలో అక్కడవున్న ఇరవై పైచిలుకు ఉపాధ్యాయులు సురక్షితంగా బయట పడ్డారే తప్ప, ఒక్క బిడ్డను కూడా కాపాడిన దాఖలాలు లేవు. ఇది ఎంతయినా బాధాకరమైన విషయం. తల్లి, తండ్రీ, గురువు, దైవం అంటూ గురువులను దైవసమానులుగా భావించే సంప్రదాయం వున్నది!

దేవుడు కొలు ముడచోట్లు ను దేవాలయం అన్నట్లే, విద్యను బోధించే స్థలాలను విద్యాలయాలు అన్న పిరిత్ర ద స్టీతో పూను సింస్కి తి వున్నది. అలాంటి విద్యాలయాలు క్రమేణా లాభాల కోసం నడిమి పాఠశాలలుగా, వ్యాపార కేంద్రాలుగా మారిన పిరి స్థితుల పర్యవసానమే ఇలాంటి ఘోర ప్రమాదాలు, విషాద దుర్ఘటనలు!

ఇలాంటి హిదయ విచారక ఘోర దుర్ఘటనలు మున్ను ముందు ఎప్పుడూ, ఎక్కడా, ఏపూ త్రం మిహరావ తం కాకుండా ఉండాలంటే-కుంభకోణం దుర్ఘటన దేశానికంతటికీ కన్న విప్పి కావాలి. కేవలం తాత్కాలిక నిరసనలు, ప్రిదర్శనలు, సిహాయ్ లతో సరిమిట్ట కుంటే చాలదు. పాఠశాలలలో చదువు ముగింపులతోపాటు బాలబాలికల భద్రతకు ప్రధమ ప్రాధాన్యతనిస్తూ, ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన నిబంధనలను రూపొందించాలి. అధికారులు వాటిని తుచ తప్పకుండా అవులు విరచాలి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

హైదరాబాద్

ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాండ్వెస్ట్

& చందమామ

ప్రథమ బహుమతి

కేమరాలు

ద్వితీయ బహుమతి

కాంప్యూటరులు

బంపర్ బహుమతి

ఆఫీస్ కంప్యూటర్

2001 వేలో ప్రారంభించబడిన న్యూట్రైన్-చందమామ ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాండ్వెస్ట్ ఆరునెలల వరకు కొనసాగుతుంది. కింద ఇవ్వబడే ప్రశ్నలు అనిక్షీకరంగానూ, క్రీడల వివిజ్ఞానాన్ని పేంపొందించేవిగానూ ఉంటాయి. వాటికి సరైన సమాధానాలను ఎంపికచేసి, ఎంట్రీ ఫారాన్ని పూర్తిచేసి, న్యూట్రైన్ చాక్లెట్ వర్క్స్ థ్రీ 5 డేర్లతోపాటు ఈజిప్షియన్ కట్టిరించివు గింమీ తేదీలోగా న్యూట్రైన్ చందమామ కాండ్వెస్ట్, చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్, 82 డిఫెన్స్ ఆఫీసుస్ కాలనీ, ఈశాన్యరాంగల్, చెన్నై - 600 097కు పంపండి.

ఇది ఒక అఖిల భారత పోటీ. ప్రతినెలా ఈజిప్షియన్ కాలనీ చూడండి. పోటీలో పాల్గొనండి. నెలనెలా 3 కోటి రూపాయలు, 10 కాల్యూకులేటర్లు, 50 నూట్రీన్ స్వీట్ హాంపర్స్ వత్ సిగా (ప్రభుత్వ, ద్వితీయ, త తీయ) బహిమతులుగా ఇవ్వబడతాయి. 5 నెలల పోటీ అనంతరం, 6వ నెలలో జరిగే బంపర్ డ్రాలో, విజేత సాధారణ బహిమత్తులతోపాటు ఒక విప్లవకర కంప్యూటర్ కూడా అందుకుంటాడు. 6 నెలలు జరిగే అన్ని పోటీలలోనూ పాల్గొనేవారికి వూ డ్రాలో బంపర్ డ్రాలో పాల్గొనే అర్హత ఉంటుంది. బంపర్ డ్రా ఫలితాలు డిసెంబర్ నెలలో పబ్లిక్ డ్వారా తెలియజేయబడగలమా

న్యూట్రైన్-చందమామ ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాండ్వెస్ట్-5

మీకు తెలుసా?

స్ట్రాప్స్ ఫాంపీయన్ ఆతగాడు జూనియర్ బ్రదర్, బార్వానగా 19 చిత్రాలలో నటించడానికి పైర్వం ఒలింపిక్ క్రీడలలో బంగారు పతకాలను సాధించాడు.

క్రింది ప్రశ్నలను జాగ్రత్తగా చదివి సరైన సమాధానాన్ని నిశ్చిత భావితో బిక్ [✓] వూర్కతో పూ చించండి.

- 2000 సిడ్నీ ఒలింపిక్స్ వూ హిళ మారథాన్లో గెలుపొందిన వారెవరు?
☐ నహోక తకహషీ ☐ మెరీ-జోసె పెరెజ్ ☐ ఎలా ఇవాన
- ఒలింపిక్ గేమ్స్ పురుషుల లాంగ్ జంప్లో నమోదయిన అత్యధిక దూరం ఎంత?
☐ 7.00 మీ. ☐ 7.4 మీ. ☐ 7.8 మీ.
- ఒలింపిక్ క్రీడలలో పతకాలు ఇచ్చేపాటిగా టెన్నిస్ ఏ సంవత్సరంలో ప్రవేశపెట్టబడింది?
☐ 1936 ☐ 1988 ☐ 1992
- 1976 నుంచి ఒలింపిక్ క్రీడలలో వెయిట్ లిఫ్టింగ్ విభాగంలో ఎన్ని విధిన్న బాడీలిఫ్టింగ్ క్లాస్సులు (ఫెడరల్ వెయిట్, లైట్ వెయిట్ ము.) ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి?
☐ 4 ☐ 6 ☐ 10
- ఈ సంచికలోని న్యూట్రైన్ అడ్వర్టైజ్మెంట్లో ముత్తు ఎన్ని Mలున్నాయి లక్కగట్టుండి.
☐ 9 ☐ 1 ☐ 7

వోటీస్ బిల్లులు: • న్యూట్రైన్, చందమామ సెస్యూల ఉత్పత్తి ల గాని, వారి బంధువులు గాని ఈ పోటీలో పాల్గొనకూడదు • న్యూట్రైన్ విక్రేతలపై ఎయిక్ డిమాండ్ న్యూట్రైన్ సెస్యూలకు వూ డ్రాలో ఉంటుంది • పోటీలలో పాల్గొనే వారికి 15 ఏళ్లలోపు పిల్లలు మాత్రమే ఈ పోటీలో పాల్గొనడానికి అర్హులు • పోటీలలో పాల్గొనే వారికి రోజు వూ 100 గ్రామ్స్ వూ న్యూట్రైన్ కు వూ డ్రాలో ఉంటుంది • వయస్సు 18 ఏళ్ల మేరకు వారికి బర్త్ సర్టిఫికేట్లు జతపరచాలి • అన్ని సరైన సమాధానాల గల ఎంట్రీలు నుంచి లాంటి విప్లవకర డ్రాలో విజేతలకు ఎయిక్ వెయ్ గల బహిమత్తు ఉంటుంది • విజేతలకు సాఫ్ట్ డ్వాగా సహా వాగించెలియ జేయ బహిమత్తు ఉంటుంది • బహిమత్తు సహిమత్తులకు బహిమత్తు గా నగదు ఇవ్వబడుతుంది • బహిమత్తు సహిమత్తులకు బహిమత్తు గా నగదు ఇవ్వబడుతుంది • వారికి ఉచిత డ్రాలో లభించునెలకు ఒకే ఒక ఎంట్రీ మాత్రమే పంపాలి • అలాంటి ఒకే ఒక ఎంట్రీలో గాని, మొత్తం అరు పోటీలో గాని పాల్గొనవచ్చు • ఎంట్రీ ఫారాలతో ఎలాంటి ఉత్తర ప్రతిభలూ అంగీకరించ బడమా • ఎంట్రీ ఫారంలో పైర్వం సేవకు, పోటీలలో పాల్గొనే వారికి బహిమత్తు ఉంటుంది • వూ గింమీ తేదీ వరకు వేరే ఎంట్రీలు అంగీకరించ బడమా అన్ని సరైన సమాధానాల గల ఎంట్రీలు కావాలి, ఎక్కువ సరైన సమాధానాల గల ఎంట్రీలు నుంచి డ్రా వెయ్ గల బహిమత్తు ఉంటుంది • న్యూట్రైన్ విక్రేతలకు తూ 10 ఏళ్ల వరకు.

ముగింపు తేదీ : 30 సెప్టెంబర్ 2004

పూర్తి :
 వయస్సు : తరగతి : మిజ్జిన తేదీ :
 ఇంటి చిరు నామా & పిన్ కోడ్ :
 సంతకం :

India's largest selling sweets and toffees.

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఏప్రిల్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

న్యాయాధికారి ప్రశ్న వినగానే రెండవ వాడి గుండె దడదడలాడింది. వెన్నులో వణుకు ఆరంభమైంది. ఏం చెబుదామా అని కొద్దిసేమితటపిటాల్పించి, “అయ్యా, కొద్ది రోజుల క్రితం వూరి ఇంటి పెరటిలో వున్న వేపచెట్టు కింద పడుకుని ఉన్నప్పుడు ఒక కాకి ఈ ఉంగరాన్ని నామీద జారవిడిచి వెళ్ళి పోయింది. బహిషా అకాకి మెరిసే ఉంగరాన్ని ఏదో తినే వస్తుమాలన కుని తెచ్చి, కాదని తెలియడంతో వూరి పేరట్లో పిడేసీ మాట్లాడింది,” అన్నాడు వణుకుతూన్న కంఠస్వరంతో.

మొదటివాడు న్యాయాధికారితో, “అయ్యా, క్షమించాలి. ఇది రాజుగారి ఉంగరం అల్లు మాడడానికి ఏమాత్రం అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే, ఇది వూరి తాతగారు వూరి నాన్నగారికీ, వూరి నాన్నగారు నాకూ ఇచ్చిన ఉంగరం,” అన్నాడు వినయంగా.

కేవలం తన బెదిరింపితు హిడలిపోయి, రెండవవాడు ‘కాకి కథ’తో అబద్ధం చెప్పాడని గ్రహించి, న్యాయాధికారి ఉంగరాన్ని మొదటివాడికి ఇప్పించాడు.

మోసంతో ఉంగరాన్ని కాజేయ చూసినందుకూ, అబద్ధం చెప్పినందుకూ రెండవవాడికి పిడివరహాలు జరిగినా విధించాడు.

ఎస్.కె. సుల్తానా, కేరాఫ్ ఎస్.కె. కరిముల్లా

ప్రాథమిక పాఠశాల ఎదురు, బెండాదిబ్బా

బుచ్చిరెడ్డి పాళెం (పోస్ట్), 524305 నెల్లూరు జిల్లా (ఆం. ప్ర)

వెండిదీపంకుందె!

హేలామి న్యాయాధికారి సమక్షంలో, ఒక వెండి దీపంకుందె దొంగతనం గురించి విచారణ జరుగుతున్నది. కుందె పోగొట్టుకున్న కేశవుడు, “అయ్యా! ఆ రోజు శ్రావణ శ్రుక్రవారం. నా భార్య ప్రతం చేస్తు కుంటూ వు త్తర్లు ధు మును-బరంటానికి పీలిచింది. ప్రతం పై ర్తర్లు పేరంటాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయాక చూసుకుంటే, అప్పుడు తెలిసింది దొంగతనం జరిగిన విషయం. ఆ దొంగిలించింది ఎవరో కాదు, మాధవుడి భార్య గుణవతి, ...” అంటూ ఇంకా చెప్పబోతుంటే- న్యాయాధికారి వు ధ్యలో అడ్డుపడి, “అల్లు తె, ఆకుందె దొంగిలించింది మాధవుడి భార్య గుణవతి అని ఎలా అను వూ నించామా?” అని అడిగాడు .

“అయ్యా! వారం రోజుల క్రితం గుణవతి ఇంట్లో జరిగిన శ్రు భకార్యానికి, నా భార్య కూడా వెళ్ళింది. అప్పిడు పూజలో పెట్టబడివున్న, మా వెండి దీపంకుందెను, నా భార్య గు ర్తించింది. దయ చేసి దాన్ని వూ కిప్పించండి,” అన్నాడు కేశవుడు .

“అది మీదే అనడానికి గట్టి ఆధారం ఏమిటి? వెండి దీపంకుందెలు ఎన్ని ఇళ్ళల్లో లేమా?” అంటూ ప్రశ్నించాడు , న్యాయాధికారి.

“అయ్యా! మా దీపంకుందె ఓం ఆకారంలో వుంటుంది,” అన్నాడు కేశవుడు.

“అలాగా!” అంటూ న్యాయాధికారి నవ్వి, “ఆ వూ టకొస్తా, వూ ఇంట్లోనూ ఓం ఆకారంలో వున్న దీపపుకుందె వున్నది,” అన్నాడు.

“అయ్యా! ఆ విషయ వే తవు కు వు నవిచేయ బోయూ వు. తవు ర్త అవరోధం కలిగించారు . ప్రతం రోజున మా ఇంట్లో దొంగిలించిన ఓం ఆకారపు దీపపు కుందెను, మాధవుడి భార్య తెలివిగా తవు భార్యగారకే అమ్మిందని తెలిసింది. ఇప్పుడది వాళ్ళింట్లోలేదు. తవు ఇంట్లోనే ఉంది,” అన్నాడు కేశవుడు .

అది విన్న న్యాయాధికారితో పాటు , అక్కడమ్మ వాళ్ళందరూ నివ్వెరపాయారు .

- కోనేనాగవెంకట ఆంజనేయులు

గోవర్ధనుడి ఎన్నిక

రంగామితంలో గోవర్ధను డనే భాగ్యవంతు డున్నాడు. ఆయనకు నూరెకరాల పొలంతో పొట్ట, నాలుగు రకాల వ్యాపారాలు కూడా మూర్ఖులు. ఇవన్నీ చూసి కుసుంధుకు ఆయన వద్ద చాలా పుండి నొకర్లు పినిచేస్తూన్నారు. అయితే, తనను కనిపెట్టుకుని మాటా, తను చెప్పిన పనులు చేసే ఒక నమ్మకమైన పునిషీ కొనిం ఆయన చూస్తూన్నాడు. ఆ విషయం తెలిసి, ఆయన వద్దకు నెతయ్య, భీమయ్య, రాజయ్య అనేవాళ్ళు వెళ్ళారు.

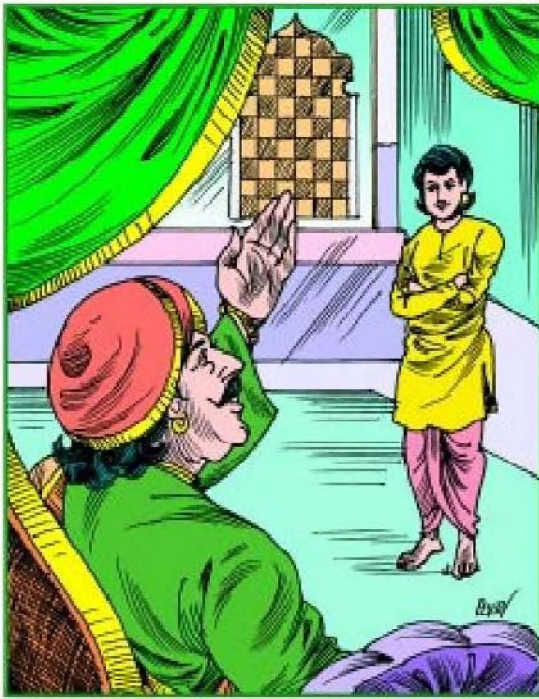
గోవర్ధనుడు పుంధుగా నెతయ్యను పిలిచి, అతడి గురించి చెప్పమన్నాడు. నెతయ్య వినయంగా, “నేను బాగా చదువుతున్నాను. కలిగిన కుటుంబంలో మిట్టాను. నా కాళ్ళ మీద నేను నిలబడాలని ఇలా వచ్చాను. మీరేపని చెప్పినా శ్రద్ధగా చేస్తాను. ఎందుకంటే, జీవితంలో పేకీ రావాలంటే పువంటి గొప్పవారి దగ్గరే కదా నేర్చుకోవాలి!” అన్నాడు.

“అయితే, నీమామిషిడే వూర్కామితం వెళ్ళి రాములయ్యను కలుసుకో. నేను చెప్పినది ఆయన వద్ద కొన్ని రోజులుండి వంట చేయడం నేర్చుకుని రా!” అన్నాడు గోవర్ధనుడు వెంటనే.

“పుక్కావలసింది అన్ని విధాలా సిహాయ్ కుడుగా మాడే పునిషీ కదా! పురుషుల వంట గురించి వూట్లాడడం అశ్చర్యంగా మాది,” అన్నాడు నెతయ్య.

“ఇంధులో అశ్చర్యమే పురి లేదు. నేను ఇంటి వంటలే తప్పి బయటికి తిన్నాను. సొంత వ్యవహారాల మీద పునం బయట తిరుగుతున్నప్పుడు, నా భార్య నాతో పొట్ట మాడదు కదా! భోజనం వేళకు ఇల్లు చేరక పోతే, నువ్వే నాకు ఇంత ఉడకనీ పేట్టాలి,” అన్నాడు గోవర్ధనుడు.

“నాకు వంట చేయడం రాదు. కానీ ఏదైనా క్షణాల మీద నేర్చుకోగలను. వంట కొనిం వూర్కామితం వెళ్ళడమెందుకు? మా

అప్పు ఎంతో ర్త చిగా వంట చేస్తోంది. అప్పు దగ్గర నేర్చుకుని హస్తాన, ” అన్నాడత నెతయ్య.

“ఎవరంత రుచిగా వండినా, నాకు రాము లయ్య వంటలే ఇష్టం. రావు లయ్య దగ్గర నేర్చుకోవలసిన ఇంకో విశేషం ఉంది. చుట్టూ పక్కల మనకు ఏవి లభ్యమైతే వాటి నుంచే రకరకాల తిన్న బండారాలు చేయ గలడు. నీళ్లు, నిప్పి, డప్పి లేకుండా కూడా మంటలు చేయ గలడు. రావు లయ్య దగ్గర శిశు పొందినవార నడిసిప్పు ద్రంలో చిక్కుకున్నా ఎడారిలో దారి తప్పినా, చిట్టడవిలో ఇరుక్కు పొయినా సరే - తిండికి వూత్రం ఇబ్బంది పడదు. అందుకే, నిన్న రావు లయ్య వద్దకు పంపాలన్న కుంటున్నాన, ” అన్నాడత గోవర్ధనుడు.

ఈ వూటలకు నెతయ్యనిర త్సాహిషిడి, “అయ్యా! తవు రివద్ద రకరకాల పిన్నులు

నేర్చుకుని, గొప్ప వ్యవహారవేత్తను కావాలన్న కున్నాన. కానీ, తవు రిక్కావలసింది వంట వాడు; నా వంటి వాడు కాదు, ” అన్నాడు.

“నేను నిన్ను వ్యవహారవేత్తను చేయాలని పీలవలేదు!” అని గోవర్ధనుడు, నెతయ్యని పిరాపి బీవుయ్యని పీలిచాడు.

భీమయ్య తన గురించి చెబుతూ, “నేను బాగా చదువుకున్నాను. ఎంతటి కష్టమైన పన్నెనా పు లభంగా చేయ గలనని, నా గురించి అంతా అంటారు. నాలుగైదు ఊళ్ళనుంచి కొందరు భాగ్యవంతులు, నాకుపని ఇస్తావుని కబురు పేట్టారు. కానీ పు గురించి గొప్పగా వినడం వల్ల, పు వద్దనే పనిచేయాలని అపేడి ఇలా పచ్చాన, ” అన్నాడు.

అప్పిడు గోవర్ధనుడు, బీవుయ్యకు, సీతయ్యకు చెప్పినట్లే రాములయ్య గురించి చెప్పాడు. భీమయ్య ఎంతో ఉత్సాహపడి, “ఇప్పటికే నాకు వంట బాగా వచ్చు. వూ ఇంట్లో అప్పుకు నలతగా మూడే నేనే వంట చేసువాణ్ణి. తవు రిషిష్యావూ అని రావు లయ్య దగ్గర, నా పొకశాస్త్ర ప్రావీణ్యానికి వురిన్ని మెరుగులు దిద్దుకోగలను, ” అన్నాడు.

గోవర్ధనుడు పేదవి విరిచి, “అయ్యా! రావు లయ్య బొత్తిగా వంటరానివారికి వూత్రం శిశు ఇస్తాడు. నీకాయన వంట నేర్పడు, ” అన్నాడు.

భీవుయ్య వెంటనే, “అయ్యా! నాకు వంట వచ్చిన విషయం రావు లయ్యకు చెప్పను. నాకు బొత్తిగా వంటరాదని ఆయనకు చెప్పి ఇళ్లటతీసుకుని హస్తాన, ” అన్నాడు.

“అసెలు విషయం నీకు అర్థం కాలేదు. ఎంతో కొంత వంటచేయడం వచ్చిన వారికి

నేర్చుకుందావు న్నా రావు లయ్య పాకప్రా
వీణ్యం అబ్బురు . కాబట్టి ను మ్మానాకు పినికి
రామ్మా” అన్నాడు గోవర్ధన శ్రు .

భీమయ్య దీనంగా, “అయ్యా! గొప్పకు
పొర్లు అబద్ధం చెప్పాను. నా చదు మశూడా
అంతంత వూ త్రం. నాకు తవు ర్త పినిర్లున్నా,
తవు వద్ద నవు కుంగా పిడిమూటానా,” అన్నాడు .

గోవర్ధన శ్రు తల అడ్డంగా వ్త పీ, “నీమా
నాకు అబద్ధాలు చెప్పావని వు ందే ఊహిం
చాన . నీవు మొదట నీ గురించి అన్నీ నిజాలు
చెప్పివుంటే, నేను తప్పిక పినికి తీసి కునే
వాణ్ణి. నీవికవెళ్ళవచ్చు,” అని భీమయ్యన
పిరాబాడు .

తర్వాత రాజయ్య ఆయ స్స కలు సి
కుని, “అయ్యా! నేనూ బదవాణ్ణి. పిని శ్రద్ధగా
చేస్తే మళ్ళీమళ్ళీ చెబుతారని నిర్లక్ష్యంగా
చేయ దం వల్ల, ఎవరూ నాకేపనీ చెప్పేవారు
కాదు . ఇంట్లో అవ్వునాన్నల పేత్తనం పొర్లు ,
అన్నావదినిల పెత్తనం వచ్చింది. నాకాళ్ళ
వీ ద నన్న నిలబడవు ని నన్న ఇంట్లోంచి
గెండ్లశారు. అబద్ధాలు చెప్పి, మోసాలు చేసి
కడు మిసింమికుందావు నిచూస్తా, నిజం
తొందరగానే బయ టపిడి, అంతా నన్న
నవుడం వూ నేశారు . చివరకు దొంగక్షాలకు
దిగాను. రెండుసార్లు పట్టుబడలేదు కానీ,
వూ డోసిరి దొరికిపోయా ను . ఏడాది పొట్టు
కారాగారంలో వాడి కఠినశిల్లు అను భ
వించాను . శిల్లతో పొట్టే వంటతో సిహ
బోలెడు పిన్న లు నేర్చుకున్నాను . నా ప్రివర్త
నకు పై చ్చి సత్తు కాన్తి పు ంపు గా కారాగారు
నంచి విత్త దల చేశారు . అల్లు తే, బయ టకు
వచ్చాక, నేను దొంగనని ఎవరూ నాకు పిని

చందమామ

ఇవ్వడంలేదు . తవు ర్త దయా ద్రహి దయ
లని తెలిసీ ఇలా వచ్చాను . తవు ర్త నాకు
అవకాశమిస్తే, మిమ్మల్ని మెప్పించగలననే నా
నవుకం,” అని తన గు రించిన వివరాలు
చెప్పాడు .

అంతావిన్ను గోవర్ధన శ్రు , అతడికి రావు
లయ్య గు రించి చెప్పి, “నీకు ఇప్పటికే వంట
వచ్చు కాబట్టి రావు లయ్య నీకు శి
ఇవ్వడు. అబద్ధాలు చెప్పేవాళ్ళంటే నాకు
పడదు. నేను నమ్మకస్థుడి కోసం వెతుకుతు
న్నాను . కానీ నీమఱొంగతనాలు చేసీ కారా
గారులో శి నను భవించి వచ్చామానీమనాకు
తగిన వు నిషీవనిపించడంలేదు . ను వ్వే
వు ంటామా” అని ప్రిశ్నించాడు .

దీనికి బదు లు గా రాజయ్య, “అయ్యా!
తవు రికి రావు లయ్య వంట తెలు సి , నా
వంట తెలియ దు . నేను కూడా రావు లయ్య

లాగే వండుతానేమో! తమరు నావంట రుచి చూసి నచ్చకపోతే పినిలోకి తీసి కోకండి. అబద్ధాలు చెప్పేవాళ్ళంటే తమకు సరిపడదన్నారై. నన్ను కొన్నాళ్ళ పినిలో మూపు కుని, ఒక్క అబద్ధపుమాట నా నోటివంటవస్తే, అప్పిపు పినిలోంచి తీసుయిండి. మీ బోటి వారి వద్ద పినిచేసి పుంహిరు తెచ్చుకుంటే, ఇతరులు కూడా నన్ను మెచ్చుకుని, నాకు పినియిస్తావుని అంటారు. తవుర నాకు ఒక అవకాశం ఇప్పించవలసిందిగా కోరుతున్నాను,” అన్నాడు.

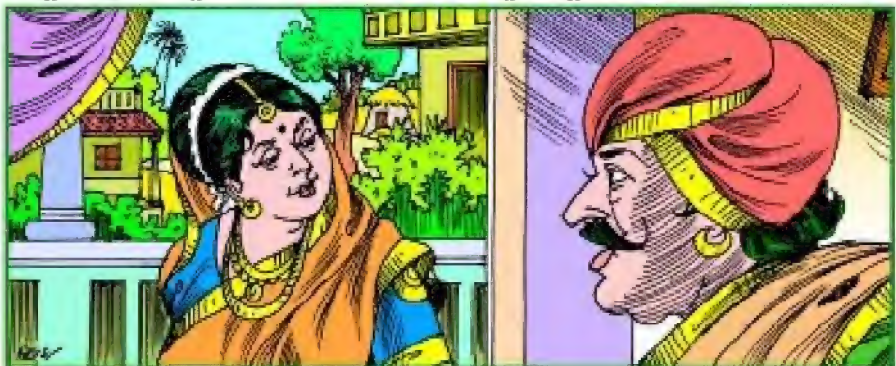
గోవర్ధన్లు డి భార్య పినిలోకి తీసి కున్నాడు.

ఇది తెలిసిన గోవర్ధన్లు డి భార్య కలవర పడుతూ, “కలిగినింటివాడైన సీతయ్యనూ, సిచ్చరిత్ర కలిగిన భీమయ్యనూ వదిలి, అబద్ధాల పుట్టా, మోసగాడూ, దొంగ అయిన రాజయ్యను పినిలోకి తీసి కున్నాడు. దీనివల్ల పుంకు కీత్ర జరుగుతుందని, నాకు భయంగా మారింది!” అన్నది.

గోవర్ధన్లు, భార్యను సిప్పు దాపు పిరుస్తూ, “సీతయ్య కలిగినవాడు. నా దగ్గర అన్ని నేర్పుకుని స్వితంతంగా బ్రతకడానికి

వెళ్ళిపోతాడు. భీమయ్య తన అమరు కోసం అబద్ధాలాడేతరహా పునిపి. అతడి అబద్ధాలకు శిపిడాలి. అప్పిడే అతడికి తన తప్పి తెలుస్తుంది. అందుకే సేనతణ్ణి పిని ఇవ్వనని పిరాబానా. ఇక రాజయ్య విషియో నికొస్తా - అతడు చాలా తప్పిలు చేసి, వాటికి శిసన భవించాడు. వాడిలో పుంచి పూర్వ వచ్చిందని కారాగారమొధికారులు కూడా తెలుసు కున్నారు. మీరు పుక్కిలి రాజయ్య తన గురించి ఏ చిన్న విషయ పూ దాచకుండా తన నిజాన్ని తీసి బుజుమజేసి కున్నాడు. కారాగారంలో పూరిన తన ద్రివర్తన, నేర్చిన పనుల సహాయంతో నన్ను మెప్పించగలనన్ను సమృద్ధిపరచాడు. ఆ సమృద్ధినికాని ప్రాణం పొందు పూ నువ్వవు సీపించు కుంటుంది. అదీ కాక, పుం పినిలోంచి పూ నిష్క్రమి, అది వరకే దొంగగా పేరుపడ్డ రాజయ్యకు వేరే వ్యర్థా పిని ఇవ్వరు కాబట్టి, అతడు పునల్నే అంటి పేట్టుకుని మూడే ప్రియ త్నం చేస్తాడు,” అన్నాడు.

ఆయన నిర్ణయాన్ని భార్య మెచ్చుకున్నది. తర్వాత రాజయ్య, ఆయన సమృద్ధిని చిట్టా కున్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

11

[రాజు ధుర్మయుడు అరణ్యాల్ని పట్టి తిరుగుతూండగా, అతడి కోటను సామంతరాజు ఆక్రమించేశాడు. తన తల భల్లూకమాంత్రికుడిపిరం అయ్యేప్పుడు కొద్ది క్షణాలపాటైనా, తాను తిరిగి రాజు కావాలని అతడు కోరాడు. తలారి భల్లూకుడూ, ఈ గ్రదంధుడూ నగరంకేసే వాళ్ళే సరికి, కోట లోపలినుంచి కొందరు ఆశ్వికులూ, సేనికులూ బయటటికి వచ్చారు. తరవాత-]

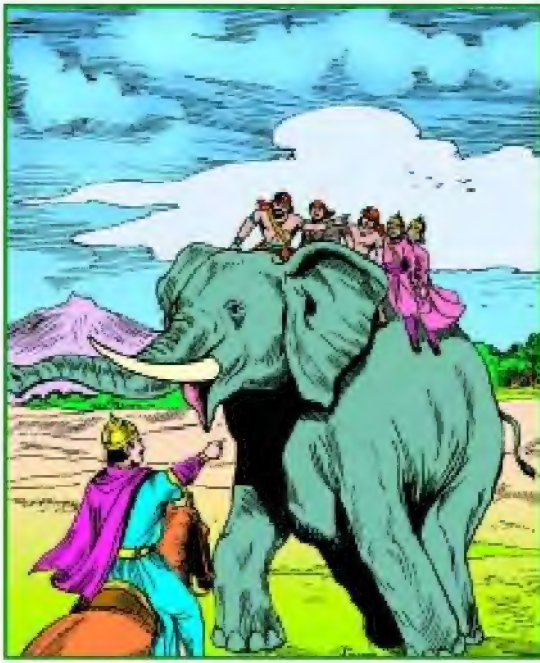
ఈజులు వైశిష్టిపట్టుకుని మున్ను ఆశ్వికుల్ని, వాళ్ళ పిక్కనేకత్తలు ధూసీ నత్త స్త్రీన్నకాల్పుల సేనికుల్ని చూసే దొంగల నాయకుడు నాగపుల్లూ, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ భయకంపిత లైపోయారు. వాళ్ళతో పాటు ఏనుగు వీధి మున్ను ధుర్మయుడి సేనికులు పూత్రం ఒకక్షణకాలం నిష్వేరపోయి, ఏమిచేయటమో అని గుసగుసలు ప్రారంభించారు.

నాగపుల్లు అంతలోనే తేరుకుని, తన అనుచరులతో, “ఒరే, ఇంతపుంది సామంతుడి సేనికులు యుద్ధసిన్నుద్ధులై ఒక్కసారిగా

పునవీధికి వస్తారనుకోలేదు. అయినా, పునకొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీ లేదు, నా మాట నమ్మండి. తలారి భల్లూకుడూ, పుహరాస్తిడు ఈ గ్రదండుడూ మన వెన్నుకాచే మార్చారు,” అన్నాడు.

“పురి, ఏనుగులను వెంటనే వెనక్కు తిప్పి పుంటావా, పుల్లూ?” అని దొంగల్లో ఒకడు అడిగాడు.

“ఊహి, అలా చేస్తే అందరి దష్టిలో పును ఒట్టి చవట వెధవలమైపోతాం. నేను వేసిన పిథకం ఏమాత్రం పొరుగుదో

ప్రియ త్నం చేసే చూస్తాను . వికటాపు నపు
కాపాడెందు కు భల్లూకుతూ , రాసి తూ
మాడనే మూర్త గదా,” అన్నాడు నాగపుల్ల .

“అయితే, ఆ సామంతాడి సేనకుల్లా
సివ్వి పించవచ్చుందే ఏదో ఒకటి చేసేయ్యి,”
అని ఒక దొంగ గు సిగ్గు సిలాడు తున్న సేనకు
లతో, “ఒరే, ఏమిటి వీ వుంతనాల్! పారి
పొయి శత్రు పింలో చేరాలన్న కుంటున్నారా
దొక్కలు చీరేయ గలను,” అంటూ కత్తి
వెత్తాడు .

నాగపుల్ల కొపింగా ఒకసారి ఏనుగు వీద
వన్న సేనకులిద్దరికేనా చూసే, చప్పిన
తలపాగా విప్పి, గాలిలో రెపరెపలాడిస్తూ,
తవు కేసే వస్తున్న సామంతాడి సేనకులతో,
“వుత్రు తుగా వస్తున్నాను , వీరున్న చోటనే
ఆగండి! మీ రాజుగారెక్కడ? మేం పాతరాజు
దుర్మఖుణ్ణి ప్రాణాలతో బంధించి తెచ్చాం.

సెప్టెంబర్ 2004

ఏద్యో వుంచి బహిష్కారం ఇస్తా, అతణ్ణి బిప్పి
చెప్పి, మా దారిన మేం పోతాం,” అన్నాడు.

ఆ వూటల్లా వింటూనే, వాళ్ళను సివ్వి పీ
న్చిస్తూ ఆస్తికుల్లా , సేనకుల్లా ఆగిపోయారు .
ఆస్తికుల నాయకుడు వుగతా వాళ్ళనుంచి
మేరుపడి, కొంచెం ముందుకు వచ్చి, “ఇంపులో
ఏదైనా మోసం లేదు గదా? కోట గోడల మీది
నుంచి వీరుంతా అరణ్యం దాటిరావటం వూ
రాజుగారూ , వుంతిగారూ చూస్తూనే
మూర్త,” అన్నాడు .

“వూసిం చెయ్య దలిస్తూ, పట్టపగటివేళ
ఇంత కొద్దిపుందివి , వీ కోటకే రాగలవా ?
వీ రాక్రమించిన కోట పాత యజమాని
అయిన దుర్మఖరాజు బతికి మాడటం, వీ
రాజుకు ఏనాటికైనా స్రమాదమే. ఆయన
ఒకవేళ వూకు తగిన బహిష్కారం ఇచ్చి, దుర్మ
ఖుణ్ణి కొనటం జరక్కపోతే, తిరిగి అరణ్యం
లోకిపోతాం,” అన్నాడు దొంగ నాగపుల్ల .

ఆ వూటలతో ఆస్తికుల నాయకుడు
ఏమి చెయ్యటమూ అన్న ఆలోచనలో ఒకటి
రెండు క్షణాలపాటు తల గోక్కుని, అది వీర
లణం కాదని గుర్త రాగా, గట్టిగా ఖండించి,
మీసంమెలితిప్పి, కత్తి పైకెత్తి, “ఇంతకూ నీ
వెవరివి? నీ పేరేమిటో చెప్పావు కాదు,”
అన్నాడు .

నాగపుల్ల, తలపాగా గట్టిగా బిగించి,
“నామర నాగపుల్ల . అందరూ నన్ను నాగ
పుల్ల దొర అంటూంటారు . అరణ్యంలో
కనిపించే ఖరీదైన బంతువుల్నీ, విలువైన
వున్నుల్నీ పట్టుకుని, కొనగలవాళ్ళకు
అమ్ముతూండటం, నా వత్తి,” అన్నాడు ,

“అలా చెప్పవేం! నువ్వు చెప్పినసంగతేదో
 వూ రాజుగారికి విన్నవిస్తాను,” అంటూ
 ఆశ్వికుల నాయకుడు గుర్రాన్ని వెనక్కు
 తిప్పబోయినవాడల్లా ఆగి, “నీ వెళకదూ రుగా
 గుంపిశట్టి మన్నవాళ్ళల్లో రాసి డిలాంటి
 వాడూ, గొడ్డలిపెట్టిన ఎలుగు బంటూ మన్నారు.
 వాళ్ళు నిజమైన రాక్షసుడూ, ఎలుగుబంటూ
 ఏనా లేక వూవు ంత్రిగారన్నట్టు మేషిగాళ్ళా?”
 అని అడిగాడు.

“ఆ సింగతి తెలియాలంటే, మీ రాజు
 గారే స్వయంగా ఇక్కడికి రావటం వుంచిది.
 వారి చేతి మీదుగానే బోయోవు తిడుబ్బు
 తీసి కుని, పొత దుర్మఖరాజును వారికి
 బప్పచెప్పి, రాక్షస, ఎలుగుబంటు మేధారుల్ని
 వారికి పిరిచయం చేస్తాను,” అన్నాడు నాగ
 వుల్లు చిర్ర నవ్వునవ్వుతూ.

ఆశ్వికుల నాయకుడు త ప్తీగా ఓసారి
 తలాడించి, కత్తి పైకెత్తి పైనికులతో, “ఒరే,
 మీరన్నవోట్లన్నంబి ఒక్క అడుగు వుండు
 గ్గాని వెనక్కుగాని వేశారో తలలు నేల రాలగ
 లమావు ంత్రిగారు ఊహించినట్టు వాళ్ళ
 వేషిగాళ్ళే. నీ నిప్పడే పొల్లు రాజుగారికి
 సంగతి సందర్భాలు చెప్పి వస్తాను,” అంటూ
 గుర్రాన్ని తెరిచిమన్ను కోటద్వారం కేసీ పిరి
 గెత్తించాడు.

కోట బుర్రు జు పిక్కన నిలబడి అంతా
 గవు నిస్సన్న సావుంతుడు సూర్యభూపితీ,
 అతడి వుంత్రి ఆశ్వికనాయకుడు తవు
 దగ్గరకు రాగానే, “శత్రు మూ మీద దాడి
 చేయటం వూని, వాళ్ళతో వుంతనాలాడు
 తున్నావేమిటి?” అని అడిగారు కోపంగా.

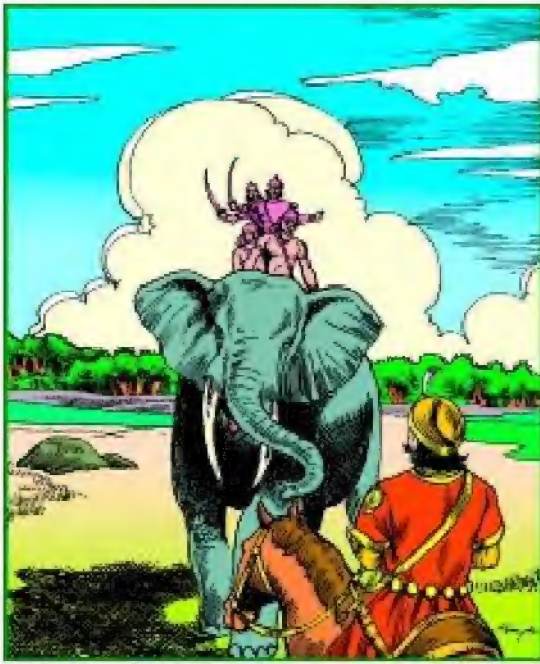
చందమామ

ఆశ్వికుల నాయకుడు వాళ్ళకు సింగ
 తంతా చెప్పి, “ఏదో కొంత ధనం బహువు తి
 ఇచ్చా, దుర్మఖరాజును వున పిరం చేస్తా
 వుంటున్నార, వుహారాజా,” అన్నాడు.

దుర్మఖరాజు వింటూనే సావుంతుడు
 అదిరిపిడి, “ఆ రాజు ఇంకా బతికే మన్నాడా!
 అరణ్యంలో ఏదో క్రూరమృగానికి ఆహారమై
 పోయాడని వున వేగం లవాళ్ళ తెచ్చిన వార్త
 అబద్ధం అన్న వూట,” అన్నాడు కోపంగా.

వుంత్రి విచారంగా వుఖం పేట్టి, “వుహా
 రాజా, దీర్ఘంగా తరిచి వూడగా, వాడు
 నిజమైన రాక్షసుడనీ, ఆ ఎలుగుబంటు
 యుద్ధ విద్యలు నేర్చినదై మాట దందనీ అన్న
 మానం కలుగుతున్నది. అన్నిటికంటే పెద్ద
 సింహయం ఏవుండే; వాళ్ళ బంధించి తెచ్చా
 వునూడ రాజు దుర్మఖరాజు కాకపోవచ్చని,”
 అన్నాడు.

ఆ పూటలతో సావుంత్రత సూర్యపూపితి
కోపింకొద్దీ నిలు వెల్లా వణికిపోతూ, “ఈ కోట
ఆక్రమించిన తరవాత నిన్ను సిలహదారు
పిదవి నుంచి వుంత్రి పిదవిలాంటి ఉన్నత
స్థాయికి తేవటం నాదే పోరపాటు. ఏ సావుంత
రాజుకో తప్పి, రాజుకు సిలహాలివ్వటానికి
నువ్వు అర్హుడివి కాదు,” అని ఆశ్విక నాయ
కుడితో, “మహాసేనానీ! పది మందైనా లేని
ఆ చచ్చు వెధవలతో వునకు రాయ బారా
లేవు టి? వుర్యాదగా లొంగిపోవునీ హేచ్చ
రించి, లొంగకపోతే చుట్టుచుట్టి పిట్టుకుని,
కోటలోకి ఈడ్చుకురా,” అన్నాడు.

“వాడు నిజమైన రాక్షసుడైతే ప్రమాదం
గద, వుహరాజా!” అన్నాడు ఆశ్వికనాయ
కుడు దొంగరు పొల్లున గొంతతో.

సూర్యపూపితి గట్టిగా ఓ పూరు పిళ్ళ
కొరికి, “నీ వెంట వున్న సేన్యంతో ఒక్క

రాక్షసుణ్ణికాదు, నూరు మంది రాక్షసులనైనా
పిట్టి బంధించువచ్చు. నేనేస్వయంగా వస్తాను.
ఎక్కడ నా యుద్ధాశ్వుం?” అంటూ బురుజు
మీది నుంచి గబగబా కిందికి దిగాడు.

ఋషకుడొకడు గుర్రాన్ని తీసి కురాగానే
సూర్యపూపితి ఎగిరి దాని ఏమీటే ద కూర్చు
న్నాడు. వుంత్రి అందు బాటులో మళ్ళీ వురో
గుర్రాన్ని ఎక్కాడు. ముందు సావుంత్రతూ,
పిక్కలన వుంత్రిఋషనానీ బయలుదేరి, కోట
ద్వారం దాటి మైదాన ప్రదేశానికి వచ్చారు.

వాళ్ళ రావటం పూర్తిగా దొంగ నాగ
వుల్లు ఉత్సాహంతో, “అహా, నా పిథకుపొంది!
రాజ్య సావుంత్రతూ, వుంత్రిఋషనానీ వున
వలలో చిక్కుబోతున్నారు,” అన్నాడు.

సావుంత్రత సూర్యపూపితి, నాగవుల్లు
ఏనుగును సమీపించి, “ఒరే, నువ్వు చెప్పి
నదంతా, పూవు హాసనాని విన్నవించగా,
చిత్తగించావు. నారాజ్యంలో, నాకోట ముందు
చేరి, మహారాజునైన నాతో బేరసారాలాడ
చూస్తావా? వెంటనే పోయి, ఆ ఏనుగుల
మీద మళ్ళీ దుర్మఖుడితో పాటు, మేషిగాళ్ళను
కూడా పీల్చు చురా. కోట ప్రవేశించాక, నీకూ,
ఆ రాసి, ఎల్లగుంటి వేషాలు కట్టిన
వాళ్ళకూ తగిన బహివుత్తులిస్తాను. దుర్మ
ఖుడి తల కోటకొప్పుకు కట్టాలో, ద్వారానికి
వేళ్ళాడదీయూలో తరవాత నిర్ణయిస్తాను,”
అన్నాడు.

సావుంతరాజు ఇలా అనేసిరికి, దొంగ
నాగవుల్లుకు తన వేసిన పిథకం పోరే అవ
కాశం లేదని తెలిసిపొల్లింది. వాడికి అట్లు
దుర్మఖరాజు మీదగాని, ఇట్లు అతడి కోట

అక్రమించిన సూర్యభూపతి పేరు గాని ప్రత్యేకించి ద్వేషించి, గౌరవభావాలంటూ ఏమీ లేమా సూర్యభూపతి అహింసారంకొద్దీ రాస్మి త్త ఉగ్రదంతు ణ్ణి గాని, తలారి భల్లూకుణ్ణిగాని అవమానించటం జరిగితే, పేద రక్తపాతం జరిగి పోతుంది. అది జరగటం దొంగ నాగవుల్లకు ఇష్టం లేదు .

అంతలో, ఏనుగు వీధి మళ్ళు దుర్మఖుడి సేనకులిద్దరూ చప్పిన కత్తులు ధూసీ, “దుర్మఖువు హారాజుకూ, జ్యో” అంటూ లేచి నిలబడి, సావుంతు డితో, “ఓయ్, సూర్యభూపతి! నీకు చామూత్పిడు . దుర్మఖువు హారాజుకు సాయంగా వచ్చిన వాళ్ళు నిజమైన రాస్మి త్తూ, వుంత్తశక్తులు గల తలారి భల్లూకుతూ!” అంటూ కేకపెట్టారు .

‘దుర్మఖువు హారాజుకూ, జ్యో’ అన్న కేక వింటూనే కోపాద్రేకంలో వుత్తిపాగిట్టుకున్న సావుంతు దు సూర్యభూపతి, పిక్కనమ్మ వుంత్తి, నానాయకులతో, “ఈ పొగరు బొత్తులకూ, ఆ వెనక నిలబడి వినోదం చూస్తున్న వేషిగాళ్ళకూ నా శక్తి ఎలాంటిదో తెలియజెప్పాలి. వెంటనే కొందరు ఆళ్ళకుల్నీ, కాల్యాల సేనకుల్నీ పీలించి, వీళ్ళను తిరిగి అరణ్యంలోకి పారిపాకుండా వుట్టువుట్టువు నండి,” అంటూ అరిచి, కత్తి పైకెత్తి, దొంగ నాగవుల్ల మళ్ళు ఏనుగు కేసి గుర్రాన్ని ఉరికించాడు .

రాత్రి న్న ప్రమాదాన్ని ాణంలో గుర్తించిన నాగవుల్లు, చప్పిన ఏనుగును అదిలించి వెనక్కు తిప్పి, ఉగ్రదండుడూ, తలారి భల్లూకుడూ వున్న చోటుకు దాన్ని పరిగెత్తిస్తూ,

చందమామ

“తలారి భల్లూకు ప్రభో! నా పిథకం బెడిసీ కొట్టింది! సావుంతు దు వునవీ దిక్కిమొత్తం సేన్యాన్ని ఉసీగొల్పుతూ న్నాడు,” అంటూ పేద కేకపెట్టాడు .

తనలో రాజభక్తి కొరవడ లేదని నిరూపించేందుకు ఇదే అవకాశం అన్న కుంటూ వుంత్తి, గుర్రాన్ని గట్టిగా కొట్టి, నాగవుల్లు ఏనుగు వెనకపరిగెత్తిస్తూ, “ఒరే, దేశద్రోహులారా, ఆగండి! వీ అందరినీ సూర్యభూపతి వు హారాజు శిరశ్చేదాలు చేర్చి ఉచిగాని వదలరు!” అంటూ వెరిగా అరవసాగాడు.

ఈ లోపిలాలనాయకుడు ధూరంగా మళ్ళు సేన్యాన్ని పుంపు కు రావలసిందిగా ఆజ్ఞాపించాడు . అంతలో పుంపు వుంత్తి కొంచెం వెనకగా సామంతుడు సూర్యభూపతి; ఉగ్రదంతు తూ, తలారి భల్లూకుతూ మళ్ళు చోట చేరాడు .

తన కోట ఆక్రమించిన సూర్యభూపతిని చూస్తూనే రాజు దుర్ముఖుడు ఉగ్రుడైపోయి, కత్తి భూపతి ఏనుగు వీధి నిలబడి, “ఒరే, సావుంతు భూపతి! నేను పిర రాజ్యాలను జయించటానికి వెళ్ళిన అదను చూసి, నా కోటనే ఆక్రమిస్తావా? ఇదుగో, నీ తల నిలుమానరకబోతున్నాను,” అంటూ పిక్కన మన్ను సేస్థకులు వారిస్థిన్నా వినకుండా, ఏనుగు వీధి నుంచి, సావుంతుడి గుర్రం వీధికి పూకే ప్రియత్నంలో నేలవీధి బోర్లా పిడుతూనే, చప్పిన లేచి నిలబడ్డాను.

అది చూస్తూనే తలారి భల్లూకుడు గట్టిగా చప్పిట్లు చరుస్తూ, “అహా, ఏమి సాహసం! అరణ్యంలో చిరుతమీని ఎదిరించి నిలబడలేని రాజు ధుర్ముఖుడు, ఇప్పిడు తన కోట కంటబడి, సీంహాసనం గుర్తుకు రాగానే, శత్రు మఱి వీధి కుప్పించి పూకుతున్నాడు,” అన్నాడు.

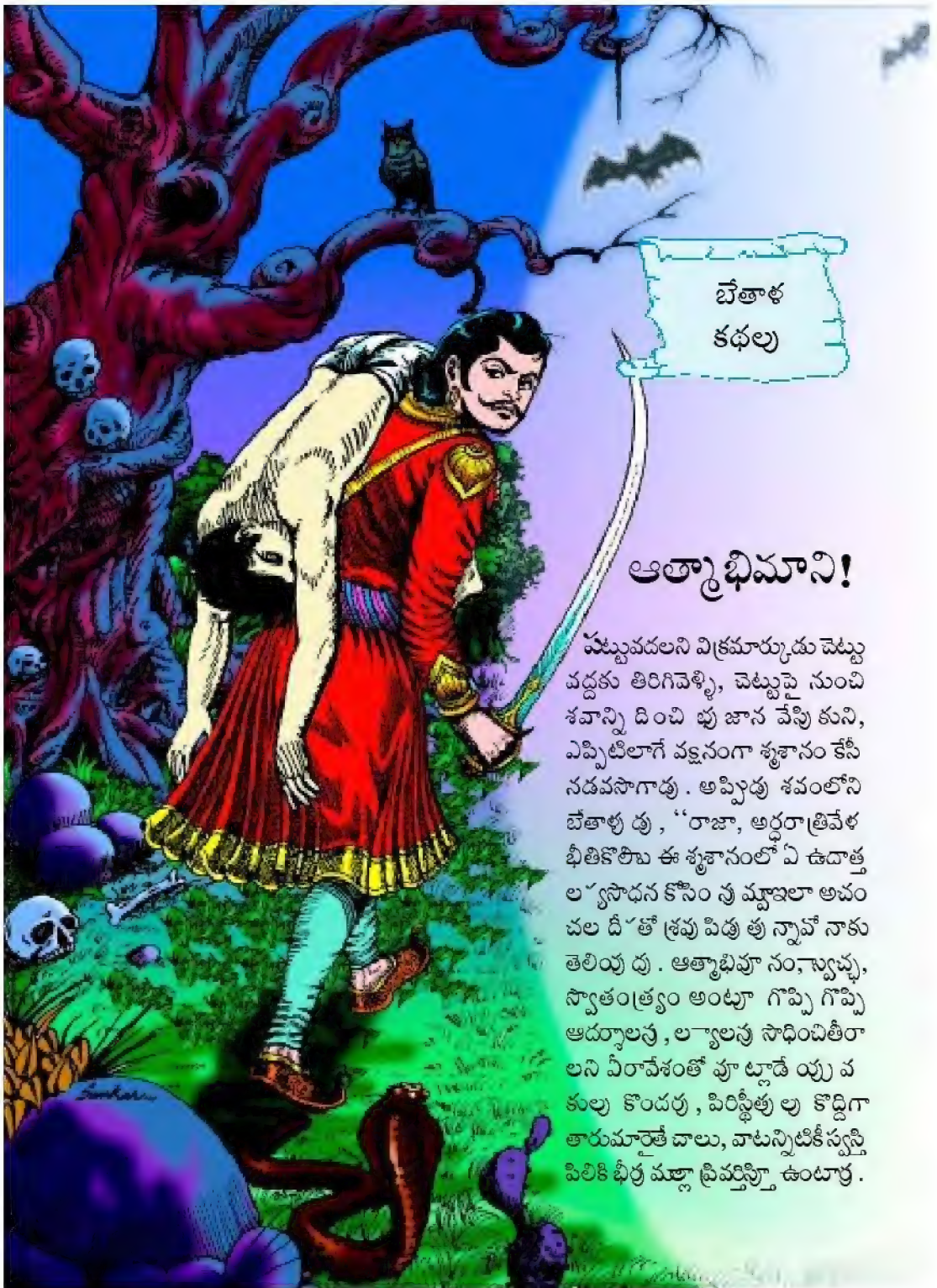
తన శత్రు ముకిందపడటం చూస్తూనే, సావుంతుడు, “అహా, వ్రణశేషం, శత్రుశేషం ప్రాణాపాయకరం అన్నారు, పెద్దలు. ఇదే, నీ తల తెగిపడబోతున్నది!” అంటూ కత్తి

వాచి, ధుర్ముఖుడికే గ్రాన్ని పూకించాడు. అదే సమయంలో ఏనుగు వీధి తలారి భల్లూకుడి వుండు కూర్చుని మన్ను ఆటవి కుతు బాణం ఎక్కు పేట్టి “తలారి భల్లూక య్యకూ, జే!” అంటూ సావుంతుడికేసి వదిలాడు. బాణం గురి తప్పి సావుంతు డెక్కివున్న గుర్రం నుదుట గుచ్చుకున్నది. గుర్రం పెద్దగా సకిలిస్తూ వెనక కాళ్ళ మీద లేచింది.

సావుంతు సూర్యభూపతి కింద పడ బోల్చిన వాడల్లా, కళ్ళాలు గట్టిగా పిట్టుకుని ప్రిపూదం తప్పించుకున్నాడు. ఈ లోపిల ధుర్ముఖుడు, వుంత్రిని ఒక్క పీడికిలిపాటు తో గుర్రం వీధి నుంచి కిందికి పడగొట్టి, అతడి గ్రాన్ని ఎక్కి, సావుంతుడికేసి పరిగెత్తించాడు.

తాను శత్రు మఱి ధ్యచిక్కుకు పోయా నని గ్రహించిన సావుంతుడు, గ్రాన్నికోట కేసి పరిగెత్తిస్తూ, సైనికులను హెచ్చరించ సాగాడు. రాజు ధుర్ముఖుడు గ్రాన్ని గట్టిగా అదిలించి, కత్తి వైకెత్తి, “ఒరే, సావుంతు భూపతి, వీరికిందా, ఆగ్ర! ఆగ్ర!” అంటూ వెంటబడ్డాడు. -ఘంకామాది)

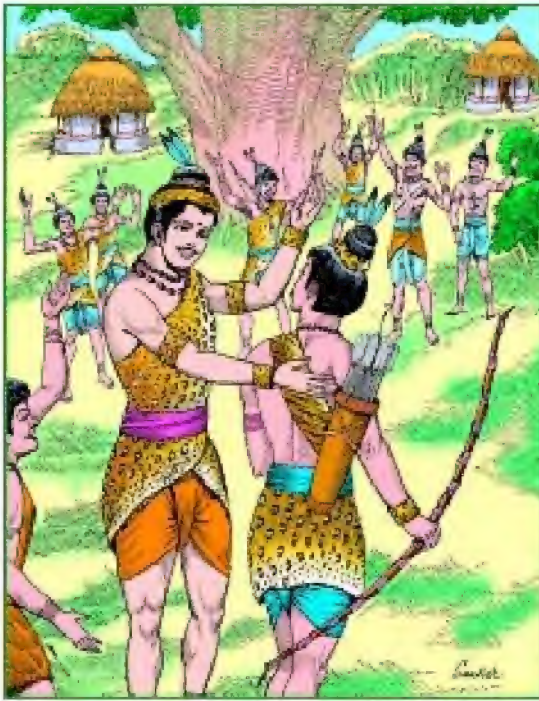

బేతాళ
కథలు

ఆత్మాభిమాని!

పట్టుపదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రివేళ భీతికొలిచి ఈ శ్మశానంలో ఏ ఉదాత్త ల్యసాధన కోసం నీ మూలాల అచంచల దీప్తి శ్రవుపిడుగు న్నావో నాకు తెలియదు. ఆత్మాభిమానం, స్వాతంత్ర్యం అంటూ గొప్పి గొప్పి ఆద్యులన, ల్యాలన సాధించితిరాలని ఏరావేశంతో పూట్లాడే యువకులు కొందరు, పిరిస్థితులు కొద్దిగా తారుమారైతే చాలు, వాటన్నిటికీ స్వస్తి పిలికి భీర మల్లా ప్రివర్తిస్తూ ఉంటారు.

ఇంపు కు ఉదాహరణగా గిరిధర్మ డనే ఒక కోయయువకుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్ప సాగాడు :

భార్గవకోన సావుంత్రు కోయ దొర కొండ దేవత పైకైక సంతానం గిరిధర్మ డ . పిసి ప్రాయం నంచే అతడిలోస్వాభిమాను పాలె క్కువ. తాను కోయదొర కొడుకైనప్పటికీ, ఏవూత్రం అహంభావం లేకుండా, కోనలోని తన ఈడు యువకులందరితోనూ, కలిసి మెలిసి తిరుగుతూ, వీలైతే పిచ్చిడల్లా వారికి పునిషికి మూడులసిన ఆత్మాభిమాను గురించి చెబుతూండేవాడు.

యేటా భార్గవీమాత జాతర సందర్భంగా యువకుల పుణ్య కరసావు, కత్తిసావు, విలు విద్యాపాటవ పాటిల్లు జరిగేవి. ఆ పాటిల్లో గెలుపొందేవారిని గొప్పగా సత్కరించేవారు.

గెలుపొందిన ఒక్కొక్కవీరుడూ తన జాతి విప్పు క్రికోసిం ఒక్కొక్క బల్లెం కావాలని గిరిధర్మ డ ఉత్తేజ పించేవాడు. ఆవూట వినగానే అక్కడ చేరిన వారందరూ పట్టరాని ఆనందంతో హాటతో కోన మారుమోగేలా చప్పట్లు కొట్టే వారు.

నాలుగువైపులా కొండలు గల భార్గవ కోనకు దక్షిణంవైపునుంచి మాత్రం లోపలికి సిన్నటి కన్ను లావూర్గం ఉండేది. ఆవూర్గానికి ఆవల కాంచనమీర రాజ్యం ఉండేది. కాంచనమీరాన్ని ప్రెస్టితం కనకున్న డ పిరి పాలిస్సినాడు. ఆయన పుత్రాత కాలం నుంచే భార్గవకోన కాంచనమీరికి సావుంత్ర ప్రాంతంగా ఉంటున్నది. అంతకు పైర్వం కోనప్రిజలు సిర్వ సిస్వతంత్రాలతో జీవించే వారు. తపు కోన సావుంత్ర ప్రాంతంగా ఎలా మారిందో చెప్పమని గిరిధర్మడు తండ్రినీ, కులపేద్దలనూ పిలువూర్లు అడిగాడు. అది పిరపు రహిస్విపు నీ దానిని చెబితే తపు కులానికి అరిష్టిపు నీ, భార్గవీమాత ఆగ్రహానికి గురైతమ బతుకులు కష్టాల పాలవు తాయనీ, ఎవరూ చెప్పలేదు.

భార్గవీమాత ఆలయ వద్దపై జారి అవ సానదశలో ఉండగా, గిరిధర్మ డ ఆయన వద్దకు వెళ్ళి, అసిలు కారణం చెప్పిపుని ప్రాథేయ పిడ్డత్రు. గిరిధర్మ డిస్వాతుత్ర్యకాం, ధైర్యసాహసాలు అంటే పూజారికి చెప్పలే నంతపు క్కువ. ఆ కారణంగా పై జారి అసిలు సంగతి చెప్పి కన్నుమూశాడు.

భార్గవకోన పుట్ట తేనకూ, వివిధ ఫలమృత్తాలకూ, రకరకాల జంతు మూకూ నిలయం.

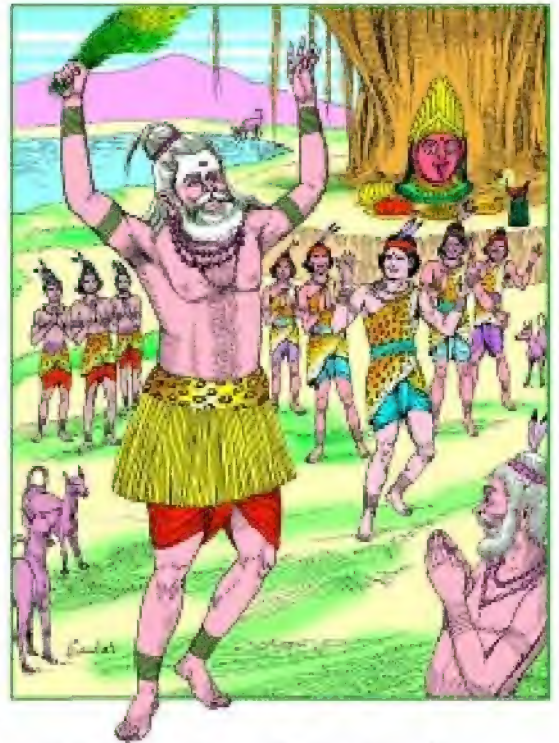
అక్కడ లభించని ఔషధి పూ లికలంటూ లేమాట సింగతి తెలిసిన కాంచనమితి సేన్ధి కుల్లు తరవూ భాగవకోన ప్రి ద విడి, కోయ లను హింసించి, వాళ్ళ గృహకరించిన పిట్ట తేనెనూ, దుప్పి కొమ్ములనూ, జంతు చర్మాలనూ దోచుకుని వెళ్ళేవారు. కోనలో లభించే వాటితో పొట్టపొన్ని కునే కోయ లకు ఏం చేయా లో తోచలేదు .

ఎప్పటిలా ఆయ్ డ్రా భాగవేపూ త జాతర వచ్చింది. దానిని చూ డడానికి కొందరు కాంచనమితి సేన్ధికులతో పొట్ట దళాధిపితి కూడా వచ్చాడు . భాగవే పూ తకు కుంకు పూ ర్చన జరు గు త్తూండగా, ఆలయ పై జారికి హిరాత్తుగా పై నకం వచ్చి, “ఒరే, ఈ నా కోనలో నా బిడ్డలై ప్రి రుతా వుంగా ఉండా లంటే, ఒకపూట చెబు తాను ఎంటారా?” అని అడిగాడు .

“ఎంటాం. చెప్పు తల్లీ,” అన్నాడు కోయ పేద .

“ఈ రోజు నుంచి ప్రితి వోర్లవి కీ, ప్రిరు సేకరించిన మూడు కడవల పుట్టతేనె, ముప్పై పూ డు ధుప్పీకొమ్ములూ, పూ డు గంపిల ఔషధి పూ లికలూ, నా పొదాల వద్దమనిచి, వాటిని రాజభటు లకు అప్పిగించాలి. ఈ నిబంధనను పు హారాజే స్వయంగా నిడలించి ప్రి కు వివుక్తి కలిగిస్తా తప్పి, ఈనియ్ పూన్ని అతిక్రమించారో అరిష్టిం తప్పిదు . సిరేనా?” అని అడిగాడు పై నకం వచ్చిన పి జారి డాగు తూ .

“అలాగే! తప్ప ఆజ్ఞాను సారేవు చేస్తాం,” అన్నాడు కోయ పేద .

పు గిలిన వారందరూ, “చిత్తం, చిత్తం,” అంటూ భయ భక్తులతో లెంపిలు వేసి కున్నారే .

సేన్ధికుల దళపితి అంగీకార స్థిర చకంగా తలపింకించాడు .

ఆ రోజునుంచి భాగవకోన కాంచనమితి సావుంత ప్రాంతంగా పూ రింది. ఆ తరవాత రాజభటు లు కోయ లను హింసించడం తగ్గింది కాని, తాము కష్టపిడి సింపాదించే తేనె, ఫలాలు, ఔషధి మూలికలు మొదలైనవాటిని ప్రితి వోర్లవి నాటూ రాజభటు లకు అప్పి గిస్తూ రాసాగారు .

గిరిధరు డు ఈ పిడ్డతిని సిహించలేక పొయా డు . “అడవితల్లి ఇస్తాంది. కష్టపిడి పు నరాకరిస్తాన్నాం. వాటిని రాజభటు లకు అప్పిగించి, పు నం కాలే కడు పిఠతో బానిసి

బతు కులు ఎందు కు సాగించాలి? కలిసీ కట్టుగా కాదుంటే రాజభటు లేం చేయ గలర?” అనేవాడు అవేశంగా.

“వద్దు నాయనా, ఇది నిప్పుతో చెలగాటం. రాజుగారి పైనిక బలం ముందు మనమంత? చీల్చి చెండాడగలరు,” అనేవాడు తండ్రి కొడుకును ఓదార్చిస్తూ.

ఒకనాడు గిరిధర్మ డు ఈ విషయంగా పూట్లాడతూ, “నేనెప్పుడయంగా వెళ్ళి రాజును దర్శించి, పున కష్టాలు పునవి చేస్తాను,” అన్నాడు తండ్రితో.

“రాజుగారే పునస్థి కరిగి పున ప్రార్థన పున్నా సేవలవు లేదు. వినయంగా ప్రార్థించి పూర్తు,” అని సలహా ఇచ్చాడు తండ్రి.

పురు నాడే గిరిధర్మ డు పురిధర్మ పుత్రు లతో కలిసీ, రాజధానికి చేరి, రాజును దర్శించి తమ ప్రజల కష్టాలను తెలియ జేశాడు.

అంతా విన్న కనకకుమార పు హారాజు, “భార్గవ కోన పూ సావుంత ప్రాంతం. దాని మీది నిర్వహింకులూ మావే. కప్పం చెల్లించడం ఇష్టం లేకపోతే, కోనను వదిలి వెళ్ళిపోండి,” అన్నాడు కఠినస్వీరంతో.

“భార్గవకోన పూ కు జన్మనిచ్చిన తల్లి. దానిని వదిలి వెళ్ళలేదు ప్రభా! పున్నించుడి,” అంటూ గిరిధర్మ డు రాజుకు నమస్కరించి, సభాభవనం నుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు.

వారు రోజులు గడిచాయి. ఒకనాడు రాజు కొలు మఱింపూడగా, ఒక కోయి యు వకుడు రాజదర్శనానికి వచ్చి, అయినకు నమస్కరించి, ఒక లేఖను అందించాడు. రాజు లేఖను చదివాడు: “రాజా, పూర్వ తాలకు పై ర్వం ఎప్పిడో పై నకం పై నిన పై జారి బెదిరింపితు జదు సు కుని ఇచ్చిన పూటకు కట్టుబడి, పూ కోనవాసులు ఇంకా మీకు కప్పం చెల్లిస్తూ, కడగండ్ల పాలమత్తున్నార. పూ ప్రార్థనను నేను స్వయంగా వచ్చి తమకు విన్నవించు కున్నప్పటికీ, తమరు దానిని పున్నించడానికి విషయ భత పూపడం పూరు రద ప్టిం. ఇప్పిడుట్యుచ్చ సాధించి తీరాలన్న కాంతో పూ వాళ్ళు పూనలను ఎదుర్కొని ప్రాణాలర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నార. అయితే, రక్షపాతం జరగడం నాకష్టంలేదు. అందుకే ఒక ఉపాయం ఆలోచించాను. కోయి యు వకుల తరఫున మీ పీఠంలో ఎవరితోనైనా ద్వంద్వయుద్ధం చేయడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. కత్తి యుద్ధంలో నేను జయిస్తూ పూ కోనకులకు నివ్వండి. ఒక వేళ నేను గనక ఓడిపోతే, ఆ

“ఐవే వే వుండరం కోనవిడిచి వెళ్ళిపావ దానికి సీద్దంగా ఉన్నాం. నా అభ్యర్థనను ప్రిభు ము వు స్పించగలరని విశ్వసీస్తున్నాను. పోటీ జరుగను స్పటిలం, సివుయం తెలియ జేయ గలరని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇట్లు భాగవకోన గిరిధరుడు.”

లేఖను చదివినరాజు కళ్ళు ఎర్రపేక్కాయి. కొంతులమిశ్ననం వహించి తల పింకిస్తూ, “సిరే, రానున్న వార్తను నాటిసాయంకాలం రాజధాని నగరంలోని మైదానంలోనే పోటీ. గిరిధరుణ్ణిరమ్మని చెప్ప,” అన్నాడు.

రాజు చెప్పిన ప్రకారం వార్తను నాడు పోటీకి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. ఇద్దరు వుత్తలతో కలిసి వచ్చిన గిరిధరుడు ఉత్సాహంగా మైదానంలో అడుగుపెట్టగానే, రాజభటులు అతన్ని చుట్టుముట్టి బంధించి పెడెక్కలు

విరిచికట్టారు. ఈ అనూహ్య పరిణామానికి దిగ్భ్రాంతి చెందిన గిరిధరుడు, అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన రాజుకేసి కోపావేశంతో చూశాడు.

రాజుబాళనగా నమ్మతూ, “గిరిధరా, నీ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చుతగినవే. కాని అవి రాజధిక్కారానికి దారితీసి, నీ ప్రాణానికే ముప్పుగా పరిణమించాయి. ముల్లను ముల్లతోనే తొలగించాలి. అదే ఆత్రధర్మం. తరతరాలుగా ప్రశాంతంగా బత్తుకున్నా అయితే ప్రజల మధ్య ఆత్మాభిమానం, స్వచ్ఛ, స్వతంత్ర్యం అయితే కల్లబొల్లి పూటలతో అలజడిని సీస్తున్న వార్తలూ ర్థడివి కామాకో ఐవే నీ శిరశ్చేదం చేయించగలను. కాని, అనుసరిరక్షణతం నాకూ సివుతంకాదు. అందుకే నీలాగే ప్రత్యామ్నాయం

అలోచించాను . ఇంత యౌరం వచ్చిన నీ
ప్రిజలను కట్టడి చేయడం కూడా అంత
స్థిలభసాధ్యం కాదు . వారికి నువ్వు కోరిన
స్వచ్ఛ సైన్యం . అయితే ఒక నిబంధన!”
అన్నాడు .

“ఏమిటది?” అని అడిగాడు గిరిధర్లు .

“నీ జన్మ భూమి భార్గవకోనకు స్వీతంత్రం
ఇవ్వాలంటే, నువ్వు నీ జీవితాంతం రాజ
భవనంలోని పరిచారకులకు పరిచర్యలు చేస్తూ
బానిసిగా పిడి ఉండాలి! నివృత్తువు నా?” అని
అడిగాడు రాజు .

ఆ పూటకు ఉలిక్కిపడిన గిరిధర్లు ,
పుర్రుణ్ణు తేరుకుని, “ఏ నిబంధనకు
వు నన్నొర్పిగా సివృత్తిస్తాను , ప్రిభూ !”
అన్నాడు నవ్వుతూ .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, బాల్యం
నుంచి అసిమాన ఆత్మాభిమానిగా ఎదురు
గాంచిన గిరిధర్లు జీవితాంతం బానిసి
బతుకు సాగించడానికి సిద్ధ పడడం ఎత్తురం
కాదా? హిరాత్తుగా అతనిలో వచ్చిన విప
రీతమైన ఈ మార్పుకు కారణం ఏమిటి?
ప్రాణభీతి? లేక పిరిస్థితులకు తలవంచక

తప్పిదన్న అన్న భవజ్ఞానమా? ఈ సిందేహాలకు
సిమానానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో,
నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు , “గిరిధర్ల దిలో
ఎలాంటి పూర్పూరాలేవు . తన జాతి జనలకు
స్వచ్ఛ కలిగించాలన్నది అతడి జీవితలక్ష్యం .
చివరికి దాన్ని సాధించాడు . అందుకు అతడు
తన స్వచ్ఛనే మూల్యంగా చెల్లించాడు . అత
డిలో ప్రాణభీతి అన్నది లవలేశం కూడా
లేదు . కుటుంబ గౌరవం కోసం వ్యక్తిగత అభి
మానం చుషికోవడం; ఒక ఊరి గౌరవం కాపాడ
డానికి ఒక కుటుంబం అవమానం పాలు
కావడం; ఒక రాజ్య గౌరవం నిలబెట్టడానికి
ఒక ఊరు అగౌరవ పడడం ఉదాత్తమైన
త్యాగం అవత్తుందే తప్పి, పిరిస్థితులకు తల
వంచడం అనిపించుకోదు . తన జాతి విప్రుక్తి
కోసం తన జీవితాన్నే త్యాగం చేసిన పుష్కల
ఆత్మాభిమాని గిరిధర్లు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై,
తిరిగి చెట్టెక్కాడు .

— (కల్పితం)

[అధ్యాయం : ‘పుంజుభారతి’ రచన]

ఉత్తమ ఉపాధ్యాయుడు అంటే?

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ. పి. జె. అబ్దుల్ కలాం విద్యార్థి దశలో మూడు ముఖ్యమైన సంఘటనలు జరిగాయి :

అవి వున దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సీద్ధించిన తొలిరోజులు . పంచాయతీ బోర్డు ఎన్నికలు జరిగాయి . అబ్దుల్ కలాం తండ్రి జనాబ అమర్ ఫకిర్ షెఫ్టు లబ్బిన రాష్ట్ర క్వరం నుంచి పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నికయ్యారు. కులం, మతం, ఆర్థిక స్థితి ప్రాతిపదిక మీద కాకుండా ఉన్నత ఆశయాల గల వుంచి వున్న సీమా ఆయన ఆవిడవికి ఎన్నికయ్యారు .

ఆరోజు సాయంకాలం అబ్దుల్ కలాం ఇంట్లో కిరసినాలు ల దీపం వెలుగులో చదువు ముగుస్తున్నాడు . ఎవరో తలుపు మోతట్టిన చప్పుడు వుంది. తరవాత ఒక అపరిచిత వ్యక్తి లోపలికి వచ్చి నాన్న గారికి ఏదో ఇవ్వాలని చెప్పాడు . నాన్నగారు నవ్వు జుకుమెక్కారు . తల్లి కూడా లోపల ప్రార్థన చేస్తోంది. అందువల్ల, వచ్చిన వ్యక్తి తెచ్చిన దాన్ని వుంచం మీద పెట్టెవెళ్ళమని కలాం యథాలాపంగా చెప్పాడు. వచ్చిన పేద వున్న అలాగే చేశాడు .

కలాం తండ్రి రాగానే వుంచం మీద ఉన్న పాకెట్ ను చూసి, “ఏమిటిది? దీనిని ఎవరు ఇచ్చడ పేట్టారు?” అని అడిగాడు . “ఎవరో ఒక పేద వున్న సీమా వచ్చి పెట్టెవెళ్ళారు,” అన్నాడు అబ్దుల్ కలాం. తండ్రి పాకెట్ ను విప్పి చూశాడు. అందులో ఒక ఖరీదైన పంచ, శాలువా, పిల్ల, స్వెట్టర్ ఒక చీటి ఉన్నాయి . అంతే, ఆయన పిల్లరాని కోపంతో కొడుకును కొట్టడం ప్రారంభించాడు . అలికిడి విని లోపలి వుంచి వచ్చిన తల్లి, బిడ్డను కొట్టవద్దని భర్తను వేడుకున్నది. ఇంపులో బిడ్డ తొబ్బుపు లేదన్నది. కొంతసేపటికి శాంతించిన తండ్రి, ఇస్లామిక్ హిడీత్ నుంచి ఒక వాక్యాన్ని ఉటంకిస్తూ, అల్లా

వునకొక పదవిని ఇచ్చాడంటే, వున అవసరాలన్నిటినీ కూడా ఆయన సేపు కూర్చున్నాడు . అంత కన్నా ఎక్కువ ఆశించినట్లు అది అన్యాయం అని తప్పు అని అని వివరించి, కొడుకుతో, “ఎవరైనా మనకు ఏదైనా కానుక ఇస్తున్నారంటే దానివెనక ఏదో ఉద్దేశం మూటుంది. వున నుంచి ఏదో ఆశిస్తున్నారన్న వూట. అందువల్ల కాపు కలుపుకోవడం వుహాసం!” అన్నాడు .

తండ్రి ఆగ్రహంతో తనను కొట్టినందుకు అబ్దుల్ కలాం విచారపడలేదు . తండ్రి పిల్ల కోపం పెంచుకోలేదు. పెగా, చాలా విలువైన గుణపాఠం నేర్చుకున్నట్లు ఎంతగానో సంబరపెట్టాడు . ఈ సంఘటన ఆయన సహాయం పేషెడరగని వున్న వేసేంది.

బీహార్‌లో ఉపాధ్యాయుడు సిన్ఘు ద్ర జలాల
 పీఠ విడిచిగా, గుంపులు గుంపులుగా వెళ్తున్న
 తూర్పు సిన్ఘు ద్ర పిల్లలను చూపాడు. పిల్లలు
 అమితానందం చెందాడు. పిల్లలు ఎలా రెక్క
 లలాగేదీ, ఎగిరే దిశను చూపుకోవడానికి తోక
 లను ఎలా తొప్పిస్తే పెరిగింది చూడవచ్చు.
 వివరణ ఇచ్చాడు. ఎగిరే శక్తినిచ్చే 'ఇంజనీ' ప
 పోలీసులే మూడనీ, కావలసినదల్లా ఎగరాననే
 సింకల్లుం చూడమే అని విశదీకరించాడు. ఇళ్ళకు
 చేరేలోగా పిల్లలు ఎగిరే చలన గతిని గుర్తించి
 కొంత తెలుసుకున్నారు. అదొక ప్రత్యేక పాఠం.
 తరగతి గదిలోపల వున్న పిల్లలను పొలానమించి
 రించేసి విషయాన్ని సిన్ఘు ద్ర తీరంలో వివరించాడు.
 సిన్ఘు ద్ర పిల్లలలో సేవించాడు ఉపాధ్యాయుడు. ఇవ
 ను బ్రహ్మణ్య అచ్యుతన్‌ నిబద్ధతగల, అంకిత భావం
 గల ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడని అభిప్రాయం.
 ఆనందంగా గుర్తు చేస్తున్నాడు.

అది 1958 వ సంవత్సరం డా. అబ్దుల్ కలాం బెంగళూరు లోని డిఫెన్స్ రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ (డిఆర్డిఓ)లో ఏడాదికల డెవలప్ మెంట్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ విభాగంలో పని చేస్తున్నార. డా. కలాం 'హావర్ క్రాస్టు' రూపొందిస్తున్నారు. దానికి 'డక్ డ్ కాంట్రా రొటేటింగ్

ప్రోఫెల్లర్స్ (చోడకాలు) కావాలి. ఆయనకు పూర్వాల ప్రోఫెల్లర్ల పొందించడం పూర్తవుతుందిగాని, హావర్ క్రాస్టుకు అవసరమైన 'డ్యుడ్ కాంట్రా రోటేటింగ్ ప్రోఫెల్లర్స్' గురించి తెలియదు. బెంగళూరులోని 'ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైన్స్'లో పనిచేస్తూన్న సై ప్రెసిడెంట్ ఏరోనాటికల్ పరిశోధకుడు ప్రోఫెసర్ సిటీషు ధవానను సంప్రదించును సెలహ్ ఇచ్చాడు.

అధికారాల అనువుతి పొంది, డా. కలాం ప్రోఫెసర్ ధవాన దగ్గరికి వెళ్ళి సమస్యను చెప్పారు. ఆరు వారాల పాటు ప్రతి శనివారం తన తరగతికి హాజరయితే, ఆ ప్రోఫెల్లర్ను ఎలా రూపొందించాలో బోధించగలనని ప్రోఫెసర్ ధవాన చెప్పారు. తరగతులు ప్రారంభం కావడానికి పుంపు చదువులను పూర్తిచేసి, రెఫరెన్స్ పుటియల్ ఇచ్చారు. ఒక పేష్యూల్ రూపొందించారు. ప్రోఫెసర్ ధవాన, రోజూ పాఠం ప్రారంభించే పుంపు కలాంను

కొన్ని కీలకమైన ప్రశ్నలు అడిగి, ఆయనకు పాఠ్యాంశం గురించి ఎంతటి పరిజ్ఞానం మూడో తెలుస్తున్నానో చూడారు. ఆయనలా అత్యంత శ్రద్ధతో, ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఒక విద్యార్థిని జ్ఞానాన్ని పాఠ్య నకు సమర్థమైన పరిచడం ఉత్తమ గుర్తించుకునే సాధ్యం అంటారు డా. అబ్దుల్ కలాం. ఆరు వారాలు గడిచేసరికి కాంట్రా-రొటేటింగ్ ప్రోఫెల్లర్స్ గురించి సై ప్రెసిడెంట్ డా. కలాం 'సంపూర్ణంగా నేర్చుకున్నాడు'. అంతే కాదు. ఉత్తరేత్తరా ప్రోఫెసర్ ధవాన ఇండియన్ స్పూర్ రిసెర్చ్ ఆర్గనైజేషన్ (ఇస్రో)కు ఛైర్మన్ అయ్యాడు. రోహిణి క్యూలో ప్రవేశ పేట్టడానికి ఇండియన్ కాబుల్స్ లాంచ వెహికల్ (ఎఐ ఎల్ ఎ)ను రూపొందించడంలో ఆయనతో కలిసి పనిచేయడం అపైర్వ అవకాశంగా, అదృష్టంగా భావించారు డా. అబ్దుల్ కలాం. అది ఆయనకు కలనిజమైతే పుష్కలమైన తరుణం!

డా. అబ్దుల్ కలాం తన తండ్రి నుంచి నేర్చుకున్న నైతిక విలువలూ; శిష్య బ్రహ్మణ్య అంశాల లాంటివి రమణాని నుంచి ఉపాధ్యాయులే విద్యార్థులకు అదర్శప్రాయాలు కాగలరన్న విషయాన్ని; ఉన్నత విద్యార్థులలో ప్రోఫెసర్ సిటీషు ధవానలా ఉత్తమ ప్రమాణాలను పొందించడం ద్వారా పూర్తవుతుంది, తమ అనుయాయులలో అసిస్టెంట్ ఆత్మవిశ్వాసం, తొడకని సంకల్పబలం పెంపొందించగలరన్న నిజాన్ని ఎంతో తజ్జుతో గుర్తించేస్తున్నాడు.

అందుకే అంటారాయన: ఉత్తమ ఉపాధ్యాయులు జీవితాలను వెలిగించే మణిదిపాలు! ఆదిపాల నుంచి మరెన్నో దిపాలు వెలిగించబడతాయి!!

[2003 ఉపాధ్యాయ దినోత్సవ సందర్భంగా ప్రసారమైన ప్రసంగం ఆధారంగా]

తాజ్ మహల్ కు 350 సంవత్సరాలు

ఆరు నెల ప్రపంచంలోని ఏడు అద్భుతాలలో ఒకటిగా ప్రసిద్ధిగాంచిన ఆగ్రాలోని తాజ్ మహల్ కు 350 సంవత్సరాలకు పై ర్వం పాటహాన చక్రవర్తి నిర్మించాడు .

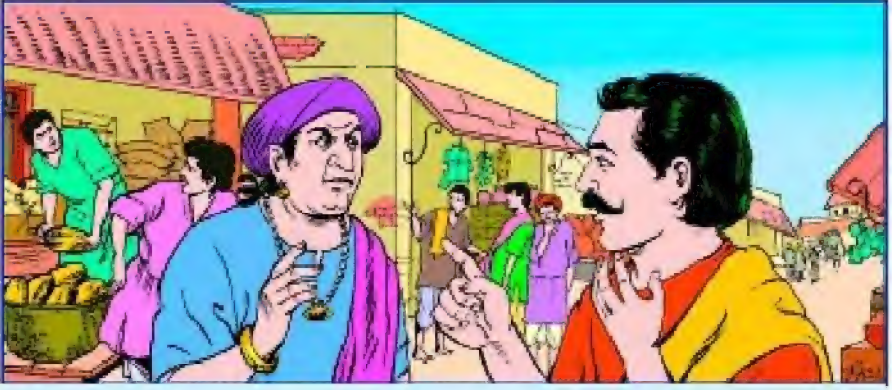
దీని ఎత్తు 244 అడుగులు . చాలా అనుభూతిగా నిర్మించబడి మాడడంవల్ల, చూపిస్తూ భవనం అంత ఎత్తు ఉన్నట్లు ఊహించలేరు . ఢిల్లీలోని కుతుబ్ మినార్ తాజ్ మహల్ కన్నా నాలుగు వందల సంవత్సరాలకు పై ర్వం నిర్మించబడింది. కుతుబ్ మినార్ పునెరు గోపతం ప్రపంచంలోనే చాలా ఎత్తులున్న మినార్ గా ప్రసిద్ధిగాంచింది. అయితే అది తాజ్ మహల్ ఎత్తు కన్నా నాలుగు గురుతులు తక్కువ! తాజ్ మహల్ నాలుగు మైలు గోడలపై

ఆరబిక్ లిపిలో ఒకే పేరుగా ఇంట్లో ఖురాన్ సూక్తులు లిఖించబడి ఉన్నాయి . పుంతాజ్ మహల్ చుట్టూ మొదట బంగారంతో తయారుచేసిన తెర ఉండేది. అయితే, తరువాత చక్రవర్తి, దాని భద్రతను శంకించి, చలవరాళ్ళను పోదిగాడు . ఆయన కుమారుడు ఔరంగజేబు , సేనాధిపతుల పాషణ కోసం ఆ బంగారపు తెరను అమ్మేశాడు. ఇప్పుడు సమాధి చుట్టూ రకరకాల అందమైన ఆకుల పనితనంగల నిరాడంబరమైన తెర మాత్రమే ఉన్నది.

ప్రపంచ రికార్డు

భారత స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో పుహత్యాగాంధీ నాయకత్వంలో జరిగిన దండియాత్ర చాలా ముఖ్యమైనది. మనదేశ చరిత్రలోనే కాకుండా ప్రపంచ చరిత్రలోనూ ఇదొక అపూర్వ సంఘటన. ఇరవై అయిదు రోజుల పాటు సాగిన ఈ ఉద్యమం ప్రపంచంలోనే జరిగిన అతిగొప్ప సిహాయ నిరాకరణోద్యమంగా పురగాంచింది. 1930 మార్చి 12 నుంచి ఏప్రిల్ 5 వ తేదీ వరకు గాంధీజీ 78 మంది అనుచరులతో శబరమతి ఆశ్రమం నుంచి దండి వరకు కాలినడకనే 388 కి.మీ . దూరం నడిచారు .

రంగాచారి జ్యోస్యం

రావూ మీద అనే ఒక జప్తిందారీ గ్రామంలో, రంగాచారి అనే పేరుమోసిన జ్యోతిష్కుడుండే వాడు. తన దగ్గరకు వచ్చేవారి జాతకాలు పరిశీలించి, వారి భవిష్యత్తు చెప్పడమేగాక, జాతకం లేనివారికి, వారి జన్మనాత్రాన్ని బట్టి జాతక చక్రం తయారు చేసి జ్యోస్యం చెప్పే వాడు. అంతేకాక, కొందరికి గ్రహశాంతులూ అవీ అవసరవుంటూ శాంతి పై జలూ, షోఫూ లాగుతూ, వారివారి తాపాత్మక బట్టి డబ్బు వసూలు చేసువాడు.

రంగాచారి అదృష్టమో, కాకతాళియ మోగాని చాలా సిందర్బాల్లో అతడి జ్యోస్యం ఫిలించేది. ఒక్కొక్కసారి ఫిలించనివాళ్ళు, అతణ్ణి గట్టిగా పిల్చించినప్పటికీ, ఏవేవో కల్లబొల్లి వూటలతో సంతోషపడాలని చూసువాడు.

రంగాచారి ధూరమీచుట్టం పోవు గూరి గోవిందాచారి, ఒకసారి అతడికి అంగడి వీధిలో ఎదురుపడి, “రంగాచారి! నువ్వు

జ్యోతిష్శాస్త్రంలో వుహుండితు డిమన కున్నాను. కిందటి సారి నీ దగ్గరకు వచ్చినప్పటికీ, ఆర్మెల్లలో మా అమ్మాయికి నక్షత్రంలాంటి సింబంధం కుదురుతుందని చెప్పామా ఏడాది గడిచినా ఒక్క పుంబి సింబంధం కూడా రాలేదు సరికదా, వచ్చిన ఒకటి, రెండు నాసీరకం సింబంధాలు కూడా బెడిసికొట్టి నయి. వీల్లకి వేళ్ళిద్ద కూడా దాటిపోతున్నది. బంధువని కూడా చూడకుండా, నా దగ్గర డబ్బు వూత్రం బాగా గుంజామాను వేస్తున్న జ్యోతిష్కడివయ్యా!” అంటూ నిలదీశాడు.

అందుకు రంగాచారి ధువుధువులా డుత్తూ, “కాస్తా వూటలు తూచివాడడం నేర్చుకో. అయిదేళ్ళ పాటు కాశీలో వుహుండితుల దగ్గర శిష్యరికం చేసి, జ్యోతిష్శాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించినవాణ్ణి. నా జ్యోస్యాన్నే తప్పి పడతావా? నువ్వు నా వద్దకు తెచ్చిన జాతకపు తప్పిల తడక అయ్యుంటుంది,” అన్నాడు.

దానికి గోవిందాచారి, “పూ అవూర్లు జాతకం రాసింది, నువ్వే కుయ్య! అది కూడా మరిచిపోయావా?” అన్నాడు వెటకారంగా.

కొద్దింటాల్ని వక్షనంగామన్న రంగాచారి తేర్ర కుని, “అల్లు తే, నువ్వవీ అవూర్లు జన్మనాత్రం తప్పగా చెప్పివుంటావు. లేదా ఆమె పుట్టిన సమయం సరిగ్గా చెప్పివుండవు. జనన సిఫుయల్ ఒక్క విఘడియ తేడా వచ్చినా, గ్రహాలు తారల పూర్య అవకాశం మారి. ఈ విషయాలన్నీ నీబోటి పాత్రలకు అర్థంకావు. వెక్కు! వెక్కు!” అని గోవిందాచారిని దబార్లుంచి పిరాబాడత.

ఇలా గోవిందాచారిలాగా ప్రశ్నించే ధైర్యం లేనికొందరు, “అంతా వునప్రారబ్ధం. ఒకర్ని అని ఏం లాభు!” అని సిపూ ధానపిడి వున్న కుండి పొయే వారు.

జోస్యంబరు తో రంగాచారి చేస్తున్న మోసాల గురించి జవ్విందార్ల కు తన ఉద్యోగల ద్వారా తెలుస్తూనే ఉన్నది. అల్లు తే, పిడివుందికీ అతడు బూటకమోక్షోతిష్ఠి ప్రిడిషన్ తెలిసలా చేయడం ఎలాగా అని ఆయన ఆలోచించసాగాడు.

అలాంటి సిఫుయల్ రాజ ప్రతినిధి ఒకరు గ్రామాల వెంట పర్యటిస్తూ, రామాపితం వచ్చాడు. జవ్విందార్లు, ఆయనకు తగు విధంగా అతిథి పుర్యాదలు చేసి, రంగాచారి గురించి చెప్పి, “ఈ బూటకమోక్షోతిష్ఠి ప్రిడిషన్ల పూ గ్రామ ప్రజలే కాకుండా పుట్టుపిక్కల గ్రామాలవాళ్ళ కూడా పూసి పొత్తున్నారు. ఇతగాడి నిజరూపం అందరికీ ఎరుక పడేలా చేయడం ఎలాగో అర్థంకావడంలేదు,” అన్నాడు.

ఇండు కు రాజప్రతినిధి కొంతుమిషన్ గావర్ల కుని, తర్వాత జవ్విందార్ల కు ఇలాంటి కపిట జ్యోతిష్ఠిల పెడ ఎలా వదిలించుకోవాలో చెప్పి, అప్పటి కప్పిడే రాజధానికి తిర్ర గుప్రియాణవుయ్యాడు.

ఆ పుర్నాటి అర్ధరాత్రి రంగాచారి ఇంట్లో దొంగలు పడి, ఇనప్పెట్టలోని డబ్బు, నగనట్రా అంతా దోచుకుపోయారు.

తెల్లవారే పిరికి ఈ వార్త గ్రామ వుంతా పొకి పొర్లుంది. ప్రితి ఒక్కరూ అడేపూట. అందరికీ భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలు జ్యోస్యం చెప్పే రంగాచారికే ఇలా జరగడం పూసి కొందరు వుక్కు ప్రిద వేలేని కుందే, వురికొందరు తిక్క కుదిరిందంటూ సమ్మకున్నారు.

రంగాచారి తన ఇంట జరిగిన దొంగతనం గురించి, ఇరుగుపొరుగులకు చెప్పకుని

గగ్గోలు పిడుతూంటే, జప్పిందార నుంచి రవ్వంటూ కబురు వచ్చింది. దొంగలు దొరికి పోయారేమో అన్న ఆశ కొద్దీ హడావిడిగా అతడు వెళ్ళేసరికి, జమ్మిందారు దివాణంలో కొలుమాతీరిమాస్తాడు. అక్కడ చాలావుంది గ్రాపుస్మిలు గువుగూడిగుసిగుసిలాడుతున్నాడు.

దీనపదనుతో వచ్చిన రంగాచారిని, జమ్మిందారు ఒకసారిపిరిగాచూసి, “ఏం, రంగాచారి! అందరికీ శకునం చెప్పే బల్లి కుడితి తొడ్డలోపడిన సామెతగా-పరగణా అంతటికీ జోస్యం చెప్పే నీ ఇంట దొంగలు పడతారనే సింగతి వుందవుగా గ్రహించలేకపోయావా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్నకు ఖంగు తిన్న రంగాచారి తవూర్లుంచుకుని, “అయ్యో! రాత్రి దొంగతనం

జరుగుతుందని, నాకు వుందే తెలుసు. కానీ, జరిగేది జరగక వూనద్దగదా, అన్న వివేకం మళ్ళవాడిని గనక, నేనై పేర్లగా పిట్టింతు కోలేదు,” అన్నాడు.

అప్పిడు జమ్మిందారు, అతడితో తీవ్రంగా చూస్తూ, “నువ్వు చెప్పిందే నిజమైతే, నువ్వు ఒకటికి రెండు నేరాలు చేసినట్లువుతుంది. మొదటిది, ఇంట దొంగలు పడే సంగతి వుందవుగా తెలిసి కూడా, ఆ విషయం దాచిపెట్టి, దొంగలు తప్పింపుకు పావదానికి నువ్వు పిరోంగా సాయ పిడ్డామా జరిగేది జరగక వూనదని తెలిసి కూడా ఇంత కాలం జ్యోతిరాబురుతో అవూయక ప్రిజల్మి నమ్మించి, కల్లబొల్లి కబుర్లు చెప్పి ధనార్జన చేయడం రెండో తప్పు. ఏమంటావు?” అని ప్రిశ్నించాడు.

“ప్రిభు మఱంతవారు అన్నదాన్ని, నేను కాదనగలనా?” అంటూ రంగాచారి తల వంచు కుని చేతులు జోడించాడు.

ఇది చూసి అక్కడ చేరినవాళ్ళందరూ గొల్లుపుంటూ నవ్వారు.

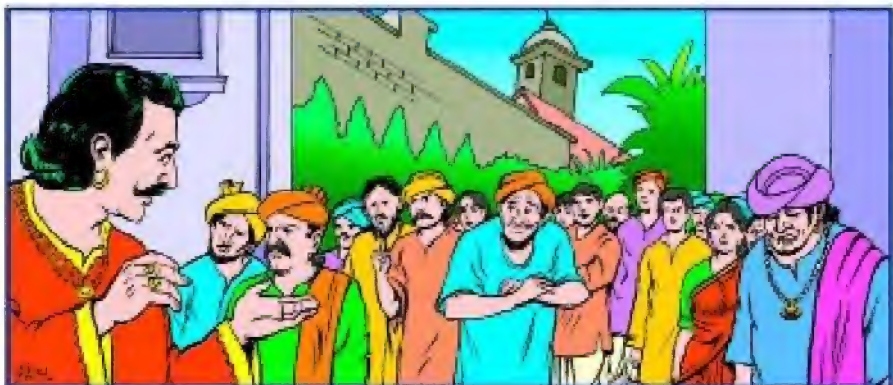
జమ్మిందార్ చిన్నగా నవ్వి, “రంగాచారి! నీ జ్యోతిషం పూటకుండాని - సప్తవాచాలా ఆదర్శమంటుంది. నిన్ను వచ్చాడే, ఆ రాజప్రితినిధి - యువకుడుగా కాశీలో ఉండటానికే, గయ ప్రయాగలో జ్యోతిషాస్త్రం ప్రజ్ఞంగా అభ్యయనం చేసినవాడు. ఆయన నిన్ను ఉదయం ప్రియాదామై పూజా, రాత్రికి గ్రామంలో ఒక ఇంట దొంగలు పిడబోతున్నారు, కాపిలావాళ్ళు తగు హెచ్చరికగా వుంచమనీ చెప్పిపోయాడు. ఆ కారణంగా కాపిలావాళ్ళు దొంగల కోసం పూట వేశారు. అయితే, అది గమనించిన దొంగలు భయంకొద్దీ, నీ ఇంట దొంగలించిన మృత్యువు వీధిలో జారవిడిచి పారిపోయారు!” అన్నాడు.

“అంటే, నా డబ్బా, నగలూ దొంగల బారిన పడలేదన్న పూట. అంతా, ప్రిభు మఱవారి దయాభి!” అన్నాడు రంగాచారి.

ఆ మెంటనే జమ్మిందార్, అందరూ మేలా పేదగొంతుతో, “అవన్నీ ఇప్పుడే ఎత్తుకుపో. ఈ రోజు నుంచి జ్యోతిషిక్కుడనని ఎక్కడా చెప్పకోకు. ఉన్న డబ్బుతో వర్తకమో, ఇంత పొలం కొని ఏ వ్యవసాయమో చేసికో. ఏవుంటామా?” అని అడిగాడు.

“తమ ఆజ్ఞను కాదనగలనా, ప్రిభూ! ఈ ఇంట నుంచి నేను జ్యోతిషివృత్తి కాదని తమ సెవులలో ప్రిభూ ఇంట చేసి పురి ప్రజలందరికీ నమి చేసి కుంటున్నాను!” అన్నాడు రంగాచారి.

తరువాత జమ్మిందార్ అక్కడి ప్రజలతో, “భవిష్యత్తు పట్ల భయంకొద్దీ అవూయక ప్రజలు ఏర్పరుపు కునే పూజవిశ్వాసాల అనిరాతనే రంగాచారిలాంటి కపిట జ్యోతిషిగల ఆట సాగుతోంది. వునలో ఆ బలహీనత ఉన్నంతకాలం ఇలాంటి వారి బాధ తప్పదు. ఈ రోజు రంగాచారి పోతే, రేమీ వేరొకరు విశ్వాసాస్త్రం. ఇలాంటి వారివెడ శాశ్వతంగా విరగడ కావాలంటే మొదట వున్న పూజవిశ్వాసాల నుంచి బయట పడాలి,” అన్నాడు.

వార్తలలో బాలలు:

అమెరికా మారథాన్‌లో భారతీయుడి విజయం!

శాన ఫ్రాన్సిస్కా క్రోనికల్ మా రథానలో పిందొమ్మిదేళ్ళ లోమీ గ్రూపిజ్ కాలిఫోర్నియా, శానజోసే ప్యేస్కోల విద్యార్థి పిడిమానేళ్ళ గొతవు—బరి నాలగవ స్థానంలో వచ్చాడు. ఈ పిందెంలో 1,900 మందికి పైగా పాల్గొన్నారు. వీరిలో గొతమ్ రెండవ అతిపిన్నవయస్కుడు. 30 గంటల 46 నిమిషాల 47 సేకన్సు లలో గవూన్యి చేరాడు.

అందరికన్నా అతిపిన్నవయస్కుడైన పన్నెండేళ్ళ కుర్రవాడు 2 గంటల తరవాత గొతమ్ కన్నా 1,398 ఫ్లేసస్ వెనక వచ్చాడు.

గొతవు తల్లిదండ్రులు ప్యేరరాబాద్ నుంచి వెళ్ళి అమెరికాలో స్థిరపడ్డారు. గొతవు పిల్ల గ్ర పందాలంటే చాలా ఆసక్తి కనబరచేవాడు. తొలిసారిగా మారథాన్‌లో పాల్గొన్నాక, “నాకెంతో త ప్రిగా మూడి. అల్లు నా 3:15 లోపల ప్రి ర్తి చేయాలన్నదే నాలక్ష్యం. ఇరవైమైళ్ళకు పైగా నాకు సేసుగా పరిగెత్తాలంటే మానసిక ఏకాగ్రత చాలా కష్టంగా ఉండేది. ప్రకృతి దృశ్యాలు ఆహ్లాద పరిచేవి. మరో రెండేళ్ళలో, తొలి జట్టుతో కలిసి పరిగెత్తగలను,” అన్నాడు ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో.

అమెరికాలో ఉన్నప్పటికీ గొతమ్ మాతృభాషను మరవక పోవడం చెప్పుకోతగ్గ విశేషం. ఇప్పిడు కూడా అతడు తెలుగు చందమామ పుస్తక క్రమం తప్పకుండా చదువుతూ ఉన్నాడు.

స్పెల్లింగ్ మేధావులు!

వాషింగ్టన్‌లో గత జూలై మాసింలో 77వ నేషనల్ ‘స్పెల్లింగ్ బీ’ పోటీ నిర్వహించారు. కాలరాడోలో 8వ తరగతి చదువుతున్న భారతీయ సంతతికి చెందిన అయ్య బుద్దిగ ద్వితీయ స్థానంలో వచ్చాడు. ఒకే ఒక పదం తగ్గడంతో అతడు ప్రిథమ స్థానాన్ని విహ్వాలు గేళ్ళ డేవిడ్ టిడ్‌వూర్ కు వదులుకుంటే వచ్చింది. ప్రిథమ బహుమతి 12,000 అమెరికన్ డాలర్లు.

2002లో జరిగిన ఇదే పోటీలో అయ్య అన్నయ్య ప్రితూ థాంపీయ నగా వచ్చాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

కృష్ణకుమార్ కు రాంకుమార్ దారిలో తారపెట్టాడు. “పూ డు రోజులు మీ ఇంట్లో దొంగతనం జరిగిందని విన్నాను. నిజమేనా?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్. “అవును,” అన్నాడు రాంకుమార్. “అంటే, దొంగలు ఇనుపబీరు వాన పెగలగొట్టడం ఒక్కరోజు కూడా నీ చెవినిపడలేదా?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్. “వాళ్ళు బీరు వాన పెగలగొట్ట లేదు. నా దిండు కింద దాచిన తాళం చెప్పి లాక్కుని వెళ్ళి, బీరు వాన తెరిచాడు,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“అంటే మూడు రోజులూ తాళం చెప్పి ఒకేచోటి నుంచి

తీసి కున్నారన్నమాట! దాలా విచిత్రంగా మూడే,” అన్నాడు కృష్ణకుమార్.

“కాదు కాదు. నేను తాళంచెప్పి ఒకేచోట దాచలేదు,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“మరెక్కడ పెట్టావు?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్ అత్యంతగా.

“తాళం చెప్పి ఒక చోటనుంచి మరొక చోటికి మారుస్తూవచ్చాను. అయితే,...”

రాంకుమార్ మాటను పై రైచేసీ కథకు చక్కని వు గింమిరాంపుండు ఈ కింది విషయాన్ని లను గ్రహించుకోండి.

◆ అసలు రాంకుమార్ ఇచ్చిన వివరణ ఏమిటి?

◆ అతడు ఎందువల్ల దొంగలను పెట్టుకోలేక పోయాడు?

◆ ఈ విషయంలో కృష్ణకుమార్, రాంకుమార్ కు ఇచ్చిన సలహా ఏమిటి?

100-150 మాటలతో కథకు వు గింమిరాంపు మాకు పంపిండి. కవర్ మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రావాలి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: సెప్టెంబర్ 30, 2004

పేరు _____ వయస్సు _____ మిజ్జిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

చందమామ కబుర్లు

ఏనుగుకు సత్కారం!

నోబెల్ బహిషు తి, బూ కర్, పితిట్టర్
బహిషు తులు, ఆ స్కార్ పిత్స్కారాల
గురించి మనకు తెలుసు. జ్ఞానవేర
సిత్కారు, పద్మభూషణ్, పద్మశ్రీ మొదలైన
సిత్కారాల గురించి, ధ్యేయసాహసాలకు
ఇచ్చే అవార్డులను గురించి విన్నాం. వురి
ఏనగు కు సిత్కారు గురించి మీరెప్పుడైనా
విన్నారా? కేరళ రాష్ట్రం గుర్రవాల్సూర్లో
మశ్న శ్రీకష్టి దేవాలయంలో దాదామీ
70 ఏనుగులు ఉన్నాయి. వీటిలో
ప్రధానమైనది పద్మనాభన్ అనే ఏనుగు.

పద్మనాభన్ అనే ఈ ఏనుగును ఇటీవల 'గజరత్న' అనే
బిర్ర దంతో సిత్కరించారు. ఆ ఏనగు ఆలయానికి చేసిన 50 సింవత్సరాలాలవకు గుర్తింపిగా
ఈ సిత్కారం చేయ బడింది. మొదట సమీపంలోని మమ్మియూర్ దేవాలయం నుంచి 60
ఏనుగుల బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపు ఆరంభ మయింది. ఊరేగింపు శ్రీకృష్ణ మందిరాన్ని
చేరు కోగానే 'పద్మనాభన్' ఏనగు ఆలయ వు ర్వాదలతో ఘనంగా స్వాగతం పలికారు.

కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన ఒక మంత్రి, ఏనుగు కుంభస్థలం మీది బంగారు పట్టం మీద బిరుద
పితగాన్ని అవు ర్పాడు. 1954 జనవరి 18వ తేదీ 'పద్మనాభన్' ఆలయానికి కానుకగా
సిపు ర్పించబడింది. అప్పిడు ఆ ఏనగు వయసు పిద్నాలు గేళ్ళు. అతి త్వరలో అది తన
సిహిజ గాంభీర్యంతో, ప్రవర్తనతో అందరి ద స్టినీ ఆకర్షించింది. నేలను తాకే విధంగా దానికి
చాలా పొడవైన తొండం వుంది.

ఇతర దేవాలయాలలో బరిగే ఊరేగింపిలో పాల్గొనడానికి కూడా ఏనగు తీవ్రి కు
వెళ్ళేవారు. ఇటీవల దీని గిరాకీ బాగా పెరిగింది. గురువాయూర్ ఆలయంలోని ఇతర
ఏనుగులకు పలకనంతగా దీనికి చాలా పెద్ద మొత్తంతో అద్దె పలికింది. ఎంతో తెలుసా?
2,22,222 రూ పాయలు!

కరుణా హృదయుడు కొచ్చుణ్ణి!

పెళ్ల వద్ద అడవలోని రాబినోవ్లాడ్ సోహసి క త్యాగ గురించి వీ కు తెలుసు . అమా? వందలాది సంవత్సరాలకు పై ర్వం ఇంగ్లాండు లో జీవించిన రాబినోవ్లాడ్ ధనికులను దోచుకుంటున్న పంచపట్టె వాడు . దాదాపూరి పట్టణంలో కేరళ ప్రాంతంలో కొచ్చుణ్ణి కొన్నేళ్ళ క్రితం ధనికులకు సేవసాగిస్తున్నాడు ఉండే వాడు . వు ఖ్యాతిగానూ దోచు కునే వారనూ,

వేధించే వారనూ కొచ్చుణ్ణికి అసలు గిట్టదు . అతడు ధనికుల నుంచి దొంగతనాలు చేసిన వూట వాస్తవమే . అప్పుడే, అలా దొంగిలించిన దానిలో చిల్లగవ్వ కూడా తన సొంతానికి ఉపయోగించుకోలేదు . అంతాబులకు ఇచ్చేవాడు . ఆ రోజుల్లో ‘కాయోంకుళం కొచ్చుణ్ణి’ పేరు చెబితే చాలు, డబ్బున్న వారి గుండెలు దడదడలాడేవి. దోచు కేరళలోని కాయోంకుళం పిరిసిర ప్రాంతంలో అతడు ఉండే వాడు .

అదే ప్రాంతంలో ఒక భూస్వామి ఉండే వాడు . అతడు వ్యవసాయంతో పాటు వడ్డీ వ్యాపారం కూడా చేసేవాడు . నగలు తాకట్టు పేట్టుకుని అధిక వడ్డీలకు అమ్మిలిచ్చేవాడు . వడ్డీ డబ్బులతో అధిక కాలంలోనే అతడు గొప్ప ధనమంతుడయ్యాడు . అప్పి తీర్చే శక్తిలేక కొందరు తాకట్టు పేట్టిన నగలను విడిపించుకోలేక లలాగే మిలలేవారు . అలాంటి నగలు కూడా అతని సొంతవైదొల్యేవి.

ఇలా కూడబెట్టిన ధనంతో అతడొక ఇల్లు కట్టాడు . ఇల్లు అంటే వూలు ఇల్లు కాదు . చిన్నకోటలాంటి భవంతి. ఇంటి గోడలు పురి ధంగా ఉండేలా కట్టించాడు . ఇంటి పురి అంత డబ్బు ఎందుకు వెచ్చిస్తున్నావని పుత్రులు అడిగితే, “కొచ్చుణ్ణి గురించి వీకు తెలియదా? ఆ పుత్రుడు ఇంటికి కన్నం వేయడానికి ఎప్పుడు వస్తాడో ఎవరికి తెలుసు ?

ప్రిజలు తాకట్టు పేట్టిన నగలను కాపాడే బాధ్యత నాకున్నదికదా? అందుకే దృఢమైన గోడలు కట్టిస్తున్నాను. ఒక్కటే కాదు; పిడి వుండి కొప్పుణ్ణిలు వచ్చినా లోపలికి రాలేదు, అనేవారు గొప్పగా.

భూస్వామి చెప్పుకునే గొప్పలు ఆ నోటా ఈ నోటా పడి కొచ్చుణ్ణి చెవినపడ్డాయి. భూస్వామి కి తగిన గృహపాఠం నేర్పడానికి సరైన సివ్వయం కోసం ఎవరు చూడసాగాడు. ఒక రోజు కొచ్చుణ్ణి బాగా ఆలోచించి భూస్వామి దగ్గరికి వెళ్ళి కొంత డబ్బు అప్పి అడిగాడు. భూస్వామి వూరు వూట్లాడకుండా అడిగినంత డబ్బు ఇచ్చేశాడు. కొచ్చుణ్ణి ఇక చూసి లేక భూస్వామి ఇంటిని పెరిశీలనగా చూసి తిరిగి వచ్చాడు.

కొన్నాళ్ళ తరువాత, కష్టిన నాయర్ అనే వ్యక్తి నగలు తాకట్టు పేట్టి, భూస్వామి దగ్గర వెయ్యి రూపాయలు అప్పిపెట్టుకున్నాడు. ఇది కొచ్చుణ్ణికి తెలియ వచ్చింది.

ఒకనాడు చీకటి పడుతూండగా, కొచ్చుణ్ణి భూస్వామి ఇంటిని సివ్వ పించాడు. ఆ సివ్వయంలో భూస్వామి శరీరానికి నూనె పెట్టింపుకుని స్నానం కోసం పేరట్లో మునిగి చిన్న కొలను దగ్గరికి వెళ్ళుతున్నాడు. దానిని చూసిన కొచ్చుణ్ణి చకచకా ఇంటి గుమ్మం సివ్వ పించి, “ఇలా చూడు, కష్టిన నాయర్ అప్పి చెల్లించడానికి వచ్చాడు. డబ్బు తీసి కుని, పిట్టు సింఛిలో మునిగి అతని నగల్ని తెచ్చి ఇవ్వు,” అన్నాడు భూస్వామి కంఠస్వరంతో భార్యను ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లు.

భూస్వామి భార్య ఇంటిలో నుంచి గుమ్మం లోకి వచ్చింది. అక్కడ నిలబడ్డ వు నిషీని

చూసి, అతడు ఇచ్చిన డబ్బు సింఛిని తీసి కుపాయి లోపల పేట్టి, పిట్టు సింఛిలో ఉన్న నగలను తెచ్చి ఆ వు నిషీచేతికిచ్చింది.

వు నిషీ వచ్చినదానినే హడావుడిగా వెళ్ళి పొయాడు.

ఇదంతా జరుగుతున్నప్పుడు భూస్వామి పేరటి కొలను లో హాయిగా స్నానం చేస్తున్నాడు. కాబట్టి అతనికి ఏమీ తెలియదు.

కొన్నాళ్ళ గడిచింది. గడు ముప్పి పంచ డంతో, కష్టిన నాయర్, వడ్డీతో సిహా అప్పి తిరిగి చెల్లించి నగలు తెచ్చుకోవడానికి భూస్వామి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

డబ్బులు తీసి జాగ్రత్తగా లెక్కపేట్టిన తరువాత భూస్వామి, ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి పెట్టె తెరిచి చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. కృష్ణన్ నాయర్ నగలతో ఇచ్చిన పిట్టు సింఛి అక్కడ కనిపించలేదు!

భూస్వామి భార్య పీలించిని గ్రరించి అడిగాడు .

“అప్పిడే వు రిచి పాయా రా? బామూది. ఇంత వు తివు రు పిల్ల తే వ్యాపారం చేసినట్టే. నిన్నగాక మ్రొన్ననే కదా వీ రు క స్టిన నాయ ర్ డబ్బు తెచ్చాడు . డబ్బు తీసి కుని అత నికి నగలు ఇచ్చి పింపించు , అని చెప్పారు?” అన్నది భార్య.

“అలాగా వు రి డబ్బు ఎక్కడ?” అని అడిగాడు భూ స్వామి ఏమి జరిగిందో అంత్ర బట్టక.

“పెట్టలోనే వుంది. ఎర్రబట్టలో మూటగా కట్టివుంది. నెమ్మదిగా చూడండి,” అన్నది భార్య.

భూ స్వామి ఎర్రమూ టను విప్పి చూ శాడు . అందు లో డబ్బులేదు . ఎందు కు పినికిరాని రాగి, సిత్తు నాణాలు ఉన్నాయి .

భూ స్వామి మ్మనుగా గ్ర ప్తంలోకి వచ్చాడు . క స్టిన నాయ ర్ కి జరిగిన సంగతి వివరించి ‘వూ పిణలు చెప్పుకున్నాడు. నగలు ఎంత

ఖరీదు దో అతని నుంచి తెలు సు కుని, ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించాడు.

క స్టిన నాయ ర్ దానిని మిశ్చుకుని త ప్తగా వెళ్ళిపోయాడు.

జరిగినవూ సానికి, భూ స్వామి అతని భార్య తెగబాధ పడిపోయా రు , పిట్టరాని విచారంతో.

తమను ఇంతగా మోసగించినవాడు ఎవడైఉంటాడా, అని ఆలోచించారు .

“ఆ రోజు సాయంకాలం వచ్చిన వాడి ముఖం నీకు గుర్తుందా!” అని అడి గాడు భూ స్వామి ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ.

“నాకొ గుర్తుంటుంది? డబ్బు మిశ్చుకుని నగలు ఇవ్వవు నీ నన్ను మిశ్చు వూ లుంచించి సొత్తు వీ రు . వచ్చిన వాడే క స్టిన నాయ ర్ అను కున్నాను ,” అన్నది భార్య.

“ఆ రోజు వచ్చినవాడు కొచ్చుణ్ణి అల్లు మూటాడా? నా కంఠంపైరంతో వూ ట్లాడి, నా భార్యనే మోసగించినవాడు మరెన్ని ఘారాలు చేస్తాడో ఏమో!” అను కుంటూ భూ స్వామి విచారంతో కుప్పి లిపొసాగాడు .

కొంతసేపటికి, “ఏవ్వు లుంది? అల్లు వు గల్లు విచారుతో తెగబాధపడి పోతూ న్నార ?” అంటూ కొచ్చుణ్ణి అక్కడికి వచ్చాడు .

భూ స్వామి నోర తెరువలేకపోయా డు . అతని భార్య జరిగిందంతా పి సిగ్గిచ్చినట్టు కొచ్చుణ్ణికి వివరించింది.

కొచ్చుణ్ణి చిన్నగా నమ్మతూ , బట్టల్లోదాచిన పిట్టు సింపిని తీసి భూ స్వామి చేతికి ఇస్తూ, “నగలన్నీ ఉన్నాయో లేవో ఒకసారి చూ సు కుని, క స్టిన నాయ ర్ కు కబు రు చేసీ రమ్మని, అతని నగలు అతనికి అప్పగించి, నీ డబ్బు వు మ్మతిరిగి మిశ్చుకో. ఏదో నీ కొటలోకి నేను

అతడు గు పేట్టలేనని ను మ్మ ప్రగల్భాలు పిలి
కావని విన్నాను . అందుకే ఈ చిట్కా ప్రయో
గించాను ,” అన్నాడు .

భూ స్వామి చేతులు జోడించి కొచ్చుణ్ణికి
“వూ పిణలు చెప్పుకున్నాడు. కొచ్చుణ్ణి అక్కడి
నుంచి వెళ్ళిపొయాడు .

ఆ తరవాత భూ స్వామి బుదల నుంచి అధిక
వడ్డీలు గుంజకుండా, వేధించకుండా తన
పిద్దతులను వూర్చుకున్నాడు . ఆ సంగతి
తెలిసి సంతోషించిన కొచ్చుణ్ణి మరెప్పుడూ
భూ స్వామి జోలికి పోలేదు . భూ స్వామి కూడా
కొచ్చుణ్ణి పట్ల గౌరవపు వ్యూహాలు చూపాడు .

అదే ప్రాంతంలో క్రైస్తవుడైన ఒక ఎండు
కొబ్బరి వ్యాపారి ఉండేవాడు . అతనికి ఎంత
ప్రియమైనా వ్యాపారం కలిసేరాలేదు .
తరచూ అందిన చోట అధిక వడ్డీలకు అప్పిలు
చేసేవాడు . వీలెప్పుడు అప్పిలు వడ్డీలతో సహా
తీర్చేవాడు . వీలు కానప్పిలు చేసిన అప్పిలు
తీర్చడానికి వేరొక చోట అప్పిలు చేసేవాడు .
అప్పు నా మునుపు వ్యాపారం బాగా
నడిచి, లాభాలు ఆర్జించి అప్పిలు లేని బతుకు
సాగించకపోతావా అన్న గుపేడాతో అతడు
కాలం గడపసాగాడు .

ఒకరోజు ఆ వ్యాపారి అలెప్పికి వెళ్ళి
సేరుకు అమ్మితిరుగు పిడవలో ప్రియమైన
పుత్రుడు .

వ్యాపారం లాభసాటిగా జరగలేదు . పిడవలో
విచారంగా తలవంపుకుని కూర్చుని ఈ పిరి
స్థితుల్లో ఎలా నెట్టుకు రావడమా అని
తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు . సాయం
కాలం బాగా పోర్తు పోయింది .
పిడవవెళుతోంది. ఉన్నట్టుండి

చందమామ

వేగంగా వచ్చే పిడవ తెడ్ల శబ్దం వినిపించింది.
ఆ పిడవ దగ్గరికి రాగానే అందు లో నుంచి ఒక
మనిషి, వ్యాపారి వెళుతూన్న పడవలోకి దూకాడు.
అతన్ని చూడగానే వ్యాపారి భయంతో గడగడా
వణకసాగాడు . అతడు కొచ్చుణ్ణి.

“ఎవరు ను మ్మ? ఎక్కడి నుంచి వస్తు
న్నావో” అని గద్దించి అడిగాడు కొచ్చుణ్ణి.

“కొబ్బరి వ్యాపారిని. అలెప్ప నుంచి వస్తు
న్నాను ,” అన్నాడు వ్యాపారి భయం భయంగా.

“అలాగా! అలెప్పలో నుంచి లాభాలే
సింపొల్లుంచామాకదా? నీ దగ్గర ను దంతా
పుర్యాదగా ఇలా ఇమ్మ!” అని గద్దించాడు
కొచ్చుణ్ణి.

“బాబూ , నేను నిరూపద వ్యాపారిని. నన్నెం
చేయకు, నీకు “ఎత్తావుంటుంది,” అని
వేడుకున్నాడు వ్యాపారి.

“నేను కొచ్చుణ్ణిని. నేను చెప్పింది చేయక
పోతే, ఏం జరుగుతుందో తెలుసు కదా?” అని
హెచ్చరించాడు కొచ్చుణ్ణి.

వ్యాపారి పురేం వూట్లాడకుండా, రండిన
దోషాన్ని డబ్బు దాచిన చిన్న గుడ్డసించి తీసి
కొచ్చుణ్ణికి ఇచ్చాడు .

“అందులో ఎంత ఉండేవిటి?” అని
అడిగాడు కొచ్చుణ్ణి.

“రెండు వందలా యాభై రూ పాయ లు . వ్యాపారంలో మరీ నష్టమొచ్చింది,” అన్నాడు వ్యాపారి “వుంచవు నే భోరణితో.”

“సరే, ఇక ను మ్మా వెళ్ళవచ్చు,” అంటూ కొచ్చుణ్ణి మెరుపులా పక్కనున్న తన పడవలోకి దాట కున్నాడు . “ణాల్లో పడవ చీకట్లో కలిసే పాలుంది.”

వ్యాపారి గాఢంగా నిట్టూర్చి, బరు మోసిన దొంగనుంచి ఎలాంటి హాని లేకుండా తనను కాపాడినందుకు ప్రభువుకు కృతజ్ఞతలు చెప్పు కుంటూ ప్రార్థించాడు .

ఇంటికి చేరి భార్యను చూ డగానే కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైపోయాడు.

“జరిగిందేదో జరిగిపోలుంది. ఇప్పిడేం చేయ గలం? ఎక్కడికి వెళ్ళగలం. చేయ గలి గిందల్లా ఒక్కటే. ఉన్న ఇల్లు అమ్ముకుని, వచ్చే డబ్బుతో కాలం గడుపు మ్మాం,” అన్నది భార్య ఓదారు న్నూ.

వ్యాపారికి భార్య న్నూ చన సరైనది గానే తోచింది. ఇల్లు కొనగలవారి కోసం వెతక సాగాడు . కష్టాల్లో ఉన్నాడు . ఎటొచ్చీ అవ్వక తప్పదు అన్న సింగతి తెలిసే పొవడంవల్ల ఇంటికి వుంచిధర ఇవ్వడానికి ఒక్కరూ ఇష్ట పడలేదు. అంత చిన్నమొత్తానికి అమ్మినా తవు వ్యాపారం కొనసాగించలేనన్న అన్న వూ నం కొద్దీ వ్యాపారి ఇల్లు అమ్మడానికి వెనుకాడుతూ తటపటాలుంచ సాగాడు .

ఒకనాటి సాయం కాలం కొచ్చుణ్ణి అతన్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. వ్యాపారి అతన్ని చూ డగానే లేచి నిలబడ్డాడు .

“భయ పడకు. నిన్ను దోచు కోవడా నికో, వేధించడానికో నేనిప్పుడు రాలేదు .

నీ దగ్గరి నుంచి దోచిన డబ్బు తిరిగి ఇవ్వడానికే వచ్చాను . ను మ్మా డబ్బుగల వ్యాపారివి కావని ఆ రోజే విసిగట్టాను . ఆ తరువాత నిన్ను గ్గరించి ఆరాతీస్తూ భాధల్లో ఉన్నామని తెలిసేంది. ఆ రోజు డబ్బుకు మరీ అవసరమొచ్చి, నువ్వు కష్టపడి సింపాల్లంచిన కొద్దీ మైత్తాన్ని దోచు కు పాయా ను . నన్ను “వుంచు . ఇదిగో నీ డబ్బు సించీ. తీసికో,” అంటూ సించీని వ్యాపారి చేతిలో పేట్టి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు కొచ్చుణ్ణి.

ఇది కలా? నిజమూ అని తెలియ నంతగా ఆశ్చర్యపాయా డు వ్యాపారి. సించీ విప్పే వూ శాడు . అందు లో కొచ్చుణ్ణి ఎత్తుకుపాలు న తన డబ్బుకు నాలు గింతల ఎక్కువ డబ్బు న్నది. ఈ మొత్తంతో వ్యాపారం కొనసాగించ డమే కాదు ; ఇది తనకు ఊహించని పెద్ద పేట్టుబడి కూడా! వ్యాపారి ఆకాశంకేసి చేతు లెత్తి, “ప్రభూ ! కొచ్చుణ్ణిని ఆశీర్వదించు . అతడు కర్ర ణాహీ దయ్యు డు !” అని మ్మనంగా ప్రార్థించాడు .

లంచగొండి

ఒకానొక జమ్మిందార దగ్గర శ్రీకాంతు డనే దివాను మాడేవాడు . ఆయనకింద పిన్నలూ అవీ వస్తూలు చేసుండు కు కొందరు ఉద్యోగులు ఉండేవారు . వాళ్ళల్లో శోభనాది అనేవాడు పేద్ద లంచ గొండి అని దివాను కు తెలిసింది . ఆయన, అతణ్ణి పీలిచి విచారించాడు . కాని, శోభనాది తను నిర్దోషిననీ, గిట్టనివాళ్ళు తనపైనిందలు మోపుతున్నారనీ సంజాలు వె ఇచ్చుకున్నాడు . అర్జుతే, దివాను కు వస్తావవు న్నిటో తెలుసు ! ఆయన, శోభనాదిని గట్టిగా పీచ్చరించి, చాలా దూర గ్రామానికి బదిలీ చేశాడు . అక్కడ శోభనాది చిన్న చిన్న రైతుల నుంచి, వ్యాపారుల నుంచి లంచాలు వస్తూలు చేయ సాగాడు . ఆ పరిస్థితిలో గ్రామ స్థిల్లో ఒకడికి, తన తప్పు పూడి పాలం పట్టా మంజూరు చేయించుకునే సమస్య ఎదురైంది .

అతడు, ఒకనాటి ఉదయం శోభనాది కచేరీగదిలోకి వెళ్ళి, అక్కడ బల్ల మీద ఒక బంగారు నాణెంపెట్టాడు . తర్వాత, శోభనాది కచేరీకి వస్తాండగా కలుసుకుని, తన తప్పు పూడి సెవు స్వ చెప్పి, “వాడిప్పటివరకూ కచేరీలో కూర్చుని, అవసరమైన పని మీద ఇంటికి వెళ్ళాడు,” అన్నాడు . శోభనాది కచేరీగదిలోకి పొత్తూనే, బల్లమీద మళ్ళీ బంగారు నాణాన్ని తీసి జేబులో వేసి కున్నాడు . ఆ తర్వాత వారం జరిగినా, పట్టా మంజూరు జరగక పోవడంతో, గ్రామ స్థిల్లో , శోభనాదిని కలుసుకుని, “ఆ పట్టా మంజూరు విషయం అట్లాగే మాడి పోయింది,” అన్నాడు . దానికి శోభనాది చిర కౌంంగా, “వీ తప్పు పూడి ఆ విషయం విట్టి నట్టేవు . వాం కిందట వచ్చి పోయినట్టే, తరవాత వచ్చి పొత్తూండానిగదా!” అన్నాడు .

“వాడు దివాను దగ్గర కొలు మతో చేరడం వల్ల రాలేవు . పట్టా మంజూరు కు ఏంకావాలో, ఎంతకావాలో కనుక్కోవున్నాడు,” అన్నాడు గ్రామ స్థిల్లో .

ఆ మాటతో గతుక్కునున్న శోభనాది, “వీ తప్పు పూడి పట్టా విప్పిడో సీద్దవు ల్లింది . తీసి కెళ్ళు,” అంటూ అప్పటికప్పుడే పత్రాలను తీసి ఇచ్చాడు .

విదేశ పూర్వగాథలు (రష్యా)

గుణపాఠం నేర్చుకున్న మతబోధకుడు!

మత సంబంధమైన విషయాలను కూలంకషంగా అభ్యసించిన ఒకానొక పండితుడు తన పుత్ర బెన్నెత్వాన్ని ప్రిజలకు వివరించడంలో అవి తోత్సాహం కనబరచేవాడు. దేశదేశాలు పర్యటించి ప్రార్థనలు ఎలా చేస్తాలో ప్రిజలకు బోధించడంలో అవి తానందం చెందేవాడు.

పుత్రబోధకుడి బోధనావిధానం, ఆ దేశాన్నేలే రాజుకు ఎంతగానో నచ్చింది. రాజుకూడా బోధకుడి పుతానికే చెందినవాడు. అప్పుడే బోధకుడు దూరదేశాలకు వెళ్ళడానికి ఏలుగా ఉండేందుకు ఒక ఓడను ఏర్పాటు చేశాడు. రాజు తన పట్ల చూపిస్తూన్న అపారమైన ప్రేమకు బోధకుడు ఎంతో సంతోషించాడు.

ఓడలో ఒకసారి అప్పుడే దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళి తిరిగి వస్తుండగా మార్గమధ్యంలో ఒక చిన్న దీవి కనిపించింది. దానిని చూడగానే ఓడను నడిపివాళ్ళ నాయకుడు, “పుత్రాత్మా ఈ దీవిలో పురుషులు పురుషులు సన్యాసులు

ఉన్నారు. ఇంతకు పుంధు ఇదే పూర్ణలో మృత్యువు చివరికి వెళ్ళిన స్వర్గపురం మూడు సార్లు వాళ్ళు చూశారు. అపరిచితులతో పూట్లాడారు. ఘనంగా కూర్చుని ఏవో ప్రార్థనలు చేస్తూ ఉంటారు,” అన్నాడు.

“అలాగా! అయితే మనం వెంటనే వెళ్ళి వారికి సాయపడాలి. నన్ను అక్కడికి తీసుకు వెళతావా?” అని అడిగాడు బోధకుడు ఉత్సాహంగా.

“పుత్రాత్మా గృహభాగ్యంగా భావిస్తున్నాను, పుత్రాత్మా” అంటూ నామకుడు ఓడను దీవికే నడిపించాడు.

ఓడ దీవిని సమీపించింది. అరకొర బట్టలతో పురుషులు సన్యాసులు ఓడకే వంతగా చూడడం బోధకుడు గమనించాడు. వారి తెల్లటి పోద వాటి గడ్డలు గాలికి కదలాడుతున్నాయి.

బోధకుడికి వారి పట్ల కనికరం కలిగింది. “దేవుడు వారిపట్ల కరుణ చూపిస్తున్నాడు. అందుకే వారికి సరైన ప్రార్థనా విధానం బోధించడానికి ఇవాళ ఇక్కడికి రాగలిగాను,” అనుకుంటూ

పుంధుకు నడిచాడు.

తనకే నిర్దిష్టంగా చూస్తూ నిశ్చలంగా నిలబడ్డ పురుషుల సన్యాసులను “సమీపించి, “పుత్రులారా, బామ్మారూ కదా! దేవుడు మీ పట్ల కరుణ చూపిస్తున్నాడు,” అన్నాడు బోధకుడు చిరసమ్మనముతో.

బోధకుడి పూటలు అర్థం కానట్లు ఒకరినొకరు చూపుకున్నారు పురుషులు. బోధకుడు

పు శ్రీ ఒకసారి అదేమాట అన్నాడు. అప్పుడు ఆ పుర్గురిలో ఒకడు, “దేవుడు కర్త ఇలేకుండా ఎలామూడగలడో మాకు తెలియడం లేదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటతో గతుక్కున్న బోధకుడు పుర క్షణమే తేరుకున్నాడు. వారికి ఎలాగైనా ప్రార్థనా విధానాన్ని, వివిధ ప్రార్థనా వాక్యాలనూ బోధించాలన్న కున్నాడు. “పుత్రులారా! పుర ప్రార్థన చేస్తారని నాకు అర్థమయింది. ఎలాంటి విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

పు శ్రీ ఒకరినొకరు వాళ్ళు విచిత్రంగా చూస్తున్నారని ఎలాంటి ప్రత్యేక విధానాన్ని అనుసరించడం లేదు. బోధకుడు రకరకాలుగా ప్రశ్నించి వాళ్ళనుంచి అసెలు విషయం రాబట్టాడు. వాళ్ళు, “దేవుడా, నువ్వన్నామా పురుషున్నాము,” అని పు శ్రీ పు శ్రీ అంటారు.

“అంతేనా!” అంటూ బిగ్గరగా నవ్వున బోధకుడు, “పుత్రులారా, శాంతిని, జ్ఞాని ప్రసాదించే ఉత్తమ ప్రార్థనా విధానాన్ని మీకు నేను బోధిస్తాను,” అన్నాడు.

సిన్యాస్ట్రలు వుండే మాట్లాడలేదు. బోధకుడి నుంచి వుంచి విషయాలు నేర్చుకోవడానికి వాళ్ళకు ఎలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు.

బోధకుడు ధ్యానానికి ఎట్లు తిరిగి ఎలాంటి భంగిమలో కూర్చోవాలి? ప్రార్థనాసమయంలో విచిత్ర గ్రంథాలనుంచి ఏ ఏ శబ్దాలను ఎలా ఎలా చెప్పాలి? మొదలైన విషయాలను గంట సమయం వరంచాడు. ఆ తరువాత ఒక గొప్పవిని చేశానన్న తపిత్ ఓడలోకి వచ్చి ప్రియాణాన్ని కొనసాగించాడు.

“ప్రార్థన సమయం ప్రియాణం లాంటిది. సరైన వూర్గం తెలియాలి. లేకుంటే ఏయనం కొనసాగించినా ఎప్పటికీ గమ్యస్థానం చేరుకోలేము!” అన్నాడు నావికుడితో.

“అయ్యో, పుహత్యా! తవురే గనక దయ చూపకుండా ఉన్నట్లు తెలుపిం ఆసిన్యాస్ట్రలు, తవు శేషజీవితాలను పథా ప్రియాణితో నిర్మియోజనంగా గడిపి ఉండేవారు!” అన్నాడు నావికుడు, అలాంటి గొప్ప బోధకుడి సొన్ని హేత్యం లభించినందుకు ఎంతో పొంగిపొత్తు. అంతగొప్ప బోధకుణ్ణి, దీవిలోకి తీసుకువెళ్ళి, పూర్వ లెక్క సిన్యాస్ట్రలకు అధ్యాత్మిక ప్రయోజనం కలిగించినందుకు అతనిలో కొంత గర్వం కూడా తలెత్తింది.

ఓడ కొంత దూరం ముందుకు వెళ్ళింది. మరికొంత సేపటికి సూర్యాస్తమయమై పుకపుంగా చీకటి కమ్ముకొసాగింది. అర్ధరాత్రి సమయంలో దట్టంగా వుబ్బులు కమ్ముకుంటూ నాలుగో జాపు కల్లాలు పోతు గాలులు వీచసాగాలు. ఉరువులు మెరుపులతో వర్షం; కొండల్లా అలలు ఎగిసి పడడంతో, ఓడ అట్లా ఇట్లా ఓలలాడుతూ, ఓడలోని వారిని భయభ్రాంతుల్ని చేసింది. నావికుడూ, సీబ్బందీ విచారపడనులయ్యారు. నావికుడు బోధకుడితో,

చేసి, తుఫాను గాఢపలకు
శాంతింపి చేసింది!

వారు ఓడను నివ్విపించి
బోధకుణ్ణి చూడగానే,
“అయ్యా, తవురు బోధించిన ప్రార్థనా విధానం వురిచి పొయ్యాం. వుళ్ళి ఒకసారి నేర్పతారా?” అని అడిగారనీళ్ళపైనిలబడి. తాము నీళ్ళపైనిలబడడం ఒక అద్భుతమైన విషయం అన్న

“వు హత్యా వీ దైవ ప్రార్థనలే మనల్ని ఇప్పుడు ఈ పూరణిథాదునుంచి రించాలి,” అన్నాడు దీనంగా.

బోధకుడికి దిక్కుతోచలేదు. ఇది తన శక్తికి వుంచిన పని అని అతడికి వూత్రవే తెల్సని. అయినా నౌకా సీబ్బందిలో అత్యవిశ్వాసం కలిగించడానికి ఏదో ఒకటి చేసేటారాలి. అతడు వానకూ, ఉరువులకూ భయపడకుండా ప్రార్థన చేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఓడ పేజాగానికి చేరాడు. హఠాత్తుగా తూరు మీదికలో తుఫాను ఆగినట్టు అతడు గవునించాడు. అటుకేసి పరిశీలనగా చూశాడు. వేపూలు విడిపాతున్నాయి. నీళ్ళ వీద పూడు చిన్న ఆకారాలు ఓడకేసి వస్తున్నాయి. అవి దగ్గరికి వస్తున్న కొద్దీ పేదవిగా కనిపించ సాగాలు. వర్షం పూర్తిగా ఆగిపోయింది. గాలిమెల్లగా వీచ సాగింది. ఆ వస్త్రాన్న ఆకారాలు వునుపులని గ్రహించి బోధకుడు ఆశ్చర్యపాంహుడు. అతడు దీవిలో చూసిన వుర్గర సిన్యాపిలు ! అరుణోదయ కాంతిలో, అలల వీద ఉరుకులతో పిర్గలతో వాళ్ళ రావడం చూసి బోధకుడు దిగ్రాంతి చెందాడు. వారినుంచి వెలువడిన పికాశవే తుఫాను వేపూలను విడిపావేలా

సిత్వం కూడా వారికి గుర్తులేదు.

బోధకుడు ఓడపై మోకరిల్లి, “దేవుడి బిడ్డలారా! వీకు బోధించడానికి ప్రయత్నించిన నా వుండు కుతనాన్ని వుంచండి. వురువ రాని గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను. నన్ను చండి! నన్ను వుంచండి!” అన్నాడు వణుకు తూన్న కంఠస్వరంతో.

“కృతజ్ఞులు!” అంటూ సన్యాసులు వెనుదిరిగి నీళ్ళవీద వచ్చిన వేగంతోనే వెళ్ళిపోయారు. బోధకుడు ఓడ పేజాగాన సాష్టాంగ దండ ప్రహణం చేస్తూ కన్నీరు వున్నీరుగా విలపించాడు. అసలు జరిగిందేవుటో ఎరుగని నావికుడు ఓడ పేజాగానికి వచ్చి, “వు హ అద్భుతం చేసి చూపారు వు హత్యా,” అన్నాడు బోధకుడితో ఆనందంగా.

ఆ వూటకు బోధకుడి కళ్ళవెంట వురిన్ని కన్నీళ్ళ పేల్లుబిశాయి. తావు చేస్తున్న దేవుతో తెలియకుండానే ఇన్ని అద్భుతాలను చేసిందే వరో అతడికి వూత్రవే తెల్సని. దేవమణిలోనే ఉంటూన్న వు హు భామణి గ్రహించక, వారకే తను వుడివుడి జ్ఞానంతో దేవజ్ఞు చేరడానికి సరైన మార్గం ఏమిటో చూపడానికి ప్రయత్నించాడు !

- ఎం.డి

విష్ణు కథ

దశరథుడు హాహు మిత్రకావేష్టియా గం చేసి, అగ్నిదేవతాన్ని పొయ్యిని పాత్ర అందు కుని, ఆనందపారవశ్యంతో కాసిల్యకు, కైకయికి ఆ పొయ్యి సాన్నిపించి ఇచ్చాడు.

అతనికి కాసిల్య, సుమిత్ర, కైకయి - ముగ్గురు రాణులు.

కాసిల్యదేవి, సుమిత్రకుగాను తనకిచ్చిన దాంట్లోంచి కొంత పొయ్యి సాన్నివేరక పాత్రలో తీసింది. అలాగే కైకయి కూడా ఆ పాత్రలో తనకిచ్చిన పొయ్యినించి తీసి కొంటుంది.

చైత్రశుక్ల నవమి నాడు కాసిల్యకు విష్ణుమా రావుడుగా నీలమేఘం చాయగల శరీర కాంతితో పిట్టాడు.

తర్వాత కైకయికి శంఖపద్మా అంశతో ముత్యమితలు మిగల భరతుడు పిట్టాడు.

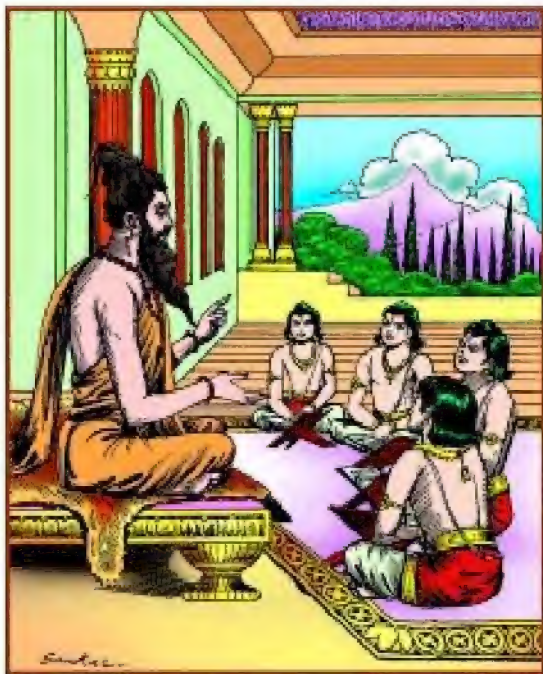
శేషిని అంశతో నిగనిగలాడే బంగారు వన్నెగల లక్ష్మణుడు, చక్ర గదల అంశతో

పిగముసురజీరతో శత్రు పుష్పతూ, సుమిత్రకు పిట్టాడు.

చైత్రశుక్ల నవమి రామనవమిగా పేరొంది కోసిల రాజ్యపుంతటా ఆనందోత్సవాలు జరుగుతూండగా మూడో చైత్రం వచ్చింది. అయ్యో ధ్యానగరులో షక్రవర్తి వేద్దకుమారుడి పిట్టారోజు వేరు కలు, దానధర్మాలు ఘనంగా జరిగాయి.

చైత్రపౌర్ణమినాడు రాజనందం మీద విరిసిన వెన్నెట్లో నలుగురు చిరంజీవులతో, ముగ్గురు రాణులతో దశరథుడు, మంత్ర సుమిత్రుడు, రాముణ్ణి ఎత్తుకొని తిప్పి ఆడించే రాజబంధువు, అంతరంగికుడు అయిన భద్రుడు చిత్రాన్నాలతో ఎందు చేసి కున్నాడు.

కాసిల్య రాముణ్ణి ఎత్తుకొని చంద్రుణ్ణి మాపి ఆడిస్తూండే రాముడు చందమామ

కావాలని ఒకటే పూరా పేట్టాడు. ఎవరైతే ఎన్ని విధాల బుజ్జగించినా ఏమీ పొందలేదు. పూరా న లేచి.

అప్పుడు సువుంద్రుడు ఒక అద్దాన్ని తెప్పించి రావుడిని పంపించి, అందులో చంద్రబింబాన్ని చూపించాడు. రావుడు నింతోషంతో తననూ, చంద్రుణ్ణి అద్దంలో చూసి కుంటూ, 'రావు చంద్రుడు' అని పురుషుడు పురుషుడుగా అంటూ చిరచేతులతో చప్పిట్లు కొట్టాడు. అది మొదలు రావు చంద్రుడు అనిపించుకున్నాడు.

తర్వాత భద్రుడు రావుడిని ఎత్తుకొని అద్దంలోకి చూపిస్తూ, "పురి ఇప్పిడో?" అన్నాడు.

రావుడు, "రావు భద్రుడు!" అన్నాడు. ఆ విధంగా రావు భద్రుడు అని కూడా అనిపించుకున్నాడు.

పీపుట లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు రావుడి పిక్కల చేరి అద్దంలో కనిపించారు. పీపునిండు చంద్రబింబం గొతు గులాగ కనిపించింది. అందరికీ ఆ దశ్యం రావు పిట్టాభిషేకాన్ని స్ఫూరింపజేసింది. దశరథుడి ఆనందానికి పైరలేదు. పురుగువులూ పురిసే పొయ్యారు.

రాకుమారులు పేరు గుతున్నారు.

లక్ష్మణుడు ఎల్లప్పుడూ రాముడి వెన్నంటి వుండేవాడు. ఆ వెనుక, భరత శత్రుఘ్ను లిద్దరూ జంటగా ముట్టూ ఆడు కుంటూ ఒక ప్రాణంగా ముడేవారు.

అన్న, తమ్ములు నలుగురైనా అంతా ఒకే పిరిపిర్లుగా పింగా కనిపిస్తోందేవారు.

రాకుమారులు కులగురువైన వసిష్ఠ పుహ్ని దగ్గర విద్యావంతులైనారు.

రావుడు వయస్సు కిపిన్న అయినా పేద చదువు చదివాడు; సర్వశాస్త్రాలూ, వేద వేదాంగాలూ, ధర్మసూత్రాలూ, యోగ రహస్యాలూ తెలుసుకున్నాడు.

వసిష్ఠుడు, "రావు చంద్రా! పీ వంశకర్త సూర్యుడు, నీమూల రావుడివి! ఇవాళకుల తిలకానివి! నీవు తాత రఘు పుహరాజు గొప్ప కీర్తిగాంచిన వాడు. నీమూల వంశ సుధాంబుధి చంద్రుడివి! రఘు రావుడివి!" అని బెర్కంటూ రావుణ్ణి ఆశీర్వాదించాడు—అని సూతుడు చెప్పగా, సైమి శారణ్య పుత్రులు, "సూత పునింద్రా! సూర్యవంశ రాజుల చరిత్రలను విషయంగా వినగోర తన్నాము!" అని కోరారు. సూత్రుడు చెప్పసాగాడు:

పు హాకల్పారంభంతో వివస్వంతుడు అనే పేరున ప్రకాశించిన సూర్యుడికి కుమారుడైన వైవస్వతుడు పున్న మాత్రాత్మ.

వైవస్వతమనువుకి ఇష్టాకుడు మొదలైన వారు పదిమంది కుమారులు.

వారందరూ గోష్పి రాజుల్యధరణిని ఏలారు. వారి సంతతి బాగా పెరిగింది. ఆ విధంగా నూర్వంశం శాఖోపశాఖల్యుద్భవించింది.

ఇష్టాకుడి సంతతివారైన ఇష్టాకుల్లో దిలీపిత్తు, రఘు మగాష్పి ధర్మపితృ ల్యన చక్రవర్తులు గాబురు పోందారు.

దిలీపిపు హారాజు సంతాన ప్రాప్తికోసం కులగురువైన వసిష్ఠుని ఆదేశానుసారంగా కాపు ధేను మాతం అల్లున నుదినీ ధేను మత్తు భక్తిశ్రద్ధలతో అర్చిస్తూ, అడమల్లో మే పితృండగా, అమాక గృహిలోకి వెళ్ళింది. ఆ గృహిలో ఒక భయంకరమైన సింహం అమత్తు పట్టుకొంది. దిలీపిత్తు సింహాన్ని చంపడానికి ధనుస్సుకు బాణం సింధించబోతే, అతని చేయి స్తంభించి అలాగే ఉండిపోయింది.

అప్పుడు సింహం అతనితో, “ఓ రాజా! అమాకాకు లభించిన అహారం! నన్ను చంపి బోవటం అధర్మం కనుకనే, నీ చేయి అలా మాడిపోయింది!” అన్నది.

అది విన్న దిలీపిత్తు, “నన్ను అహారంగా తీసికొని అమత్తు విడిచిపెట్టు,” అని ప్రార్థించాడు. సింహం అదృశ్యమైంది.

నుదినీ ధేను మాతని భక్తికి సంతసించి, అదృశ్యమంతా తాను కల్పించినదే అని చెప్పి సంతానప్రాప్తి కలిగేలా దిలీపిత్తుకి వరపుచ్చి అనుగ్రహించింది.

దిలీపిత్తు కుమారుడు రఘు పు హారాజు. రఘు మగాష్పిదానపితృడు గా కీర్తిగాంచాడు. అతిథిగా వచ్చిన తపిస్వీ పునోవాంఛితాన్ని గ్రహించి, రఘు మాతన రాణిని తపిస్వీ ఆశ్రమానికి తీసుకెళ్ళి దిగబెట్టి వచ్చాడు. తపిస్వీ తన తప్పి తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపం పొంది, ఆమెకు సగౌరవంగా మ్రొక్కి రాజమందిరానికి పంపించాడు.

దానపుచ్చినదాన్ని తిరిగి పరిగ్రహించడానికి రఘు మునుష్యుడై చలేడు. రాణి తన్నునరికి చంపిపుని భర్తను వేడుకొన్నది.

రఘు ముత్తిన కత్తి ఆవు మేడ మీద పైలరాశిగా పడింది.

రాజదంపతుల మీద దేవతలు పైలవాన కురిపించారు.

రఘు పు హారాజు తనది అంటూ ఏదీ పుగ్గులుకోకుండా సింపదనంతనూ దానం

చేసినా చాలకపోగా, కుబేరు డి దగ్గరి ధన రాసులు తేవడానికి వెళ్ళాడు.

యర్రలు రఘు మాఅలకానగరాన్ని చేర కుండా, యర్రల లన్ని అతనిపై ప్రయో గించి విఫలమయ్యాయి. కుబేరు రఘు వు హారాజుకు సాదరంగా అనేక సింపిదల నిచ్చి పంపాడు.

రఘు మా అధనాన్నంతనూ అర్థించేవారు మి గలకుండా పించాడు.

రఘు మాకువూరు డ్ర అజుడు. అజు వు హారాజు గొప్ప శూరుడు.

స్వయంపరుల అజుణ్ణి భోజరాజు మిత్రుల ఇంపు వు తి వరించింది. అజుడు ఇంపు వు తి తో బయలు దేరు తుండగా స్వయంపరానికి వచ్చిన రాజులందరూ ఒక్కప్పుడిగా విరువు కుపిడ్వారు. అజుడు వారినందరీ ఎదుర్కొని యుద్ధం చేసి గెల్చాడు.

అజుడు ఇంపు వు తి తో ముచ్చటగా ఉద్యాన వనంలో విహరిస్తూండగా, ఆకాశ వూర్గాన దేవలోకమిక్కిలీల జారి గాలితో ఎగిరి వచ్చి ఇందుమతి మెడలో పడింది. వెంటనే ఆమె మరణించింది.

అజుడు ప్రీయ సతి వెయ్యో గానికి పిరి తపిస్తూండగా, నారపుడు వచ్చి అతణ్ణి ఓదార్చి ఇందుమతి పూర్వవృత్తాంతాన్ని చెప్పాడు:

హిరిణి అనే దివ్యాంగన, తణిబింపుడు చేస్తూన్న తపిస్తూ భంగమిచ్చడానికి ఇంపుడు పింపిగా బు పీశాపింపల్ల వు పీషిగా మిట్టింది. శాపవిమోచనం కూడా ముసి చెప్పాడు.

సురపుష్పమాల పడడంతో ఆమెకు తాను స్థిరకాంతను అనే స్థిరణ కలిగి వూనవ శరీరాన్ని విడిచి, దేవలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

అజుని కువూరు డ్ర దశరథుడు. ఇవాకు వంశీయు లెవరాజులు దేవతలకు, రాస్థిలకు జరిగే యుద్ధాల్లో దేవతలకు సిహాయంగా వెళ్ళేవారు. అలాగే దశరథుడు కూడా ఇంపుడికి సిహాయంగా శంబరాన్ని డి మీదకు వెళ్ళాడు. దశరథుడితో కైకయి కూడా రణరంగానికి వెళ్ళింది. ఆ యుద్ధంలో రథచక్రం ఊడిపడకుండా కైకయి కాపాడింది. దశరథుడు సంతోషించి రెండు వరాలు కోరు కోవున్నాడు. తనకు కావలసినప్పటికీ ఆ రెండు వరాలు కోర కుంటాననీ, అప్పటి ఇవ్వమనీ కైకయి చెప్పింది.

దశరథుడు ఒకనాటి చీకటి రాత్రి, పింపి పోలాలు పాడు చేసే ఏనుగులను వేటాడ్డానికి వెళ్ళాడు. ఆ చీకటిలో కప్పండలు మతో నీరు ముంపు కొంటున్న శబ్దాన్ని ఏనుగు నీరు

వెల్పుతూ న్నదని భావించి ఘృ నిబాలకుణ్ణి బాణంతో చంపాడు . ఆ బాలుడు పేట్టిన కేకతో నిజం తెలుసుకొని దశరథుడు నీరసమై, అంధుడైన బాలుడి తలిదండ్రుల దప్పిక తీర్చాక జరిగింది చెప్పాడు.

ఆ ఘృ నిదంపితులు మిత్రశోకంతో, “నువ్వ, మా లాగే కుమారుణ్ణి తలంపుకొంటున్న ప్రాణాలు విడిచెదవు గాక!” అని దశరథుణ్ణి శపించి ప్రాణాలు విడిచారు.

సూర్యవంశమీరాజుల్లో శరణాగత రణకు శిబిచక్రవర్తి కీర్తిగాంచాడు . శిబిని పిరించడానికి ఇంద్రుడు పాపరంగా, అగ్నిదేగగానూ వెంట తరువుతూ వచ్చారు. పాపరం శిబి తోడవుద వాలింది. పాపరం బరు మాత్రాంసాన్ని తన శరీరం నుంచి తీసికొమని శిబి దేగకు చెప్పాడు.

శిబి తన శరీరాన్ని ఎంత కోసినా త్రాసిలో వేసినా పాపరంతో పిరితూగలేదు . అప్పుడు శిబి తన్నుపై ద్విగా తీసికొవుని త్రాసి సీబ్బలో కూర్చున్నాడు .

ఇంద్రుడూ, అగ్ని నిజరూపాలతో కనిపించి శిబికి అనేక వరాలిచ్చి మెచ్చుకొన్నారు.

వసీష్ఠి డితో పాటిపిడి గొప్ప తపాబలంతో, వసీష్ఠి డితో సేపూ సంగావు హర్షిగా గృర్తిమీ పొందిన విశ్వామిత్రుడు కూడా సూర్యవంశమీరాజే!

సూర్యవంశజుడు, ఇష్టకులకు చెందిన వాడే అర్హున అంబరీషుడు రాజు. పిరపు విష్ణుభక్తుడైన రాజు. అంబరీషుడికి లక్ష్మీతన అంశతో కుమార్తెగా పుట్టింది. ఆమె పేరు శ్రీమతి. ఆమె చిన్నతనం నుంచే విష్ణుమత తన భర్తగా భావించి ఆరాధిస్తూ వచ్చింది.

శ్రీమతి సౌందర్యం ముల్లోకాల్లో చెప్పకో బడింది.

నారపు థు తాను మా యా తీతు డననే అహితో పిర్వపు డనే వు హప్పు నితో ప్రిగ ల్పాలు పిలికాతు . పిర్వపు థు కూడా నారపు డితో కలిసే త్రిలోక సింహారం చేస్తాం డేవాతు .

నారపు థు , పిర్వపు థు కలిసే అంబరీషు డి దగ్గరకు వెళ్ళారు . అంబరీషు థు వారిని భక్తితో పూజించి, కుమార్తె శ్రీమతి చేత మునులిద్దరి పాదాలకు మ్రొక్కించి ఆశీర్వదించమన్నాడు.

విష్ణువు యా ప్రిభావం నారద, పిర్వపు ల్ని ఆవరించింది. శ్రీపు తిని చూసే మైమరచి నాకందే నాకు శ్రీపు తితో వివాహం జరిపించ వు ని అంబరీషు ణ్ణి కోరాడు . శ్రీపు తి నాది అందే నాది అని ఇద్దరూ తవు లో తావు వాడు లాడు కోసాగారు. వెంటనే తవు తో వివాహం నిశ్చయం చేయ వు ని అంబరీషు ణ్ణి ఒత్తిడి చేశారు .

అంబరీషు థు వు ను ల వాలకానికి దిగ్భ్రాంతుడై నోటమాట రాకుండా ఉండి పొయాడు . శ్రీపు తి తనకు స్వయం వరం ఏర్పాటు చేయమని తండ్రితో చెప్పింది.

అంబరీషు థు నారద, పిర్వపు లతో, “వు ఇద్దరికిద్దరూ వు హర్షి శ్రేష్ఠి లే! వు ఇద్దరూ నన్ను ఇరు కులో పట్టడం భావ్యం కాదు గను క, నా కుమార్తెకు స్వయం వరం చాటిస్తా న్నాను . స్వయం వరరానికి వు రిద్దరూ రావల సీందిగా ప్రార్థిస్తా న్నాను !” అని చెప్పాడు.

బిక్కవు భాలు వేసి కొని వు ను లిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

శ్రీమతిని ఎలాగైనా తనదిగా చేసుకోవాలని నారపు డికి ఊహలవు ద ఊహలు , ఉపా యా లవు ద ఉపాయా లు తోచాయి . నారపు డిని శ్రీపు తి వరించకుండా ఉండే చాలు అని పిర్వపు థు ఆలోచించసాగాడు .

నారదుడు విష్ణువు దగ్గరికి వెళ్ళి వు ణి కిరీటము, కౌస్తుభముణి, వైజయంతీ మాల మొదలైన విష్ణువేషాన్ని తనకు ఇవ్వవు ని అడిగాడు . విష్ణు మాతన రూ పాన్ని అలాగే నారపు డికి ఇచ్చాడు .

నారదుడు వెళ్ళాక పర్వతుడు వచ్చి విష్ణు మాత ప్రితించి, స్వయం వరంలో నారపు డి వు ఖం కోతివు ఖంగా వూరేలాగ చేయ వు ని కోరాడు . విష్ణు మాతరే అని చెప్పాడు.

దయ్యాల సంచీ

ఒకనాటికి పుట్టిన ధనికులైన భార్యభర్తలు ఉండేవారు. వారికి జినహో అనే కొడుకు ఉండేవాడు. కొడుకును పెంచడానికి వాన క్యూన అనే ఒక వద్దపడుపునిచ్చి పెంచారు. అతడు పిల్లవాడికి రకరకాల కథలు చెప్పే వాడు. పిల్లవాడు కథల్ని చాలా ఇష్టంగా వినే వాడు. అతడు చెప్పే కథల్లో భయంకరమైన వింతజంతు మృగ, క్రూరమైన పిల్లలు, దేవదూతలు, అందమైన యువరాణులు, వీరలు, కరుణా దయలైన రాజులు వచ్చేవారు.

ఏరితో పాటు సీత కథలోనూ ఒకదయ్యం తప్పకుండా వచ్చేది. ఆ కథలు జినహోకు చాలా బాగా నచ్చాయి. అందు వల్ల వాటిని

తనూ తనూ వివరించే పట్టుబట్టాడు. అందు వల్ల ఆ కథల్ని వినకుండా ఇతరులకు చెప్పడానికి అనుమతించేవాడు కాదు. తనూ కూడా విన్న కథలను వేరవ్వరికీ చెప్పేవాడు కాదు. అలా చేయడం వల్ల కథల్లోని దయ్యాలను మరెక్కడికీ వెళ్ళనివ్వకుండా కట్టిపడ వేయ వచ్చునన్న ఆలోచన!

కథలు చెప్పే సేవకుడైన వాన్ క్యూన్ దయ్యాలకుని ప్రత్యేకంగా ఉచ్చుదారంతో ఒక తోలు సింఛీని తయారు చేసి, దాన్ని జినహో పిడక గదిలోని గోడకు తగిలించాడు. సీతరాత్రి జినహో నిద్రపోయే పుంజుకుండా సింఛీని ఒడిలో మూపు కుని కథ చెప్పేవాడు. కథ పుంజు స్త్రీవుట్టి పుంజు తిని తెరిచే వాడు. కథలోని దయ్యం అందులోకి వెళ్ళేది. అదే కథను పుంజు ఎవరైనా చెబితే తప్పి ఆ దయ్యం ఆ సింఛీ నుంచి వెలుపలికి రాలేదు. వాన క్యూన్ సింఛీ పుంజు తిని గట్టిగా బిగించి పుంజు గోడకు తగిలించేవాడు.

ఇలా రోజులూ, వారాలూ, నెలలూ, సంవత్సరాలూ గడిచాయి. వాన క్యూన్ ఒకసారి చెప్పిన కథను మళ్ళీ ఎప్పుడూ ఎవరికీ చెప్ప లేదు. జినహో కూడా తన విన్న కథను వేరవ్వరికీ చెప్పలేదు. సింఛీలో చేరిన దయ్యాలు వెలుపలికి వచ్చే పుంజు లేక తప్పించుకొన్నాయి. కథలు చెప్పడంలో వాన్ క్యూన్, వినడంలో జినహో నిపుణులైపోవడం వల్ల తోలు

సింఛీలో దయ్యాల బాధతో పిట్టించే శబ్దాలను వినలేకపోయే వారు .

అంతలోనే జినహో పిదూహనేళ్ళవాడయ్యాడు . అప్పటి ఆచారం ప్రికారు పేళ్ళిద్దరొక్కొక్కాడు . వాడి తల్లి దండ్రులు ఒక చక్కని అప్పులు నితరు కోడలు గా చేర్చి కోవాలను కున్నారు. ధనిక వర్తకుడి కూతురైన ఆ అందమైన అమ్మాయిలను విు నడ.

పేళ్ళిద్దరూ రానేవచ్చింది. పేళ్ళ కొడుకు జినహో, అతని తండ్రి పేళ్ళిక్కూతురు ఇంటికి బయలు దేరడానికి ఉదయ మే సీద్దయ్యారు . రానున్న పేళ్ళిక్కూతురు రికి అప్యాయంగా స్వాగతం పిలకడానికి ఇంట్లోని వీని వాళ్ళందరూ ఏర్పాట్లో, పిదూహుగా ఉన్నారు .

పు సెలొనవకుడు వానక్యూన, ఇంట్లోని ఒక్కొక్క గదిని పిరికిలించి చూస్తూ, ఏర్పాట్లను గమనించుచున్నాడు . అలా మస్తా, జినహో

గదిలోకి తొంగిచూశాడు . ఏవో గు సెగ సెలు వినిపించాయి. ఒక్క అడుగు వెనక్కు వెసి సిద్దు చేయ కుండా ఆలకించాడు . విభిన్న కంఠస్వరాలు వినిపించాయి . ఎవరూ లేని చోట ఇన్ని కంఠస్వరాలు ఎలా వచ్చాయో అన్న ఆశ్చర్యంతో గదిలోపిలికి వెళ్ళాడు . అతని చూపు తోలు సింఛీ వీ ద పిడ్డాయి . అది అటూ ఇటూ కదులు తొంది. ఆ సింఛీ లోంచే గు సెగ సెలు వినిపించాయ న్న సింగతి అతడు ఊహించాడు . అవి దుర్మాల వూటలు అని గ్రహించగానే అతడు , పీల్లిలా అడుగు వీ ద అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళి, సింఛీకి చెవులు ఆనించి గు సెగ సెలు విన్నాడు .

“కుర్రవాడికి ఈరోజు పేళ్ళిక్కూతురు న్నది. వు న్న ఇన్నాళ్ళలా ఊహించుకుండా బంధించి నందుకు మనపగతీర్చుకోవడానికి ఇదే సరైన సెలు యం . వు నం వాణ్ణి చరూద్దాం. వాడు చచ్చాక, ఎవరో ఒకరు ఈ సింఛీ వూరి విప్పే వు నకు విప్పు క్తి కలిగించకపోరు !”

“అమ్మో , అమ్మో , అలాగే చరూద్దాం. అల్లుడే ఎలా?”

“నేను విషమిలాలి కథలోని దయ్యాలని. పెళ్ళికూతురు ఇంటికి వెళుతున్న దారిలో నేనా బావిని వచ్చేలా చేస్తాను . దప్పిక గొన్న వాడు బావిని చూడగానే నీళ్ళ తాగడానికి అగు తాడు . అంతే ... ఆ పేళ్ళ అంతే సింగతులు ఆ హాహా!”

“బావాది. ఒకవేళ వాడు బావివద్ద ఆగి నీళ్ళు తాగకుండానే వెళ్ళిపోయాడే అనుకుందాం. విషమిలాలి పిప్పిళ్ళ కథలోని దయ్యాల మైన నేను ఊరుకుంటానా? దారికి పక్కనే

చెట్టుగా చేతికి అందే పిళ్ళతో కనిపించి ఊరి స్తాన . పింతు కోసే రుచి చూశాడంటే చాలు ! వాడిపని అల్లు పొతుంది. ఆ హా హా!”

“ఒకవేళ దానిని కూడా తప్పించు కుని పేళ్ళకూతురు ఇల్లు చేరు కున్నాడే అనుకుందాం. నా కథలో కనకనలాడే వే కు మూది. దానిని నేను అతడు కాలు పెట్టే మెత్తకింద దాస్తాను . కాలు వ్రాపిగానే ... ఆ హా హా!”

“దాన్ని కూడా తప్పించు కుందే, నా కథలోని విషి నాగ సిర్పాన్ని పేళ్ళి కూతురు పిడక కింద ఉంచు తాను . అర్ధరాత్రి సివు యింట్లో అది వెలుపలికి వచ్చి, వాణ్ణి కాదేస్తుంది... దాన్నుంచి తప్పించు కోవడం వాడితరంకాదు , ఆ హా హా!”

దయ్యాల కుట్రను విన్న వానక్యూన దిగ్బాంతి చెందాడు. అవిసిందిలోపిల ఉన్న ప్పిటికి హని కలిగించగల శక్తి వాటికివన్ను సింగతి అతనికి తెలు సి .

వానక్యూన గబగబా ఇంటినుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు . పేళ్ళికోడు కు తెల్లగ్రం వీ దవెళుతూన్న పిరివారాన్ని చేరు కున్నాడు . తిన్నగా జనహో దగ్గరికి వెళ్ళి, “అయ్యో, ఈ రోజు, నీ గ్రాన్ని నేను పుంపుండి నపుమీ తాను,” అంటూ గ్రం క్కాన్ని పిట్టకున్నాడు .

“వద్దు, నువ్వు ఇంటికి తిరిగివెళ్ళు. అక్కడ నీకు చోలెడన్ని పిన్నలు న్నాయి !” అన్నాడు జనహో.

వానక్యూన అక్కడి నుంచి య జహానిని సివీ పించి, “అయ్యో, ఈ రోజు చాలా గొప్ప రోజు కదా! ఈ రోజు చిన్నయ జహాని గ్రాన్ని నమించాలన్నది నా చిరకాల వాంఛ,” అన్నాడు .

చందమామ

“సిరే, అలాగే కానివ్వు అనువు తి ఇన్ని న్నాను ,” అన్నాడు జనహో తండ్రి.

వానక్యూన పిరవూ నందం చెందాడు. ఎలాగైనా చిన్నయజహానిని దయ్యాల నుంచి కాపాడాలన్న క తనివ్వుతో, గ్రం పుంపు నడవసాగాడు .

వానక్యూన అను వూ సించినట్లే, దారి పక్కన బావి కనిపించగానే, నీళ్ళు తెప్పున్నాడు జనహో. “అయ్యో, బావిలోనుంచి నీళ్ళు తోడడానికి చాలాపిషతుంది. అంతటామీ వీరు ఈవుండే ఎండలో ఉన్నట్లులే, పేళ్ళి దుస్తులు చెమటకు తడిసిపోగలవు,” అంటూ వానక్యూన ఆ గకుండా పుంపు కు వెళ్ళి పొయాడు .

దాహింగా ఉన్నప్పటికీ, వావకుడి వూటల్లోనూ నిజం ఉందని గ్రహించిన జనహో పురేం వూట్లాడలేక పొయాడు . పురికింత దూరం ముందుకు వెళ్ళాక, బాట పక్కన

వున్న చెట్టుకు తుప్పపళ్ళు చేతికి అందేలా నేలబారుగా కనిపించడంతో, “వెళ్ళి ఆపళ్ళు కోస్సి కురా. వాటిని తిని దావాం చల్లార్చు కుంటాను,” అన్నాడు జినహో.

“అయ్యో, ఇవాళ తవు కు పేళ్ళి. వవు మా గారి ఇంట పిడ్రసాటంగా ఎందు కావు కుని మళ్ళుప్పిడు, ఈ తు ప్పిళ్ళ తింటారా?” అంటూ, జినహో నివూ ధానానికి ఆగకుండా, గ్రు కళ్ళాన్ని పిట్ట కుని వేగుగా పుంధ్రకు నడవసాగాడు.

జినహో, సవకుడితో వాదన ఎందు కని వక్షనం మహించాడు.

ఊరేగింపిప్పుంధ్ర కు సాగి కొంతసాపిటికి పేళ్ళికూతురు ఇల్లు చేరు కున్నది. పేళ్ళి కొడు కు గ్రుంపేస్తుంచి కిందికి కాలుమోపి దిగడానికి వీలుగా, ఇద్దరు సవకులు చిన్న మెత్తను తెచ్చివేశారు. వానక్యూన, దాన్ని ధూరంగా తీసివేస్తూ, “చూడండి, అవి ఎంత మెత్తగా ఉన్నాయో! వూయ జవూని కాలు జారితే మరేమన్నా ఉండా. వెళ్ళి చెక్కబల్ల తీసి కు రండి,” అన్నాడు.

ఒకసవకుడి పుంధ్ర కు ప్రివర్తనకు, జినహో, అతని తండ్రి, పేళ్ళికూతురు తండ్రితో సిహా అక్కడమళ్ళు వారుందరూ విన్పిపాయారు.

అయినా, సేవకులు వెళ్ళి కొయ్యబల్ల తెచ్చి వేయడంతో వానక్యూన చేర్చి అందివ్వగా, పేళ్ళికొడు కు గ్రుంపేస్తుంచి, కొయ్య బల్లపే అడుగు మోపి కిందికి దిగాడు.

పేళ్ళికొడు కు బంధం అలంకరించబడిన ఉద్యానవనంలోకి చేరింది. అందమైన పున్నిలతో ఆభరణాలతో అలంకరించిన పేళ్ళి కూతురు పునజిని వేదిక ప్రిదికి తీసి కు వచ్చారు. పేళ్ళి ఘనంగా జరిగింది. విందు భోజనాలు ఏర్పాటయ్యాయి. అవి పుగి శాక, పేళ్ళికొడు కూ కూతురూ పిదక గదికి చేరడానికి పుందే, వానక్యూన పేడ్ల కత్తితో లోపలికి వెళ్ళాడు. పడక మీది పట్టుపరుపులను తొలగించి, వాటి కింద దాక్కునిమళ్ళు సిర్పాన్ని తెగనరికాడు. అంతలో అందరూ అక్కడికి చేరారు. ఆ ద శ్యాన్ని చూసిన జినహో, “నాన్నా, వానక్యూన పున ప్రాణాలు కాపాడాడు!” అన్నాడు క తజ్జతతో.

పురునాడు జినహో పేళ్ళికూతురు ను వెంటచెట్టుకుని తనపిరివారంతో స్వగ హానికి తిరిగివచ్చాడు. ఎందు జరుగుతున్న నిపుయంలో, వానక్యూన జినహోను సిప్పిపించి, నిన్నటి తన వింత ప్రివర్తనకుగల కారణాన్నీ, సింఛీలోని దయ్యాల గురించి చెప్పాడు. అంతావిన్న పేళ్ళికూతురు భర్తతో, “జినహో! ఈరోజు నుంచి నవ్వునాకు ఆ కుభలు చెప్పి. ఒక్కొక్క దయ్యంగా వదిలిపేడదాం,” అన్నది సింతోషంగా.

ఋణవిముక్తి

ఒక గ్రామంలో రంగనాథం అనే పిరవు లోభి ఒకడు ఉండేవాడు. అతను తన ఇంటి పై ద పీచ్చుక వాలినా సిహించలేక పొయ్యే వాడు ; బోలెడంత కూడబెట్టి కూడా కట్టిక దుద్రిధి డిలా బతకేవాడు .

రంగనాథం భార్య చచ్చిపోయింది. తెలివి తేటలు లేని కొడుకు ఒకడు ఉన్నాడు . రంగ నాథం వాడికి గుజినీళ్ళు పూత్రవు వేడ్డేవాడు . వాడు తిండికి పులుఖం వాచి, కానీ దొరికితే చాలు , పుత్రాలు పు కాణానికిపాలు , ఏదో ఒకటి కొనుక్కుతినేవాడు .

దబ్బు కూడబెట్టటానికి రంగనాథం ఒక ఉపాయం చేశాడు . అతను తన ఇంట్లో ఒక మూల గొయ్యి తీసి, అందులో ఒక బిందె పొతిపేట్టి, దాని పై ద పేట్టిన మూతలో దబ్బులు పిట్టేటంత సింధు ఉంచి, ఆ సింధు తప్ప, పైకి బిందెజాడ ఏమీ కనబడకుండా చేశాడు . అతను తనకు వచ్చే దబ్బులో స్వల్పంగా ఖర్చుకు ఉంచు కుని, పుగిలినది బిందెలోకి జారవిడిచేవాడు.

తండ్రి ఇలా చెయ్యటం కొడుకు ఒకనాడు చూశాడు గాని, దబ్బులను తండ్రి పూవు లో ఎండు కు వేస్తాన్నదీ ఉహించలేకపోయాడు . వాడు తన తండ్రిని, “అదేమిటి, నాన్నా? ఇంకో పైటకు నూకబ్రూ కొనుక్కుండా చిల్లరదబ్బులు పూవు లోకి అలా జారవిడుస్తాన్నామా?” అని అడిగాడు .

రంగనాథం వాడితో, “పూడు , బాబూ , పూవు లో పు నకు అప్పిపేట్టిన బ్బు ణదాతలు న్నారు . వారికి పు నం చాలా ఇయ్యవలసి ఉంది. పు నరాదవాళ్ళం గనక ఒక్కసారిగా అంతా ఇచ్చుకోలేం. అందుకే రోజూ కొంచెం కొంచెంగా వారికి పుట్ట జెప్పితున్నాను . నేను మేల ద్రితి చిల్లగవ్వా వారికి పుట్టుతుంది,” అన్నాడు .

ఈ పూట కొడుకు నవ్వేసీ, తన తండ్రి లోభిగా బతకటం ఇందుకే కాబోలు ననుకు న్నాడు . వాడికి బ్బు ణదాతల పై ద పిట్టరాని కోపం కూడా కలిగింది. వాడు తండ్రితో, “వాళ్ళమూలాన్నేగదా పు నం ఇలా రోజూ

కత్త మీ కట్టుకుంటున్నాం? వా శ్మకు ఇయ్యటం మానేసి మనం రెండు పూటలా కావలసినంత కత్త మీనిండా తింటే సిరి,” అన్నాడు .

కొత్త కు ధోరణి పూర్తివాడు తన ద్రియ త్నానికి అడ్డంతగిలేటట్లు కనిపించేసిరికి, వాణ్ణి బెదరగొట్టటానికి రంగనాథం, “చూడు, బాబూ! వాళ్ళ సామాన్యాల కార్లు . ఒక్క రోజు మనం డబ్బులు వెయ్యటం మానితే, పేదపేద కత్తులతో వాళ్ళ వ్రసని నరకటానికి వస్తారే,” అన్నాడు .

రంగనాథం కొత్త కు బుర్రలో ఈ పూటలు నాటు కున్నాయి .

చలికాలంలో ఒక రాత్రి భోజనాలవేళ ఒక బైరాగి, “ధర్మదాతలు, పద్దిడు అన్నం పెట్టిం చండి,” అంటూ తలు పిత్తోసి కుంటూ లోపలికి వచ్చాడు .

అది చూసి రంగనాథానికి పిట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చి, “ఇది వీ తాత కట్టించిన ధర్మసితం కాదు,” అని అరిచాడు .

బైరాగి బిత్తరపొయి, “అయ్యో, భోజనం సంగతి దేవుడయ్యె. ఈ రాత్రికిన్నీ వసారాలో పిత్త కోనియ్యండి,” అని ప్రాథేయ పిడ్డాడు .

రంగనాథం వురింత వుండిపిడి, “చెప్పు తూంటే వునిపివి కాదూ? నీకు పిరిచర్యలు చెప్పటానికి నేనే వున్నా బాకీ ఉన్నానా? వెళ్ళు!” అంటూ ఆ బైరాగిని మెడపట్టి బయటికి గెంటాడు .

“నాకు కాకపోతే మరెవరికో బాకీ ఉండటం పూలాన్నీ ఇలా పిన్నిలుంటూ కూడబెట్టు తున్నావు. సువ్వు సంపాదించినదంతా మరెవడికో దక్కుతుంది. దాన్ని అన్న భవించే అర్హత నీకుండదు,” అన్నాడు బైరాగి .

“నీలాటి పాపిష్టివు జాలన్న ఇంట్లోకి రాస్తూ అదే జరగవచ్చు. ఈ రాత్రి బయట చలిలో అపూరించావంటే నీకూ తెలుస్తోంది అన్న భవం,” అన్నాడు రంగనాథం కసీగా .

“సివుయం మ్మ నీకూ అదేగతి పట్టు తుంది వుడిసిపిడకు!” అన్నాడు బైరాగి .

“లంకంత ఇల్లు ఉండగా నా కెండు కు అలా జరుగుతుందిరా? వీవు లన్నీ ఉన్నవి నీలాంటి వెధవల కోసమేరా!” అంటూ రంగనాథం దభివుని తలు పిత్తూ శాడు .

కొన్నాళ్ళ అనంతరం రంగనాథానికి అన్న కో కుండా ప్రియోణం తగిలింది. అతన్న తన కొత్త కుతో, “ఒరేయ్, ఇల్లు జాగ్రత్త. రోజూ వచ్చిన డబ్బులు భూవులో వేస్తూ ఉండు. నేను రెండు, మూడు రోజుల్లో తిరిగి వస్తాను,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు .

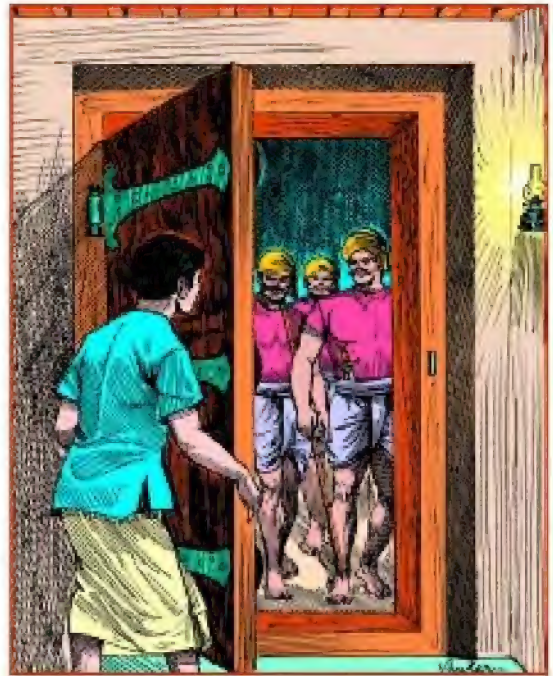
రంగనాథం కొత్త కు, చేతికి అందిన చిల్లర డబ్బులు భూమిలో వెయ్యటం ఇష్టంలేక, దానితో వు తాయి కొన్న కుక్కు తినసాగాడు . రెండు రోజులు గడిచాయి. మూడో రోజు రాత్రి ఒక చిత్రం జరిగింది. అర్ధరాత్రివేళ ఎవరో తలుపిశోట్టారు . రంగనాథం కొత్త కు నిద్రమొ పింతో లేచి వెళ్ళి తలుపిశోడాడు . పు గ్గురు దొంగలు కత్తెల్లా , కటార్లతో లోపలికి వచ్చారు .

కుర్రవాడికి వాళ్ళను చూడగానే తండ్రి ఎప్పుడో చెప్పిన మాట గుర్తుకొచ్చింది. వాళ్ళు తప్పిక బ్బు ణదాతలైఉంటారను కున్నాడు వాడు . తాను రెండు రోజులు గా వాళ్ళకు డబ్బువెయ్యలేదు!

వాడు వాళ్ళతో, “అయ్యో, బ్బు ణదాతల్లా ! పు న్నించండి! డబ్బు చేతికి రానందు నరెండు రోజులు గా భూమిలో డబ్బు వెయ్యవనిపూట నిజమే . పూ నాన్న గనక ఇంట్లో ఉంటే ప్చి డబ్బు ఎంతో కొంతవెయ్యకుండా నిద్రపోయే వాడు కాడు . ఆయన ఊళ్ళోలేడు . నాకు ఆ పని చెయ్యటం చేతకాలేదు. రేపు మీ డబ్బు మొత్తం అంతా ఎలాగైనా సరే అందులో వేస్తాను. ఈ సారికి సన్ను పదిలి వెయ్యండి!” అన్నాడు .

వాడు ఏ పుంటున్నదీ వాళ్ళకు అర్థంకా లేదు . కాని డబ్బు ఎక్కడో తప్ప కొసం వేస్తా న్నట్లు వాళ్ళకు స్పష్టిపూర్తి యింది. వారిలో ఒకడు కుర్రవాడితో, “ఏదీ? ప్చి నాన్న డబ్బు ఎక్కడ వేస్తాన్నాడు ? చాలాకాలంగా పూ కు డబ్బు చేరలేదు ?” అన్నాడు .

రంగనాథం కొత్త కు అక్కడమన్న పుంచం పక్కకు నెట్టి, బిందె పాతినచోట్లా దొంగలకు చూపాడు. దొంగలు అక్కడ తవ్వి, బిందెను

పేక్కి తీశారు . దాని నిండా మొయ్యలేనంత చిల్లర ఉన్నది. దొంగలు దాన్ని తీసి కుని వెళ్ళిపోయారు.

పు ర్నాడు రంగనాథం ఊరు పుంచి తిరిగి వచ్చి, బిందె ఉండవలసిన చోట గొయ్యి చూసి, లబో దిబో మన్నాడు. “నా బిందె! నా డబ్బు!” అంటూ బాషలు పుని ఏడుస్తూ, జుట్టు వెక్కున్నాడు .

తండ్రి ప్రివర్తన చూసి కొత్త కు, “అదే ప్చిటి, నాన్నా, పున సొప్తుతా దొంగ లెత్తుకు పొర్లు నట్లు బాధ పడుతున్నావ్ ?” అని అడిగాడు .

“అయి తే, తీసి దాచావా?” అని రంగ నాథం కొత్త కును అడిగాడు ఆశగా.

“నువ్వే ప్చి కంకారు పిడకు. అది వాళ్ళ సొప్మగనక వాళ్ళను తీసి కు పొనిచ్చాను ,” అన్నాడు కొత్త కు.

రంగనాథానికి ఒళ్ళ వుండిపోయింది. అతను తన కొడుకు గొంతు పిట్టకుని, “ఎవర్రా వాళ్ళు? నా సొమ్ము వాళ్ళ దెలా అమ్మింది?” అని అరిచాడు.

“అదే, నాన్నా! ఆనాడు నువ్వు చెప్పావు చూడా, ఆ ఋణదాతలే వచ్చారు,” అంటూ కొడుకు రంగనాథానికి జరిగినదంతా వివరించాడు.

“ఒరేయ్, బుద్ధి గడ్డి తిన నీతో అలా చెప్పాను! ఆ వచ్చింది పచ్చి దొంగలురా! ముక్కు మొహమూ తెలియని వాళ్ళ వచ్చి అర్ధరాత్రి తలుపు మిక్కిలితే, బుద్ధి ఉన్నవాడి వైతే తలుపులు తీస్తావురా?” అన్నాడు రంగనాథం.

అమ్మ! తనవల్ల పొరపాటే జరిగింది. ఇంకెప్పుడూ అలా చెప్పకూడని నిర్ణయం వు కున్నాడు రంగనాథం కొడుకు.

తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి న్యాయ స్థానానికి ఫిర్యాదు చేసినట్లు తెలుస్తే తన డబ్బు గురించి అందరికీ తెలిసిపోతుందని, రంగ నాథం రాత్రివేళ దొంగలను అన్వేషిస్తావు ట్టు పిట్ట గ్రామాల తిరగసాగాడు. అతను ఒక రోజు అర్ధరాత్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చి తలుపు మి

క్కిట్టాడు. ఎంతగా గొంతు చించు కుని అరి చినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. తన కొడుకు వు తివ్రా లిన వాడని నందు కు విచారిస్తూ, రంగనాథం వీధి తలుపు మిక్కిలి చేరగిల బడ్డాడు. చలికి ఒళ్ళ కొంకర్లు పోయింది. తెల్లవారూ చలికి బిగిసి, తెల్లవారగట్ల రంగనాథం కున్న కు తీశాడు.

ఆ సమయంలో అటుగా వెళుతున్న ఖైదాగి రంగనాథాన్ని తట్టిలేపి, “అయ్యో, లంకంత ఇల్లు ఉండగా, ఈ చలిలో ఇలా వీధిలో పిడు కున్నావే?” అని అడిగాడు.

“ఏం చెప్పమంటావు? ఆనాడు నువ్వున్న వూటలు శాపింలా తగిలాయి. ఒకడికి పేట్టకుండా, నేను తినకుండా కూడబెట్టిన దంతా దొంగలు దోచు కున్నారు,” అన్నాడు రంగనాథం.

“అలా అను కొవద్దు. వాళ్ళ దొంగలు కార, ఋణదాతలు, ఋణవిప్పు క్తి అయి నందు కు సంతోషించండి,” అంటూ బెత్తాగి సాగిపోయాడు.

ఆ నాటి నుంచీ రంగనాథం వూరి పోయి, తాను తింటూ, ఇతర లకు ఇంత పేట్టుతూ, స్వీ ఖంగా చాలాకాలం జీవించాడు.

కుట్రతో సింహాసనాన్ని అక్రమించిన వీరిసింహుడికి వ్యతిరేకంగా వసంతుడనే యువకుడి నాయకత్వంలో తిరుగుబాటు బయలుదేరింది. రాజు శాంతిదేవుడు మారుమేంలో వారికి సాయపడతూ వచ్చాడు. వసంతుడు యువకులకు శిక్షణనిస్తున్న సైన్యరాన్ని అమరసింహుడి నాయకత్వంలో వీరిసింహుడి సైనికులు చుట్టుముట్టారు. యువకులు తప్పించుకున్నారు. రాజు, అమరసింహుడి తండ్రి తగినరీతిగా. ఆ సమయంలో ఆయన తీవ్రంగా గతబిడ్డడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గొంధి అర్య

వసంతుడు రాజు శాంతిదేవుణ్ణి జలపాతం నదిమంలోని గుహలోపలికి మోసుకువెళ్ళి కింద పడుకోబెట్టి, నీళ్ళు తావడానికి వెళ్ళాడు.

ప్రభూ,
నీళ్ళు తావ్వాను.

అదో! కాస్త ఊసునం కలిగింది.

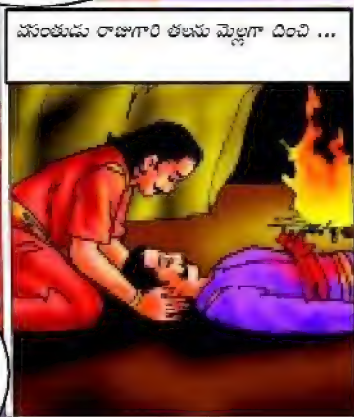
వలిగా వున్న మీకు ఈ మంటలు
వెచ్చదనం కలిగిస్తాయి.

మంతా, నేను
నీకొక విషయం
చెప్పాలి...

వసంతుడు రాజుగారి తలను తన ఒడిలోకి
తీసుకున్నాడు.

ఇప్పుడు చెప్పండి,
ప్రభూ!

మంతా, నేను
అట్టోపు
బతకనుపిస్తోంది.

యమరాజు జయనందముని
అశ్రమంలో ఉన్నారు!
నేను మునిని సందర్శించాలి!
ఏదో అడుగుల చప్పుడు
వెనుకొస్తున్నాయి.

వసంతుడు అల్పార్థసవ్యాడు...

వాళ్ళందరూ
మునికుమారుల్లా
ఉన్నారు.

అండే, రాజగారి
మరణం గురించి మునికి
అప్పుడే తెలిసిపోయిందన్న
మాట!

మేము
జయనందముని
శిష్యులం.

రాజగారి భౌతికకాయాన్ని
అశ్రమానికి తీసుకువచ్చిన,
ముని మమ్మల్ని పంపారు.

అవును. రాత్రి
తెలిసింది.

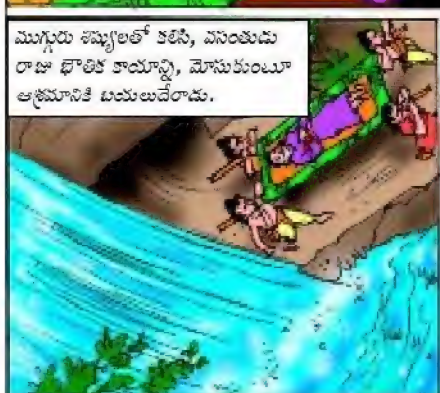

ముని
శిష్యుడొకడు
పాడెను తయారు
చేశాడు.

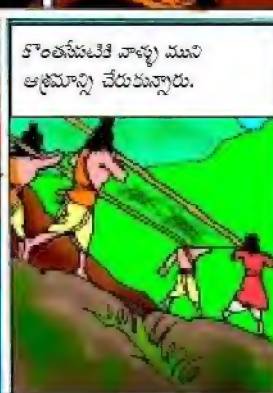
తెల్లనారాశీ, మమ్మల్ని
ఇక్కణ్ణించి
బయలుదేరమన్నారు.

మహారాశి సమాధి పక్కనే,
రాజగారిని కూడా సమాధిచేయూ
అని గురువు ఆదేశించారు.

ముగ్గురు శిష్యులతో కలిసి, వసంతుడు
రాజు భౌతిక కాయాన్ని, మోసుకుంటూ
అశ్రమానికి బయలుదేరాడు.

కొంతసేపటికి వాళ్ళు ముని
అశ్రమాన్ని చేరుకున్నారు.

.... జయనందముని
విదురులవాడు.

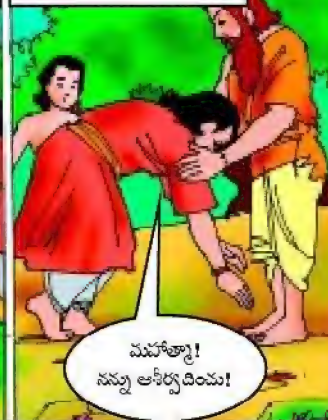
భౌతికకాయాన్ని గోతిలోకి దింపారు. యమరాజా దానమీద పువ్వులు చల్లాడు.

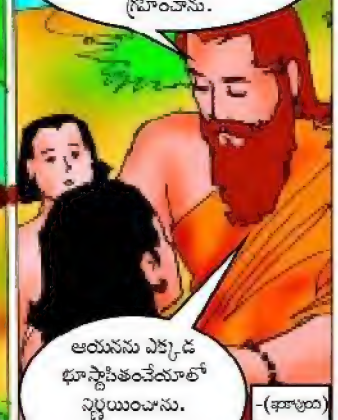
జయనందముని తలపంకించడంతో, పువ్వులు అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయారు.

ననంతుడు మునికి పాదాభిషేచనం చేశాడు.

ఈయన దిగ్గజాధికారి శాంతిదేవుడు బతకడని గ్రహించాను.

ప్రతి నీటిబొట్టు విలువైనది!

“ఎండ వు హా తీవ్రంగా మూది!” అంటూ వచ్చిన వీణతండ్రి సోఫాలో కూర్చుని డై, పూ విప్పాడు. గ్లాస్‌ను చల్లటి నీళ్ళు తేవడానికి వీణ పరిగెత్తింది.

అప్పడే వీణతల్లి లోపలికి వచ్చింది.

అమె వు ఖం విచారంగా మూది.

దానిని గవు నిందిన వీణ తండ్రి,

“ఏవు ల్లుంది, రాధికా?” అని

అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

“రెండు గంటల క్రితం

నీళ్ళు నిరఫరా అగిపోయింది.

పుళ్ళి ఎప్పుడు వస్తుందా అని

కనుక్కువడానికి వెళ్ళాను. ఇలా

జరగడం ఈ వారంలో ఇది మూడో

సారి. పున కాంపౌండల్ మన్న నాలుగు

బోర్లు బామల్లోనూ నీళ్ళు బాగా తగ్గిపోయాయి.

అందు వల్ల రోజువీటిది రోజే నిరఫరా జరుగుతోంది.

పెరిస్టిటిని పూస్తూంటే మూడు రోజులకు ఒకసారి

సిస్ట్ మూట్లందని అసోసియేషన్ సెక్రటరీ చెబుతు

న్నారు,” అని వివరించింది రాధిక.

“పొల్లు నవారం, అందరి దగ్గర బోర్లు బామలు

బాగు చేయడానికి డబ్బులు వస్తాయి చేశారు

కదా, పురి ఆ పని ఏవు ల్లుంది?” అని అడిగాడు

వీణతండ్రి.

“ప్రియ త్రించార్ల గానీ, ప్రయోజనం లేక పొల్లుంది. పుళ్ళి కొత్తగా ఇంకొక బోర్లు మేం లనుకుంటున్నారు. అందులోనైనా నీళ్ళు పెడతాయే గ్యారంటీ లేదు,” అన్నది రాధిక విచారంగా.

వాళ్ళ పూటలను క్షణంగా వింటూ న్న వీణ, “బోర్లు బామల సింగతి సరే.

అల్లునా, పునం నీళ్ళు పోవు మీ

చేయడానికి ఏమీ చేయలేమా?”

అని అడిగింది తల్లిని.

“ఎందుకు చేయలేం?

పునం నీళ్ళు జాగ్రత్తగా వాడి

నట్టల్లుతే బాగా పోవు మేలేయ

వచ్చు. నీళ్ళు వధా చేయకూడదు.

పెళ్ళు తోపుకునేప్పుడు కొళాలు ని

పూసే మూడడం; స్నానం చేయడానికి షవర్‌ను

ఉపయోగించకుండా బకెట్‌లో నీళ్ళు తీసుకు

వెళ్ళడం, ఇలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే చాలు,”

అన్నది తల్లి.

“నిజంగానా! నాకు తెలియనే తెలియదు,”

అంటూ ఆశ్చర్యంగా పూసిన వీణ, “ఇకపైనేను

నీళ్ళు పోవు మీ వాడడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

ప్రతి నీటి బొట్టు చాలా విలువైనది తెలుసు

కున్నాను కదా!” అన్నది.

If you waste water, then it will also disappear.

Ask your Mummy & Pappa not to leave the water flow unnecessarily while shaving, washing the vehicle, washing the utensils or washing the clothes.

Petroleum Conservation Research Association
Sankaradevi Bhawan, 12, Brindavan Colony, New Delhi 110006.

Write a slogan on Water Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

శుశ్రుతుడు

ప్రప్రథమ శస్త్ర చికిత్సవేత్త

క్రీ.పూ. 6వ శతాబ్దానికి చెందిన శుశ్రుతుణ్ణి మొట్టమొదటి భారతీయ శస్త్రచికిత్స వేత్తగా చెప్పవచ్చు. ఆయన మేదన్తుని విశ్వామిత్రుడి మంశానికి చెందిన వాడిగా చెబుతారు. వారణాసిలోని ధన్వంతరి వద్ద ఆయన గురుకులంలో శుశ్రుతుడు వైద్యను అభ్యసించాడు.

ఆయన అనుసరించిన శస్త్ర చికిత్సావిధానాన్ని వివరిస్తూ 'శ్రీ శ్రీ తనీయాత' అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు.

ఈ సింహీతలో 20 పదునైన పరికరాల గురించి, 101 రకాల ఇతర పరికరాల గురించి ఆయన వివరించాడు. వాటి ఆకారాలను పోలిన పిగ్గులు, జంతు మూతబళ్ళు అంటూ ఉపకరణాలకు పేట్టడం జరిగింది. చెట్టు బెరడు, నార, జంతువుల నరాలు, శస్త్ర చికిత్సలో సన్నటి దారాలుగా ఉపయోగించబడ్డాయి.

శ్రీ శ్రీ త్రిత్ర శరీరంలో పేష్టు చర్మ శస్త్ర చికిత్సలే కాకుండా, సూక్ష్మమైన నేత్ర శస్త్ర చికిత్స, పూత్ర నాళాల చికిత్స కూడా చేయడంలో సిద్ధహిమ్నైతుగా పేరు గాంచాడు.

మన పరిసరాలు :

మాంసాహార మొక్క!

చాలా అమాయకంగా కనిపించే మొక్కలు ప్రాణులను పిట్టి తింటాయా? అవును, పీచ్చర్-ప్లాంట్ లాంటి కొన్ని మొక్కలు తింటాయి. ఇవి బొద్దంకలు, బీటిల్స్ మొదలైతే కీటకాలను పిట్టి హాలుగా తినేస్తాయి. ఈ మొక్కల ఆకుల చివర పీచ్చర్ అంటే కూడా లాంటి సింపులు ఉంటాయి. ఈ సింపుల్లో కొన్ని రకాల ద్రవాలు ఉన్న తొటంటాయి. సింపుల్లో పిడ్డ కీటకాల శరీరాల్లోని పోషక పదార్థాలను ఈ ద్రవాలు వెల్లువలకుంటాయి.

పీచ్చర్ ప్లాంటల్-మొక్కలు, తీగలు అనే రెండు రకాలు ఉన్నాయి. నేల మీది మొక్కల్లో రెండు రకాల పీచ్చర్లు కనిపిస్తాయి. నేలకు ఆసన కుని మళ్ళీ ఆకులలోని పీచ్చర్ల అద్భుత భాగం సింపు తలంగా వెడల్పుగా ఉంటుంది. నేలకు కాస్త ఎత్తులో ఉన్న ఆకుల్లోని సింపుల అద్భుత భాగం మొనదేలి ఉంటుంది.

పీచ్చర్ పిరిపిర్లంగా అభివృద్ధి చెందిన తరువాత, పూత తెచ్చుకుంటుంది. ఒకసారి తెచ్చుకుంటే, అది పిక్కకు జరగడం వల్ల, ఆ తరువాత అట్లా ఇట్లా కదలజాలదు. పీచ్చర్ లోపలి గుండ్రటి అంపుల్లో ఉన్న దంతాల్లాంటి భాగాల వృద్ధి పుకరందం సీపించే గ్రంథులు ఉన్నాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

కళ్ళజోళ్ళు

కళ్ళజోళ్ళు ఎప్పుడు కనుగొనబడ్డాయో సరిగ్గా తెలియదు . 1266వ సం.లో రోజర్ బేకన్ అనే అంగ్ల పై జారి-బజీ పుద గాజు వు క్కను ఉంచడం ద్వారా పిక్చికాల్లోని అరాలను పేర్చ విగా కనిపించేలా చేయ వచ్చని కను గొన్నాడు . అదే ఈనాటి కళ్ళజోళ్ళకు ఆరంభ ప్రియ త్తం అని చెప్పవచ్చు.

అల్లు సమ్మిటికీ, 1352వ సం.లో ఇటలీలో చిత్రించబడిన కార్డినాల్ చిత్రపు -కళ్ళద్దాలు పేట్టు కున్నట్టు కనిపించే మొట్టమొదటి చిత్రం.

పిక్చికాలు అప్పులో రావడం ఆరంభపు య్వక కళ్ళద్దాల అవసరం బాగా పేరిగింది. 16వ శతాబ్దం నాటికి ఉత్తర ఇటలీ లోనూ , దోణ జర్మనీలోనూ వీటిని విరివిగా తయారు చేయడం ప్రారంభించారు .

ఇవాళ చూ మీసరి గ్గా కనిపించడానికే కాకుండా రకరకాల ప్రయోజనాలు అశించి కళ్ళద్దాలు ధరిస్తున్నారు . వెలుగును తగ్గించి ఎండలోనూ చల్లగా ఉండడానికి నల్లద్దాలు పేట్టు కుంటున్నారు . ఇది ఫ్యాషిన్ గానూ ఉంటోంది. కర్మాగారాల్లో పనిచేసేవారు ఇనప్రారెడ్ కిరణాలను అడ్డుకోవడానికి కొన్ని కటకాలను , రాత్రిల్లో పనిచేసే రంగులకటకాలను ఉపయోగిస్తారు.

లోకజ్ఞానం :

కొందరు కవులు/మహనీయుల గురించి ప్రస్తావించ బడింది. వారెవరో మీకు తెలుసా?

1. ఒకప్పుడు రత్నాకరు డనేబరు తో దారి దోపిడీలు చేస్తూ బతికిన బొంగ ఉత్త రోత్తరావు హామీ సాగా వూరి గొప్ప కావ్యాన్ని రచించాడు . ఆయన ఎవరు ?
ఎ) నందనార్ బి) వశ్యవర్ సీ) వాల్మీకి

2. కష్టి భక్తురాలు అల్లున ఆ కవలు త్రిశ్రీ కష్టిణ్ణి కీర్తిస్తూ అనేక గీతాలు రచించింది. రాజస్థాన్లో జన్మించిన ఆమె పేరేమిటి?
ఎ) శారదా దేవి బి) ఆండాళ సీ) పు బాబాయి

3. దాదామీ70 సీద్ధాంతాలను తన అద్వైతమేధాంతంలో సమన్వయ పరిచారు . ఆయన ఎవరు ?
ఎ) ఆదిశంకరు బి) రామానుజాచార్యులు సీ) భాస్కరు

4. 'అసీయో జ్యోతి'గా ప్రసిద్ధిగాంచిన వు తపోధకుడు ఎవరు ?
ఎ) శ్రీరావు కష్టి పిరవు హంస బి) గోతపు బుద్ధుడు సీ) రామానుజాచార్యులు

(సివూ ధానాలు 66వ ఎడిషన్)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పోస్టుకార్డుపై రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2004 సింబెకలో (పిచ్చు రిస్టాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా వూ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నై - 600 097.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

అభినందనలు

జూలై నెల పోటీ ఫలితాలు

కొప్పిరెడ్డి

67-2-13/1/డి, అశోకనగర్, జిప్పీటి కాలనీ,
కరణంబగారి సేంటర్, కాకినాడ - 533 003.
తూ.గో. జిల్లా (అం.ప్రి)

మొదటి ఫోటో: విశ్వాసానికి చిర నావూ!
రెండవ ఫోటో: ఐశ్వర్యానికి పొంగువూ!!

సమాధానాలు

1. సీ) వాల్మీకి
2. సీ) పీ రాబాల్
3. ఎ) ఆదిశంకరులు
4. బి) గౌతమ బుద్ధుడు

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkathangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

సెప్టెంబర్ 2004

66

చందమామ

చందమామ
నవంబర్ 2004 సంచిక

పిల్లల
ప్రత్యేక సంచిక

కథలు, చిత్రాలూ/వర్ణచిత్రాలూ పంపండి! (6-15 ఏళ్ళ వయసు) బాలరచయితలకూ -
చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!

కథలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రిలవరకు పంపవచ్చు • ఎంట్రిలు చందమామ వెలువడుతూన్న ఏ భాషలోనైనా ఉండవచ్చు
- 500 పదాలకు పుంజుకూడదు
- చక్కసాురు పేట్టుండి
- ఎంపికయిన కథలను అన్ని భాషలలోనూ ప్రిపు రిస్తాం.

చిత్రాలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రిల వరకు పంపవచ్చు • పు నిపుం స్టేజి 15x10 అంగు శాలు • పు న సమాణాలలోని ఏదో ఒక ఘట్టాన్ని, ద శ్యాన్ని చిత్రంగా/వర్ణచిత్రంగా వేసి, క్లుప్తమైన వివరణతో పంపాలి • ఎంట్రిల ఆధారంగా ఎంపికయిన చిత్రకారులు, కథలకు బొమ్మలు వేయడానికి చెన్నయ్ రావడానికి సీద్ధంగా ఉండాలి • ప్రియో ణం ఖర్చులు ఇస్తాం.

ఇతర నిబంధనలు

- ప్రి పాఠాపార్ట్ స్టేజి ఫౌట్ (కలర్) ఒకటి జతచేయాలి • ప్రిబురు, వయస్సు, (మిట్టిన తేదీ) చదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన కోడ్తో సహా ప్రి ఇంటి చిరు నామా, ఫౌన నంబర్, ఎంట్రిల వివరాలు విడిగా ఒకటపిర్ ప్రి ద రాసీ జతపెరచాలి • ఎంట్రిలు ప్రి రే స్వయంగా, మరెవ్వరి సాయం లేకుండా రాసినవి/వేసినవి అని తల్లిదండ్రులు ద్రు వపిరు స్త్రి సంతకం చేయాలి
- కవరు ప్రి ద: పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక అనిరాయాలి.

ఎంట్రిలు

మాకు చేరవలసిన
ఆఖరు తేదీ: నవంబర్
15, 2004

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫెసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

Tasty,
Tasty
Chocolate...

Richy,
Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and toffees.